

TORSDAGEN DEN 11 MARS 2010

ORDFÖRANDESKAP: KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 9.05.)

2. Investera i teknik med låga koldioxidutsläpp (debatt)

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om en muntlig fråga till rådet och kommissionen från Herbert Reul, om meddelandet om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (O-0015/2010 – B7-0011/2010).

Herbert Reul, frågeställare. – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, herr rådsordförande! Denna fråga handlar om den plan som kommissionen lade fram 2007 för att främja teknik med låga koldioxidutsläpp på energiområdet så att denna teknik snabbt skulle kunna komma till användning. Mycket specifika åtgärder föreslogs: Europeiska industriella initiativ, framför allt när det gäller vindkraft, solenergi, bioenergi, avskiljning och lagring av koldioxid, elnät och fissionskraft, skapandet av en europeisk allians för energiforskning, en hållbar omformning av europeiska infrastrukturnät för energi, ständigt uppdaterade europeiska system för energiteknik och inrättandet av en styrgrupp för strategisk energiteknik.

Men i det skedet var det en central fråga som inte besvarades, nämligen frågan om finansiering. Genom det sjunde ramprogrammet för forskning tillhandahålls 886 miljoner euro per år för energiforskning. Alla inser dock att detta inte räcker. År 2009 lade kommissionen fram sitt meddelande om finansiering av energiteknik med låga koldioxidutsläpp, där den förklarade att det var nödvändigt att tredubbla finansieringen för energiforskning under de kommande tio åren. Detta skulle innebära att 50 miljarder euro skulle behöva investeras. I meddelandet anges hur pengarna för den viktigaste koldioxidsnåla tekniken bör fördelas så att EU kan komma ifrån sitt starka beroende av fossila bränslen och uppnå en större minskning av koldioxidutsläppen. I den slutgiltiga planen räknar man med 6 miljarder euro för forskning i vindkraft, som enligt kommissionen skulle kunna stå för en femtedel av EU:s energileveranser 2020, 16 miljarder euro för solenergi, för att utveckla nya principer för solceller och uppnå en betydande industriell koncentration av solenergianläggningar, och 9 miljarder euro för forskning om bioenergi, som skulle stå för 14 procent av EU:s energibehov. För att integrera förnybara energikällor på energimarknaden skulle elnäten få 2 miljarder euro, så att hälften av näten skulle kunna drivas enligt principen om "smarta nät". Utöver förnybara energikällor planeras ytterligare 13 miljarder euro för upp till 12 projekt på området avskiljning och lagring av koldioxid, samtidigt som kärnenergiforskningen skulle tilldelas 7 miljarder euro. Enligt finansieringsförslaget skulle ytterligare 11 miljarder euro anslås till programmet "smarta städer" för att utforma lämpliga åtgärder även på detta område.

Kommissionen hävdade i detta sammanhang att offentlig-privata partnerskap är det mest trovärdiga sättet att finansiera energiforskning på, men kunde inte ange exakt hur finansieringsbördorna i så fall skulle fördelas mellan de båda sidorna. För närvarande är fördelningen inom energiforskningen 70 procent privat och 30 procent offentligt, vilket inte inkluderar kärnforskning. EU hävdar att det krävs en avsevärd ökning av den offentliga finansieringen. Vid projekt där riskerna är högre bör den offentliga finansieringen spela en större roll, uppgav kommissionen. För att optimera insatsernas verkan begärde kommissionen att EU-program inrättas, särskilt på områden där det finns ett tydligt mervärde på EU-nivå, t.ex. där programmen är för dyra för enskilda medlemsstater. För närvarande finansieras 80 procent av de offentliga investeringarna i icke kärnbaserad energi på nationell nivå. Slutligen lämnas frågan om varifrån pengarna ska tas öppen i meddelandet. Kommissionen räknar med att det finns behov av ytterligare 75–80 miljarder euro.

Vårt arbete i utskottet koncentrerades därför på att försöka klargöra några frågor som gäller finansieringen. Jag vill bara påminna er om frågorna. För det första, vilka prioriteringar kommer kommissionen att göra i färdplanen 2010–2020 för att främja finansiering av teknik med låga koldioxidutsläpp? När kommer man att inleda de industriella initiativen i detta sammanhang? För det andra, hur tänker kommissionen gå till väga för att frigöra ytterligare medel från EU-budgeten? Hur avser kommissionen specifikt att garantera att medel kommer att börja utgå tidigare än resurserna från det åttonde ramprogrammet? Kommer kommissionen att se till att budgeten för de olika industriella initiativen respekteras? Sist men inte minst, hur kommer

kommissionen – och allt detta gäller naturligtvis också rådet – göra ytterligare resurser tillgängliga från EU:s budget för att finansiera andra tekniska vägar som de som tas upp i meddelandet, bland annat lagringsteknik, havsenergi och så vidare? Jag behöver inte läsa upp alla frågorna. Vi har lagt fram frågorna här, och vi ber om svar från rådet och kommissionen.

Pedro Luis Marín Uribe, rådets ordförande. – (ES) Fru talman, mina damer och herrar! Jag vill inleda mitt anförande med att betona betydelsen av den strategiska energiplanen och det nödvändiga bidrag den kommer att ge för att påskynda utvecklingen och tillämpningen av teknik för ren, hållbar och effektiv energi.

Utan denna plan kommer det inte att vara möjligt att uppnå de mål vi har ställt upp för 2020, och inte heller att genomföra övergången till en koldioxidsnål ekonomi i den omfattning vi skulle önska fram till 2050.

Jag är glad över att se att det finns ett brett samförstånd mellan parlamentet och rådet när det gäller vikten och nödvändigheten av planens mål och de resurser som behöver ställas till förfogande.

Rådet (transport, telekommunikation och energi) planerar att anta slutsatser om den strategiska planen för energiteknik (SET-planen) vid sitt sammanträde på fredag, den 12 mars. Dessa slutsatser kommer att utgöra en viktig referenspunkt för vårens möte i Europeiska rådet som ska hållas den 25 mars, med tanke på att klimatfrågan då kommer att stå på dagordningen.

Finansieringsfrågan kommer att behandlas i det utkast till slutsatser som ska debatteras vid rådets möte, även om den kommer att behandlas med viss försiktighet. Vi vill inte föregripa de förhandlingar som måste hållas om den frågan med tanke på nästa budgetram.

Jag ska nu beskriva de viktigaste punkterna i utkastet till slutsatser. För det första är tiden inne att gå ifrån tekniska färdplaner till det operativa genomförandet av europeiska industriinitiativ. Vi bör göra detta steg för steg men så snabbt som möjligt.

För det andra bör vår strategi för det framtida samarbetet inom europeisk energiforskning inriktas på att använda offentliga resurser effektivt och skapa flexibla offentlig-privata partnerskap med industrin. Därför uppmanar vi kommissionen att inrätta en plattform som inbegriper alla berörda finansiella organisationer så att dessa kan utbyta information och bästa praxis och samtidigt samordna sina åtgärder på det sätt som bedöms nödvändigt.

För det tredje, med tanke på den omfattning offentlig-privat finansiering på medellång sikt som behövs särskilt för att stödja viktiga demonstrationsprojekt, kan det bli nödvändigt att öka andelen offentliga investeringar på EU-nivå. Vi bör därför ta detta i beaktande när vi ser över budgeten och när vi förhandlar om nästa budgetram.

För det fjärde bör vi stödja medlemsstaternas regeringar och uppmana dem att ge tillräckliga incitament och konsekventa signaler, så att denna politik kan genomföras. Om nödvändigt bör de också ge betydande tillskott till den offentliga finansieringen för utveckling av koldioxidsnål teknik.

Den femte punkt som ska nämnas är att kommissionen och Europeiska investeringsbanken (EIB) redan samarbetar för att förbättra samordningen och kontinuiteten i finansieringen av demonstrationsprojekt inom energisektorn som involverar stora tekniska risker. De arbetar också med att mobilisera och tillhandahålla andra finansieringskällor, både offentliga och privata.

Slutligen överväger kommissionen och EIB optimala finansieringspaket för större demonstrationsprojekt. Därför uppmanar vi också kommissionen att analysera nya sätt att kombinera resurser från olika källor och att utforma ett särskilt verktyg för att finansiera det kommersiella sjösättandet av koldioxidsnål teknik.

Allt detta ger ett tydligt budskap för framtida investeringar i utvecklingen av koldioxidsnål teknik. Trots de allvarliga budgetbegränsningar som vi för närvarande har kommer rådets budskap vid sammanträdet på fredag att uttrycka ett åtagande och på ett positivt sätt lyfta fram betydelsen av denna fråga på EU-nivå samt den centrala betydelsen av att varje medlemsstat investerar i koldioxidsnål teknik.

Janez Potočnik, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Även om jag ersätter min kollega Günther Oettinger i dag är det ett sant nöje att diskutera den koldioxidsnåla teknikens framtid med er.

Jag deltog personligen i stor utsträckning i utarbetandet av den europeiska strategiska planen för energiteknik (SET-planen) i den förra kommissionen och jag är övertygad om att utvecklingen av denna teknik är en av hörnstenarna i den energipolitik vi tillsammans behöver utveckla under kommande år.

I sitt betänkande om SET-planen från juni 2008 angav parlamentet mycket tydligt den lämpliga ambitionsnivån. Vi bör inte sänka denna ambitionsnivå. I dag har ni ställt tre frågor och jag ska besvara dem i tur och ordning.

För det första, och när det gäller våra prioriteringar för 2010 och 2020 och lanseringen av de europeiska industriella initiativen, överensstämmer dessa sex initiativ verkligen med våra prioriteringar – vindkraft, solenergi och bioenergi, hållbar fissionsenergi, smarta nät och avskiljning och lagring av koldioxid är prioriteringar som fick ett tydligt stöd från parlamentet och rådet.

På er begäran har vi också prioriterat energieffektiviteten genom att ta fram ett nytt särskilt initiativ – ”smarta städer” – för att frigöra marknadspotentialen för energieffektiv teknik i städer och regioner. För att prioritera åtgärder inom detta initiativ har kommissionen tillsammans med intressenterna utvecklat teknikplaner för perioden 2010–2020. I dessa planer fastställs konkreta målsättningar och nödvändiga åtgärder för att uppnå dessa. Initiativen kommer att kunna inledas i år, 2010. Smarta städer planeras för året därpå.

Er andra fråga gäller behovet av förutsägbara, stabila och tillräckliga budgetar för SET-planen under den aktuella finansieringsperioden och efter 2014. Vi uppskattar de offentliga och privata investeringsbehoven för utveckling av koldioxidsnål teknik i SET-planen till 8 miljarder euro per år. I dag investeras omkring 3 miljarder euro årligen i EU, vilket innebär att ytterligare 50 miljarder euro behövs för perioden 2010–2020. Överbryggandet av denna klyfta bör vara ett av de främsta institutionella diskussionsämnena under de kommande åren. Insatserna måste fokuseras där de får störst effekt, på så sätt att man undviker dubbelarbete och främjar den största potentiella effekten på marknaden.

Det är tydligt att investeringar på EU-nivå – från det sjunde ramprogrammet eller det europeiska energiprogrammet för återhämtning – inte kommer att räcka. Det kommer inte heller att räcka med de potentiella medlen från de 300 miljoner utsläppsrätter som satts av för demonstration av avskiljning och lagring av koldioxid och innovativ förnybar teknik. I aktuella priser är detta omkring 4 miljarder euro. Stora insatser görs därför, inom både den privata och den offentliga sektorn. Den offentliga sektorn omfattar EU och naturligtvis även medlemsstaterna. För att tala klarspråk så måste största delen av pengarna komma från de platser där största delen av pengarna finns.

För det tredje frågade ni om kommissionen avser att finansiera andra tekniska vägar och förslå ytterligare industriella initiativ. Andra typer av teknik som förtjänar insatser på EU-nivå kommer utan tvekan att komma med tiden, så SET-planen måste förbli flexibel, såsom vi redan har visat med det nya initiativet om energieffektivitet – smarta städer – som vi som sagt räknar med att inleda under 2011. Vi kommer att noga övervaka den mest lovande tekniken genom SET-planens informationssystem. Inom Setis, som detta kallas, arbetar man redan med lagring och havsteknik för att bedöma denna tekniks potential och identifiera de bästa möjligheterna för EU-insatser. Vi har också uppmuntrat inrättandet av en ny teknikplattform för förnybar energi, uppvärmning och avkylning, som bör hjälpa berörda sektorer att bättre definiera sin tekniköverföring.

Jag är mycket glad över att se att detta område får det stöd det förtjänar. Det är mycket viktigt för att vi ska uppnå våra energipolitiska mål. Det är en central fråga för EU och för vår framtid.

Jean-Pierre Audy, för PPE-gruppen. – (FR) Fru talman, herr minister, herr kommissionsledamot! Jag är mycket glad över att se er tillbaka här, herr Potočnik, på er post som kommissionsledamot med ansvar för miljö. Ni är här i stället för vår kommissionsledamot med ansvar för energifrågor. Tack för det, och tack även för ert anförande.

Jag välkomnar den fråga som min kollega Herbert Reul har lagt fram. Han gör rätt i att fråga er hur kommissionen ser på den centrala frågan om koldioxidfria energikällor och finansiering av ny teknik. Världens befolkning växer. Vi kommer att behöva 40 procent mer energi 2030 och jag vill tillägga att 80 procent av denna konsumentefterfrågan kommer att komma från länder utanför Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD).

Mot bakgrund av dessa viktiga utmaningar är lösningen inte att välja en ideologi för att minska vår energianvändning eller att återgå till tankar från det förgångna. EU har därför en skyldighet att ingripa och jag vill säga något om en fråga som kan splittra oss inom våra politiska grupper, nämligen kärnenergin.

När det gäller kärnenergin har vissa medlemsstater en lång tradition. Det gör inte EU privilegierat, men det innebär att vi är skyldiga att bidra till debatten och till finansieringen. Kärnenergin är som bekant en koldioxidfri energikälla, och vi behöver finansiering, särskilt finansiering som kommer från koldioxidkrediter, för att investera i forskning, utveckling och utbildning inom alla dessa områden.

Vi föreslår några ändringsförslag för er med det särskilda syftet att förbättra de resolutioner som har lagts fram, och jag ska avsluta med att tala om kärnenergens biprodukter, som skapar oro bland våra medborgare. Världen har två möjligheter. Långsiktig lagring är det alternativ som Förenta staterna har valt. Vi i EU måste välja en annan strategi, nämligen att utnyttja dessa produkter genom återvinning. Det är det alternativ som Ryssland, Japan och Frankrike har valt.

Vi som ansvarar för säkerheten måste i detta sammanhang, i alla dessa frågor, sätta vår tilltro till forskning och kunskap.

Teresa Riera Madurell, för S&D-gruppen. – (ES) Fru talman, herr minister och rådsordförande, herr kommissionsledamot! Vi vet alla att det redan finns ett tydligt samförstånd om att ju snabbare vi inrättar en grön ekonomi, desto snabbare kommer vi att ta oss ur den ekonomiska krisen.

Flera undersökningar har uppskattat att om vi uppnår målet med en 20-procentig andel av förnybara energikällor, kommer detta att innebära att 2,8 miljoner europeiska arbetstagare sysselsätts inom denna sektor senast 2020. Man förutsäger också att två tredjedelar av de nya arbetstillfällena kommer att skapas i små och medelstora företag. Nyckeln till detta ligger i utvecklingen av grön teknik.

För att detta ska förverkligas stöder min grupp tre viktiga mål. För det första behöver vi ett verkligt åtagande om att öronmärka resurser för den strategiska planen för energiteknik (SET-planen). Det räcker inte att bara omgruppera och döpa om de stödprogram som vi redan har. Vi håller med om att vi behöver ändra vårt mål till en verklig ökning av resurserna för forskning inom förnybar energi och energieffektivitet. Vi bör göra detta omedelbart, vid nästa översyn av budgetramarna och naturligtvis vid förhandlingarna om de nya budgetramarna.

För det andra, om vi vill skapa de arbetstillfällena som vår ekonomi behöver för att komma ur krisen är det mycket viktigt att vi främjar demonstrationsstadiet för innovativ teknik och underlättar utnyttjandet av denna teknik på marknaden.

Slutligen, det potentiella skapandet av grön sysselsättning kan inte gå åt rätt håll om vi saknar högkvalificerad arbetskraft. Vi måste investera i utbildning och information för att stärka banden mellan näringslivet och den akademiska världen, och vi bör främja avancerade kvalifikationer inom forskning och utveckling och innovation så att vi kan fylla eventuella potentiella luckor på arbetsmarknaden för förnybar energi.

Fiona Hall, för ALDE-gruppen. – (EN) Fru talman! Vi kan sätta upp alla möjliga mål för att hantera klimatförändringarna men vi kommer inte att uppnå dem, särskilt inte de mer långsiktiga målen för 2050, om vi inte investerar grundligt och systematiskt i att utveckla och förbättra hållbar teknik med låga koldioxidutsläpp.

USA kritiserar med rätta för att landet inte har undertecknat målen för minskning av växthusgaser, men EU har inte på långt när den investeringsnivå som USA för närvarande har. Utan tillräckliga investeringar kommer EU:s hållbara koldioxidsnåla investeringsprogram att köra fast. Utan investeringar kommer hundratusentals arbetstillfällen som skulle kunna skapas här i EU, och i regioner som min egen, nordöstra England – som redan har inlett övergången till en koldioxidsnål ekonomi – att försvinna till USA eller Kina.

Jag är besviken över att kommissionen backade från ett tidigare utkast till SET-planen, där källorna till den investering som konstaterats nödvändig var tydligt angivna. Kan kommissionen nu vara tydligare, särskilt när det gäller det underskott på 1 miljard euro per år som kommissionsledamoten just nämnde?

Slutligen är det naturligtvis viktigt att uppnå förbättringar inom kärnteknik, särskilt när det gäller driftsäkerhet och avfallshantering, men min grupp anser att "hållbar fissionsenergi" är en självutsägelse. Tänker kommissionsledamoten helt enkelt döpa om det sjätte europeiska industriella initiativet till "kärnenergiinitiativet"?

Claude Turmes, för Verts/ALE-gruppen. – (EN) Fru talman! Jag anser att SET-planen i grunden är ett tomt skal eftersom det inte finns några pengar bakom. Vi behöver verkligen fundera över varifrån pengarna skulle kunna komma. Än värre är att de instrument som kommissionen hade – NER300, återhämtningsplanen och vissa medel som nu finns tillgängliga via Europeiska investeringsbanken – främst prioriterar den så kallade koldioxidsnåla teknik som är minst effektiv och som innebär störst risk.

Under 2008 och 2009 gjordes redan över 70 procent av alla investeringar på marknaden i EU i förnybar energi: vindkraft, solenergi och biomassa. Så hur kommer det sig att vi utformar en SET-plan – med öronmärkta pengar på EU-nivå – som i grunden ger en lägre andel förnybar energi än vad marknaden redan

nu utnyttjar, samtidigt som man omdirigerar pengar till koldioxidbindning och kärnfusion, som inte behandlas i detta dokument men som får den överlägset största andelen av EU-pengarna?

Vårt problem är att vi på grund av vissa lobbygrupper inte har modet att göra rätt prioriteringar. Jag menar att till och med det internationella energisamarbetet IEA, som inte är någon grön gräsrotsorganisation, är extremt tydlig med prioriteringarna. Femtiofem procent av all koldioxidminskning kommer att komma från energieffektivitet. Varför tilldelade vi noll euro till energieffektivitet i EU:s återhämtningspaket? Av växthusgasminskningarna kommer 30 till 35 procent att komma från förnybar energi, medan i bästa fall endast 10 procent kommer att komma från koldioxidbindning och 10 procent från kärnenergi. Dessa uppgifter kommer från IEA, som inte är någon grön gräsrotsorganisation. Så när det gäller hur vi tilldelar pengar lever vi i EU inte upp IEA:s budskap till regeringarna.

Den enda utvägen är att fastställa tydliga prioriteringar. Nummer ett: energieffektivitet, nummer två: förnybar energi, eftersom dessa minskar koldioxiden utan att medföra en risk, och därefter den övriga tekniken.

Giles Chichester, för ECR-gruppen. – (EN) Fru talman! Jag beklagar att den vänstra sidan här i parlamentet är så besatt av kärnenergi, vilket har medfört att vi har två resolutioner att ta upp här i dag där en stor del av innehållet överensstämmer förutom när det gäller kärnenergi. Detta är den enda beprövade teknik som kan leverera stora volymer av mycket koldioxidsnål el i Europa.

Om vi ska vänja oss av med fossila bränslen – särskilt olja och kol – kommer vi att behöva all koldioxidsnål energiteknik vi kan få. Många av dessa tekniker är fortfarande mer potentiella än produktionsmässiga, och vi måste se realistiskt på våra framgångar hittills med att uppnå målen för förnybar energi. EU har en historia av att sätta mycket ambitiösa mål och en 100-procentig historia av att misslyckas med att uppnå dessa. Vi måste bli bättre.

Under tiden får vi inte förlora någon tid när det gäller att öka den andel av EU:s energi som tillhandahålls av kärnenergi. Kärnenergin producerar redan den största mängden elektricitet, men när vi byter till alternativ och ny teknik och utvecklar denna kommer vi att behöva en grundläggande elektricitet för att hålla ljusen tända och till exempel för att driva elfordon.

Det finns en enorm potential i ny grön teknik såsom solenergi från Sahara och vindkraftparker i Nordsjön, för att inte nämna avskiljning och lagring av koldioxid och grundläggande förbättringar av energieffektiviteten, där jag – åtminstone på denna punkt – håller med min gröna kollega tvärs över golvet. Men allt detta kräver omfattande investeringar och det är den grundläggande poängen när det gäller dessa frågor.

Marisa Matias, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) Fru talman, herr kommissionsledamot, herr rådsordförande! Vi är här för att diskutera förnyelsen av det europeiska energisystemet genom investeringar i koldioxidsnål teknik.

Detta är en av de största utmaningarna, såsom nämndes i meddelandet. Det är en av de utmaningar som vi måste inrikta oss på, men det görs inga klargöranden här, så det är viktigt att ställa dessa frågor och att försöka förtydliga dem. Det verkar dessutom inte bara saknas ekonomiska klargöranden, utan det saknas även politisk tydlighet.

Vi talar om energieffektivitet, om avskiljning av koldioxid, kärnenergi, biobränslen, solenergi, och vi talar om energieffektivitet som det billigaste sättet att minska utsläppen. Det slår mig att det finns andra mycket billigare sätt att minska koldioxidutsläppen som inte ens nämns i meddelandet, till exempel minskad energiförbrukning, småskalig energiproduktion, olika former av distribution och olika projekt, vilka inte bara behöver vara stora strukturer, och tillgång till energi. Jag anser att vi här utan tvekan skulle bidra till större ekonomisk tydlighet om vi väljer den billigaste planen.

Som en del av detta politiska och ekonomiska förtydligande behöver vi därför diskutera vad som enligt mig är en mycket viktig fråga, nämligen att tonvikten alltid ligger på offentlig-privata partnerskap, som om dessa skulle vara lösningen på allt.

När vi frågar varifrån pengarna kommer säger kommissionen att de kommer från de platser där de finns. Jag medger att jag inte känner mig mer upplyst av att få höra att pengarna kommer från den plats där pengarna finns, utan att det anges var detta är.

När det handlar om att räkna med offentlig-privata partnerskap, vilket är vad som systematiskt sker när vi talar om teknik med låga koldioxidutsläpp, är i alla fall ett säkert: Om vi inte vet varifrån pengarna kommer och om vi vet att det finns offentlig-privata partnerskap, vet vi från början vem som kommer att betala. Det

är skattebetalarna som kommer att betala inledningsvis, konsumenter som i slutändan också är skattebetalare. Vi vet också att de som betalar mindre är institutioner och privata organisationer. De gör investeringarna och får betalt för dessa, men behåller i slutändan vinsterna för sig själva.

Utan detta förtydligande verkar det som att vi än en gång systematiskt låter framtida generationer betala för en ändrad europeisk energimodell.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! I princip håller vi alla med om att SET-planen bör välkomnas. Vi håller med om stora delar av innehållet, men vi har två problem. Å ena sidan kommer vi inte att kunna – och jag vänder mig här alldeles särskilt till Claude Turmes – öka de gemensamma påtryckningarna på medlemsstaterna och på kommissionen om vi fortsätter att hålla en ideologisk debatt där ämnet alltid är kärnenergi. Det är stötestenen i dagens omröstningar. Vi har nått en kompromiss om SET-planen och denna kompromiss är att vi har specificerat de kriterier enligt vilka vi vill stödja detta. Dessa kriterier är klart fastställda, nämligen hållbarhet, konkurrenskraft och trygga leveranser. Vi har uppgett att vi vill arbeta utan begränsningar till specifik teknik och vi har åter en ideologisk debatt om kärnenergi, som är en diskussion som kan föras men som när allt kommer omkring inte är rimlig i samband med SET-planen.

Jag ger er rätt när det gäller frågan om vad SET-planen faktiskt kan uppnå. Har frågan om i vilken utsträckning medlemsstaterna är beredda att hitta en sammanhängande energipolitisk strategi faktiskt lösts? Vad rådet nu har kommit fram till är en rad banaliteter. Problemen är faktiskt inte så mycket vad vi fastställer i SET-planen, utan vilken samverkan som uppnås mellan de olika fonderna för forskning och innovation och pengarna från SET-planen, frågan om demonstrationsanläggningar och frågan om införlivandet av EU-direktiv på nationell nivå. Vi är för närvarande vid en punkt där vi tydligt måste framhålla att vi kan utarbeta en till SET-plan och att vi kan anta en till SET-plan, men vad vi behöver nu är konkreta åtgärder. Med tanke på detta bör vi inte hela tiden diskutera detaljerna. Vi bör öka påtryckningarna på kommissionen och medlemsstaterna så att resultat uppnås med genomförandet.

Marita Ulvskog (S&D). – Fru talman! Det räcker inte med önsketänkande om man ska klara omställningen till hållbara förnybara energikällor och till klimatsmarta samhällen, utan då kommer det också att krävas stora investeringar. Detta kräver dels att den privata sektorn i högre grad delar ansvaret för att finansiera grundforskningen, dels att medlemsländerna engagerar sig mer. Dessutom måste det skjutas till mer pengar från EU:s budget.

Budgeten måste helt enkelt anpassas, så att den stämmer överens med de politiska prioriteringarna när det gäller sol och vind, energieffektiviseringar osv. Vi måste alltså göra omprioriteringar och omfördela medel inom EU:s budget. Endast så kan SET-planen bli trovärdig och endast så kan vi som sitter i denna kammare bli trovärdiga.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Fru talman! Det är tre år sedan rådet satte upp målet att ha upp till 12 demonstrationsprojekt för avskiljning och lagring av koldioxid i drift senast 2015, och vi har inte uppnått så mycket ännu.

Vi har visserligen identifierat en finansieringskälla och vi har nu ett utkast till beslut från kommissionen, som väntar på att bekräftas av parlamentet, om hur finansieringen ska användas, men först i slutet av nästa år kommer vi att kunna fastställa ett projekt som är berättigat till denna finansiering. Så tidsramen är mycket snäv och det blir allt svårare att hålla tidsfristen 2015. Det blir ständiga dröjsmål.

Jag vill be kommissionen att överväga dessa saker. För det första behöver tidsramen ses över. Är det möjligt att ta bort dagar eller veckor från denna? Och kan vi utöva så stora påtryckningar som möjligt på Europeiska investeringsbanken så att den håller sig inom den tilldelning som den har fått i utkastet till beslut?

För det andra, när kommittéförfarandet väl har avslutats bör kommissionen göra ett uttalande om tidsramen. Den bör offentliggöra detta. Det kommer att bidra till att misstagen begränsas till ett minimum. På så sätt kan vi se till att alla arbetar mot en rad fasta tidsfrister.

Slutligen, kom ihåg att den största enskilda försenande faktorn troligen kommer att vara den ansökan som projektutvecklarna måste göra för att få planeringstillstånd för ledningar och liknande för att leda bort koldioxid. Denna process skulle kunna bli mycket utdragen. Den kan leda till att tidsfristen inte alls kan hållas.

Jag vill därför be om ett uttalande från kommissionen och insistera på att de utvecklare som ansöker om EU-finansiering börjar ansöka om planeringstillstånd nu. De måste vidta konkreta åtgärder.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Fru talman! Den resolution som har lagts fram åskådliggör mycket väl klimatpolitikens dominans över energitryggheten i EU. Den illustrerar också tydligt Europaparlamentets motvilja mot kärnenergi. Det råkar vara så att kärnenergi är den enda kommersiellt beprövade energikällan med låga koldioxidutsläpp, men trots detta kritiserar den mycket hårt i resolutionen. EU:s begränsade ekonomiska resurser ska investeras i vissa energikällor bara för att dessa är hållbara och detta innebär ett mycket stort ingrepp i marknaden. Denna politik kommer utan tvekan att minska insatserna för stora strategiska infrastrukturprojekt som behövs redan i dag och för stöd till sammanlänkningsprojekt. Det kommer helt enkelt inte att finnas tillräckligt med pengar för en tryggad energiförsörjning. Därför kan vi inte ställa oss bakom denna resolution i dag.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Fru talman, herr minister, herr kommissionsledamot! Vi vet alla mycket väl att narkotikamissbrukare är mycket farliga, för de kommer inte att låta något hindra dem från att få sin nästa dos. Vi vet att alla former av beroende är ett ovälkommet fenomen som måste avhjälpas. Men vår ekonomi inom EU är beroende, och detta beroende drivs av importerad olja och gas. Det är denna situation som vi behöver förändra. Vi måste öka investeringarna i teknik som direkt kommer att öka användningen och utnyttjandet av solenergi, vindkraft, vattenkraft och energi från biomassa i EU. Vidare, det finns flera kraftfulla argument för just dessa särskilda tekniker. För det första, om vi inte investerar i denna teknik, kommer vårt beroende av olja och gas bara att öka och situationen kommer att förvärras. Dessa resurser kommer att bli allt knappare globalt sett och priserna kommer att öka alltmer. För det andra, genom att göra dessa investeringar kan vi samtidigt särskilt främja små och medelstora företag, genom att ge dem vissa fördelar vid ansökan om finansiella resurser och fonder. För det tredje, genom att investera i ny teknik övervinner vi direkt de nuvarande hindren för att balansera elnät med den växlande mängd energi som alstras från sol och vind. Det är dags att agera. Vi måste minska vårt beroende av importerad olja och gas och vi måste stödja investeringarna i just den teknik som ökar och främjar användningen av solenergi, vindkraft, vattenkraft och energi från biomassa.

Tack för er uppmärksamhet.

Britta Thomsen (S&D) – (DA) Fru talman! Vi har anledning att vara nöjda med SET-planen. Utan de 59 miljarder euro som nu investeras i sunda energiprojekt kan vi inte uppnå vårt mål för förnybar energi med 20 procent senast 2020. Investeringar i verklig och hållbar förnybar energi står för två tredjedelar av SET-planens medel. Detta gäller till exempel solceller, vindturbiner och biomassa. Men SET-planen är inte bara viktig och läglig eftersom den garanterar oss renare energi. SET-planen är också mycket viktig i våra försök att lägga den sociala och ekonomiska krisen bakom oss. Med dessa massiva investeringar i modern energiteknik kan vi skapa hundratusentals nya gröna arbetstillfällen. Vi kommer också att kunna göra EU till ett kunskapscentrum när det gäller grön och hållbar teknik. Låt oss dock inte glömma att dessa investeringar medför ett ansvar, ett ansvar att se till att många av dem som för närvarande är anställda inom energisektorn ges möjlighet att omskola sig och öka sin kompetens. Därför måste investeringarna i teknik gå hand i hand med investeringar i människor.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Fru talman! Jag vill komma med två korta påpekanden. Det första gäller betydelsen av investeringar i koldioxidsnål teknik och det andra gäller avskiljning av koldioxid inom jordbruket.

För det första, realistiskt sett är det avgörande att EU inriktar sin uppmärksamhet och sin budget på den europeiska strategiska planen för energiteknik. För att EU ska nå sitt mål för 2020 råder det inga tvivel om att ökade målinriktade investeringar i koldioxidsnål teknik är avgörande.

För det andra krävs det mer forskning och ökade investeringar i avskiljning och lagring av koldioxid som ett praktiskt sätt att bekämpa klimatförändringarna. Här kan jordbruket genom koldioxidbindning spela en nyckelroll och bidra till målen för 2020.

Markbiomassa och naturliga kolsänkor – koldioxid i marken – skulle kunna medföra ytterligare fördelar för jordbrukare genom att minska erosionen och tillsatsen av gödningsmedel. Mer forskning och ökade investeringar krävs för att till fullo utnyttja jordbruket och jordbruksmarken för att avskilja koldioxid och bidra till att nå målen för 2020.

För att mätbara resultat ska uppnås måste innovation och forskning om teknik med låga koldioxidutsläpp stödjas på ett passande och effektivt sätt.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Fru talman! Jag välkomnar initiativet att tala om investeringar i koldioxidsnål teknik men mer specifikt om energisparande och tryggare och mer diversifierade energileveranser. Jag vill särskilt uppmärksamma användningen av EU-medel.

Den region som jag företräder har en EU-fond på över 250 miljoner euro för ekonomisk tillväxt med låga koldioxidutsläpp. Ambitionerna är visserligen hedervärda men denna fonds bidrag till att faktiskt göra meningsfulla investeringar har inte alls levt upp till förväntningarna.

Östra England, inklusive Cambridge University, är också ett sätet för ledande forskningsanläggningar, och i min region har över 250 kontrakt ingåtts om bidrag inom det sjunde ramprogrammet. Jag har sett utmärkt innovativ forskning, men det finns viktiga frågor om komplexitet, särskilt för små och medelstora företag, byråkrati och dålig anpassning till utvecklingen och vetenskapen. I vissa fall finns det hemska historier om sena betalningar från EU:s sida.

När vi överväger hur skattebetalarnas pengar ska investeras i framtiden bör vi dra lärdom av tidigare händelser och se till att vi spenderar pengarna bättre i framtiden.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Uppnåendet av de klimatmål som satts upp av EU förutsätter att en strategi utformas som stöder en gradvis övergång till en industri med låga koldioxidutsläpp och användning av hållbar energi.

Användningen av ny teknik kan minska energiförbrukningen i byggnader med upp till 17 procent och koldioxidutsläppen från transporter med upp till 27 procent, samtidigt som man genom smart mätning skulle kunna minska energiförbrukningen med upp till 10 procent. En standardmetod krävs för att mäta energiförbrukningen och koldioxidutsläppen för att uppnå en optimal offentlig och privat energiförbrukning. Med detta i tankarna behöver vi ha en gemensam minimiuppsättning specifikationer och kompatibla smarta nät på EU-nivå.

Kommissionen måste medfinansiera så många storskaliga projekt som möjligt för att underlätta användning av smart mätning och smarta nät som standard, också i medlemsstater som ännu inte har denna teknik.

Jag vill fråga om kommissionen för tillfället avser att tillhandahålla ytterligare resurser från EU:s budget för att uppmuntra små och medelstora företag att utveckla teknik för produktion av hållbar energi med låga koldioxidutsläpp.

Tack.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Vi behöver en ambitiös och smart industripolitik för att EU ska kunna behålla både sin globala konkurrenskraft och behålla arbetstillfällen och produktion inom EU. Investeringar i utvecklingen av koldioxidsnål teknik kommer att hjälpa EU att övervinna den ekonomiska krisen och kan skapa omkring 2,7 miljoner arbetstillfällen fram till 2020.

EU måste investera i initiativ på EU-nivå för att främja förnybara energikällor och deras införande i det europeiska elnätet, och investera i biobränslen och gröna transporter. Snabba resultat kan uppnås genom investeringar i smarta städer och i energieffektivitet i byggnader, särskilt bostäder.

Jag uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka budgeten för energieffektivitet för hushåll och att, vid halvtidsöversynen av strukturfondernas användning, anta de åtgärder som krävs för att säkra ett bättre upptag av den 4-procentiga andelen av Europeiska regionala utvecklingsfonden för energieffektivitet för hushåll. Detta kommer att göra det möjligt att öka denna andel under perioden 2014–2020.

Tack.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Diskussionen om att investera i koldioxidsnål teknik handlar om metoder för att anpassa medlemsstaternas ekonomier till kraven på begränsade växthusgasutsläpp. De senaste månadernas klimat- och vädervillkor i Europa har tenderat att ge argument för de forskare som ifrågasätter människans påverkan på klimatförändringarna genom koldioxidutsläpp. Men när vi talar om teknik med låga utsläpp i detta sammanhang bör vi inte desto mindre ställa följande fråga: Hur kan de nödvändiga medlen för att utveckla ren teknik säkras, för att uppnå maximala effekter på kortast möjliga tid?

Jag anser att det system som skapas för stöd till forskning och utveckling bör vara så flexibelt som möjligt, för att möjliggöra att resurserna hanteras på ett sätt som passar den vetenskapliga forskningens dynamik. Frågan uppkommer om huruvida, och på vilket sätt, man planerar att inrätta hållbara stödmekanismer för investeringar i koldioxidsnål teknik?

Slutligen vill jag också tillägga att även om det finns starka argument för investeringar i koldioxidsnål teknik, får detta inte ske på bekostnad av sammanhållningspolitiken.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Fru talman! I kommissionens meddelande av den 23 januari 2008 med titeln "Stöd till tidig demonstration av hållbar energiutvinning från fossila bränslen", som är en del av klimat- och energipaketet, uppgavs det att EU skulle stödja uppförandet av 10 till 12 demonstrationsanläggningar för avskiljning och lagring av koldioxid. I slutet av 2008 tog Europaparlamentet också upp denna fråga i en resolution. I punkt 11 i resolutionen förklarade parlamentet att de åtgärder som hade lagts fram av kommissionen inte räckte för att ge de önskade incitamenten för att uppföra minst 12 demonstrationsanläggningar senast 2015, medan det i punkt 18 ansågs vara nödvändigt att åtminstone de 12 demonstrationsanläggningar som öronmärkts för stöd skulle omfatta alla möjliga kombinationer av de tre olika teknikerna för avskiljning och lagring av koldioxid.

De ekonomiska medlen ska emellertid komma från försäljningen av 300 miljoner utsläppsrätter i reserven för nya deltagare, som också kallas NER300. Det belopp som är avsett för stöd till uppförande av demonstrationsanläggningarna kommer följaktligen att bero på utsläppsrätternas marknadspris. Det uppskattas att detta kommer att uppgå till mellan 7 och 12 miljarder. Av kommissionens förslag i utkastet kan man dra slutsatsen att stödet inom NER300 kommer att omfatta sex projekt för avskiljning och lagring av koldioxid inom elproduktionen och två inom industrin.

Vill rådet i samarbete med kommissionen stödja uppförandet av ytterligare två till fyra anläggningar, och i så fall hur?

Roger Helmer (ECR). – (EN) Fru talman! Vi har hört mycket struntprat i dag om gröna arbetstillfällen. Faktum är att vår besatthet av förnybar energi redan driver upp elkostnaderna och tvingar EU-medborgarna till bränslefattigdom. Högre energipriser innebär att energiintensiva företag i EU helt enkelt kommer att ge upp och flytta till mer gynnsamma jurisdiktioner. Högre energipriser innebär lägre tillväxt och högre arbetslöshet, och dessa priser kostar arbetstillfällen. Jag har bara sett en formell undersökning om denna fråga om gröna arbetstillfällen. Den gjordes i Spanien och visade att för varje enskilt arbetstillfälle som skapas inom den gröna sektorn går 2,2 arbetstillfällen förlorade på annat håll.

Om vi verkligen är seriösa när det gäller el med låga koldioxidutsläpp finns det bara en lösning och det är kärnkraft. Vi börjar tala om ny kärnenergi kapacitet i EU och det är bra. Om vi vill ha ljuset tänd behöver vi en pånyttfödelse för kärnenergin och det snabbt.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Forskning och teknik spelar en grundläggande roll i utvecklingen av ett samhälle med låga koldioxidutsläpp. Det är mycket viktigt att investera i en radikal social förändring som grundas på hållbara städer, decentraliserad energiproduktion och industriell konkurrenskraft. Detta är en avgörande politik för ett välmående och hållbart samhälle som är förberett på utmaningarna i samband med klimatförändringar, tryggad energiförsörjning och globalisering, och som är världsledande på området ren teknik.

Syftet med europeiska strategiska planen för energiteknik är just att bidra till detta mål. Jag välkomnar meddelandets centrala riktlinjer om hur man ska organisera insatserna mellan offentlig och privat sektor, och mellan EU-finansiering och nationell och regional finansiering.

Det är emellertid avgörande att utvidga den offentliga finansieringen av vetenskaplig forskning till området ren teknik. EU måste också skapa villkor som främjar större privata investeringar på detta område. Vi behöver snabbt gå från ord till handling.

Prioriteringarna i EU:s kommande budgetramar och det åttonde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling måste vara energisäkerheten, kampen mot klimatförändringar och miljön. Det är det enda sättet för oss att upprätthålla vår industris konkurrenskraft, främja ekonomisk tillväxt och skapa arbetstillfällen.

Patrizia Toia (S&D). – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Detta är inte bara en rutinmässig debatt utan den ska vara mycket specifik och ställa tydliga och exakta frågor – vilka resurser finns det och varifrån ska man få dessa – och jag hoppas att parlamentet förväntar sig lika tydliga och exakta svar, i dag och vid de kommande mötena i rådet den 12 och 25 mars.

Vi vill tydligt tala om för kommissionen och rådet att EU, som har förespråkat kampen mot utsläpp i atmosfären och klimatförändringar inför hela världen, nu måste vara konsekvent för att inte förlora trovärdighet. Det måste göra allt det kan för att uppnå dessa mål. Vi måste vara medvetna om att talet om en koldioxidsnål ekonomi innebär en typ av kopernikansk revolution för produktionssystemet. Det innebär

att mycket måste förändras och det krävs tydliga prioriteringar och politisk vilja, men framför allt tillräckliga resurser och instrument.

Vi vet också att denna kopernikanska revolution är avgörande för att vårt produktionssystem, EU-industrin, ska förbli konkurrenskraftig. I många länder, vid många forskningscentrum och vid många universitet finns redan de intellektuella resurserna – det finns både kapacitet och vilja. Det är nu dags att få igång processen. Alla måste göra detta, som kommissionsledamoten och rådet har sagt. Medlemsstaterna, företagarna och den privata sektorn måste göra det. Jag anser dock att den centrala uppgiften att sätta samman detta komplexa partnerskap är en uppgift för EU.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Fru talman! Vi håller alla med om att ökad energieffektivitet är det första steget i kedjan, men i mitt inlägg vill jag uppmärksamma den politiska förvirringen och oron när det gäller bioenergi.

Jag anser att särskilt Europaparlamentet och även kommissionen, och EU i allmänhet, delvis sprang ifrån bioenergin när livsmedelspriserna ökade under 2007 och 2008. Det är få av oss som talar om de flesta jordbrukares situation i EU i dag, vilken präglas av en förtroendekris eftersom priserna har kollapsat. Ändå får de inget konsekvent politiskt budskap om markanvändning och att använda marken för odling av energigrödor.

Särskilt på Irland har regeringen undvikit att tala om den här frågan. Vad industrin behöver är politisk säkerhet, men politikerna lyckas inte ge denna säkerhet, och vi har sett resultatet av detta.

Om vi talar om att investera i forskning och forskningen inte kommer till användning eftersom vi inte fattar rätt politiska beslut, så slösar vi bort vår tid.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Fru talman, herr kommissionsledamot! Att finansiera övergången till grön teknik med låga koldioxidutsläpp kommer att vara särskilt svårt för de nya medlemsstaterna. En potentiell och mycket viktig källa för centraleuropeiska och baltiska stater skulle vara att använda de utsläppsrätter som samlats inom Kyotoprotokollets system för utsläppshandel och därmed dra nytta av dessa länders klimatresurser. Villkoret för att göra detta är naturligtvis att man inrättar ett system för tiden efter Kyotoprotokollet eller stöd från rådet och kommissionen i våra insatser för att våra kvarvarande klimatresurser ska värderas korrekt. Som föredragande för biogas är jag väl medveten om kostnaden för ny teknik och att teknisk utveckling är mycket viktig. Det är mycket viktigt att eftersträva detta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik, till exempel genom att ändra sammansättningen av boskapsfoder, genom att införa andra plöjningsmetoder än djupplöjning och införa ny och innovativ teknik.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) En av de viktigaste prioriteringarna i EU:s långsiktiga strategi bör vara att skapa en innovativ ekonomi, till exempel genom att omforma det aktuella energisystemet utifrån en modell med låga utsläpp, särskilt en som baseras på koldioxidfri teknik. Omkring 80 procent av den primärenergi som används i EU kommer från fossila bränslen. Under tidigare årtionden har nätverk och leveranskedjor utvecklats för att ge samhället energi från just dessa källor. Ekonomisk tillväxt och välbefinnande har byggts på olja, kol och gas, och det är svårt att ändra detta från den ena dagen till den andra.

Den europeiska strategiska planen för energiteknik, som är en grundpelare i EU:s energi- och klimatpolitik, är ett bra steg för att styra EU mot en innovativ ekonomi, naturligtvis förutsatt att den tar hänsyn till finansiering av koldioxidfri teknik. Om EU på ett ekonomiskt sätt vill uppnå ambitiösa minskningsmål är det avgörande att EU ökar utgifterna för forskning om ren, hållbar och effektiv energiteknik och samordnar olika krafter, potentialer och resurser inom både offentlig och privat sektor.

Industriella revolutioner i det förgångna har visat att tekniken kan ändra vår livsstil permanent. För närvarande har vi en unik och genomförbar möjlighet att ändra vår modell för energiproduktion. Men investeringar i utveckling och främjande av källor till ren och förnybar energi kan bara förverkligas om unionen garanterar tillräcklig finansiering och för upp dessa investeringar i förteckningen över EU:s strategiska mål.

Fiorello Provera, för EFD-gruppen. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! I debatten om EU:s energival är en sak säker: Den viktigaste, billigaste och mest hållbara energikälla vi har är sparad energi. Av naturliga, historiska, kulturella och ekonomiska skäl är bergsregioner ett föredöme när det gäller minskad energiförbrukning, i linje med det moderna livets krav. De är lämpliga för storskaliga experiment med användning av förnybara och koldioxidsnåla energikällor.

Bergsregionerna producerar nästan all vattenkraft i EU. Den italienska provins som jag kommer ifrån producerar till exempel på egen hand 12 procent av hela landets vattenkraft. I bergsområdena finns det historisk erfarenhet av att uppföra byggnader som är mer effektiva när det gäller att spara energi. Vi har lyckats bygga bostäder som är helt självförsörjande i termer av både el och uppvärmning och som till och med ger mer energi än de använder, naturligtvis med användning av avancerad teknik. Bergen är ofta ett testområde, så de utgör den perfekta miljön för att experimentera med bättre användning av biomassa, solenergi, geotermisk energi, värmepumpar och framför allt för att se över systemen för energidistribution.

Herr kommissionsledamot! Bergen är fulla av energi, ren energi: vi behöver bara utnyttja den. Därför ber vi kommissionen att involvera bergsregionerna i denna strategi, att noga studera deras erfarenhet och att erkänna deras rätt att få rättvis ersättning för all den förnybara energi som de redan levererar. I artikel 174 i Lissabonfördraget erkänns bergens roll. Därför väntar vi ivrigt på ett initiativ från kommissionen för att genomföra denna artikel och för en europeisk bergspolitik även på energiområdet.

Med tanke på detta uppmanar jag kommissionen att följa rekommendationerna i Luis Durnwalders rapport, i Regionkommittén, och att i bedömningen av de europeiska territorierna inkludera energifrågorna och produktionskapaciteten för bergsregioner när det gäller förnybar energi och passiva komponenter.

Bergsområdena, som utgör 40 procent av det europeiska territoriet och där 90 miljoner människor är bosatta, har hittills setts som missgynnade områden, men genom en innovativ och konsekvent energipolitik kan dessa regioner övervinna detta handikapp och tillhandahålla en viktig stimulans för att uppnå de målsättningar som satts upp i 20-20-20-strategin, och visa att självförsörjning i fråga om energi är möjligt, till en acceptabel kostnad, om det finns en tydlig politisk vilja.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) EU-jordbruket beskylls ofta för att vara en viktig källa till global uppvärmning. Naturligtvis är denna observation inte helt korrekt. Å andra sidan kan vi inte bortse från det bidrag som jordbruket kan ge för att minska koldioxidutsläppen.

Detta ämne har förvisso redan tagits upp av andra talare. Lagring av koldioxid, biomassa samt investeringar för att minska den mängd gödningsmedel som används är bara några exempel på hur jordbruket påverkas av detta problem. I samband med diskussionerna om investeringar i koldioxidsnål teknik anser jag därför att jordbruket måste ingå bland prioriteringarna och inte helt försummas, vilket till exempel har skett i en annan europeisk strategi. Jag syftar på EU 2020-strategin.

Tack.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, herr rådsordförande! Jag talar för egen räkning och jag skulle vilja säga till min kollega: Enligt mig är kärnteknik ingen lösning och den är heller inte någon förnybar energikälla.

Vår uppgift här är att inrätta åtgärder som är bra för vår och våra barns framtid på lång sikt. Därför är det mycket viktigt att vi minskar koldioxidutsläppen, även om en sådan minskning inte får ske på bekostnad av miljön – med andra ord måste vi mycket noga uppmärksamma vilka åtgärder som finansieras och vilka åtgärder som man investerar i. Vi får inte spara koldioxid och samtidigt förstöra vår miljö.

År 2010 är året för biologisk mångfald, och det är mycket viktigt att vi också i dessa dokument förklarar att alla investeringar, alla åtgärder, också måste ses mot bakgrund av en bevarad miljö för våra barn, vår framtid och den biologiska mångfalden.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Fru talman, herr kommissionsledamot! Debatten om övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp får inte göra att vi glömmer att övergången knappast kommer att bli en smidig process. Om några år kommer vi att ställas inför effekterna av brist på och tilltagande uttömning av den primära energikälla som vi är beroende av, dvs. fossila bränslen. Dessa bränslen tjänar också som råmaterial för många ytterst viktiga industrier, såsom den kemiska industrin och läkemedelsindustrin.

Det är absolut nödvändigt för mänskligheten att världens kvarvarande oljereserver hanteras på ett mycket klokt sätt, vilket först och främst betyder mycket sparsamt.

I detta sammanhang är antagandet av den plan som kallas "oljedecimeringsprotokollet", som presenterades i Uppsala 2002 och i Lissabon 2005 av en grupp forskare och specialister från flera länder som ingår i föreningen "Association for the Study of Peak Oil and Gas", avgörande för att ta fram en plan som prioriterar en god och rättvis förvaltning av dessa resurser, åtgärder för att mildra bristen på dessa och en kontrollerad övergång till andra primära energikällor.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Enligt min åsikt har kärnenergin inte fått den plats den förtjänar i detta betänkande. De lösningar som syftar till att utveckla alternativ energi, bioenergi, vindkraft och solenergi är alla långdragna och det är inte alls säkert att de lönar sig i slutändan. Ändå måste vi göra snabba framsteg i vår energistrategi med tanke på effekterna av förra årets gaskris och de hotande klimatförändringarna. Kärnenergin är den största koldioxidfria energikällan inom EU och för närvarande tillhandahåller den en tredjedel av vårt elbehov. En fortsatt säker utveckling av kärnenergi är helt enkelt oundviklig. Det skulle vara till hjälp om vi alla insåg detta.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Fru talman! Det har varit mycket intressant att lyssna till debatten. Jag har läst allt jag har kunnat komma över om detta ämne.

(EN) Jag vill bara komma med två kommentarer. För det första, och frågan har redan ställts, var ska finansieringen komma ifrån? För det andra, hur ska forskningen och utvecklingen samordnas?

Jag anser att det finns ett tillfälle här för tre EU-institutioner – experter från parlamentet, från rådet och från kommissionen – att stråla samman som en styrgrupp. För det första bör vi fastställa källan till den finansiering som krävs i de offentlig-privata partnerskapen, med eventuella mål för varje land, och för det andra bör vi övervaka och samordna forskningen. Det bör vara forskning, demonstration och resultat, där en viss del av finansieringen måste bero på ett lyckat resultat. Annars skulle varenda professor i Europa försöka bedriva forskning och i slutändan skulle den inte vara samordnad.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Vi har hört vackra ord från rådets och kommissionens företrädare om teknik med låga koldioxidutsläpp, men huvudfrågan behandlades inte: varifrån ska finansieringen komma? En viss grupp medlemsstater har redan en källa till hands. De före detta socialistiska länderna har kraftigt överskridit sina åtaganden enligt Kyotoprotokollet. Därför kunde EU hålla huvudet högt vid Köpenhamnskonferensen. Dessa länder har rätt att tjäna på sina koldioxidkvoter. Ändå vill kommissionen och de 15 ursprungliga medlemsstaterna hindra dem från att göra detta. När det gäller Ungern handlar det här om flera hundra miljarder forinter. I Köpenhamn gick Ungern och Polen med på att använda dessa belopp för grön infrastruktur. Så dessa är alltså källorna. Hittills har detta förslag inte vunnit gehör, vilket tyder på att det när allt kommer omkring är sant att nya medlemsstater verkligen räknas som andra klassens EU-medlemsstater.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) En av EU:s huvudsakliga målsättningar är att skapa en ekonomi med låga koldioxidutsläpp. Avsikten är att 20 procent av den totala mängden energi som produceras ska baseras på förnybara källor senast 2020.

Rumänien har ett mer ambitiöst mål på 24 procent. Enligt undersökningar kommer regionen Dobrogea i sydöstra Rumänien på andra plats i Europa när det gäller vindkraftspotential, efter norra Tyskland. Just nu utvecklas Europas största vindkraftspark på land där, som kommer att ha 240 vindturbiner och alstra 600 MW förnybar energi. Den första fasen av detta projekt kommer att slutföras i år, när de 139 installationerna kommer att tas i drift. Hela projektet kommer att slutföras 2011 i områdena Fântânele och Cogălniceanu i regionen Constanța.

Genomförandet av detta projekt är viktigt för Rumäniens energitrygghet eftersom det kommer att bidra till att minska importen av energiresurser.

Tack.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag tror att vi helt är överens om ett par punkter, utifrån vad jag har hört denna förmiddag: effektivitet, besparingar, förnybara energikällor och ny teknik. Detta räcker dock inte om vi inte på ett beslutsamt sätt hanterar ytterligare två frågor.

Den första är kärnenergin: Bara ordet, bara att ta upp frågan, skrämmar oss. Låt oss bedriva forskning och försöka vara ansvarsfulla i denna forskning. Den andra frågan är finansieringen: Vi är rädda att tala om offentlig-privata partnerskap, som jag har hört denna förmiddag. Enbart tanken på att den privata sektorn skulle kunna delta i något initiativ tillsammans med den offentliga sektorn ses nästan som något främmande, skamligt och misstänkt.

Men det är oundvikligt med de finansiella resurser som vi är hänvisade till. Dessutom är det viktigt att den offentliga sektorn interagerar med den privata sektorn, eftersom den offentliga sektorn måste lära sig agera på ett affärsmässigt sätt och i enlighet med en hållbar politik.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Fru talman! Jag vill ställa en kort fråga. I grupperna hade vi banala debatter – men berättigade sådana – om ideologiska frågor i samband med teknik. Men låt oss för en gångs skull komma

med en gemensam fråga som rådet och kommissionen måste besvara. Vi diskuterade länge SET-planen. Vilka instrument finns för att genomföra den? Vilka är tidsramarna? Vilka åtaganden finns det från medlemsstaternas sida?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Fru talman! Jag ska inte behandla den ideologiska frågan vid detta tillfälle – det kan vi göra en annan gång – men jag anser att ideologerna verkligen befinner sig på andra sidan av kammaren.

Kommissionen kommer att ha två konkreta instrument till sitt förfogande under de kommande veckorna. Det första är finansieringsfaciliteten med riskdelning (RSFF), där det fortfarande finns en del pengar kvar. Dessa pengar skulle nu kunna användas för en ny insats för förnybar energi och energieffektivitet. Man har sagt mig att kommissionens generaldirektorat för forskning blockerar pengarna – det vill inte spendera dessa pengar på energi utan skulle hellre spendera pengarna på IKT och andra områden. Kanske kommissionsledamoten har något att säga i detta sammanhang?

Det andra instrumentet består av 15 procent – minst – av de medel som tydligt finns kvar i den ekonomiska återhämtningsplanen, och från parlamentets sida har vi fastsällt att dessa pengar måste spenderas på energieffektivitet, särskilt på smarta städer. Kan ni också säga mig något om detta, herr kommissionsledamot?

Iosif Matula (PPE). – (RO) Det faktum att vi har en debatt i dag i Europaparlamentet om investeringar i teknik med låga koldioxidutsläpp visar att EU vill bekräfta sin ledande roll inte bara för att minska energiförbrukningen och göra den mer effektiv, utan också för att trygga en sund miljö. Vår roll nu är att främja områden såsom forskning och innovation, för att identifiera lösningar som ger en grund för ett hållbart europeiskt energisystem. Vi måste därför fastställa finansieringskraven på detta område, för att öka EU:s konkurrenskraft globalt.

Jag anser att det är avgörande att vi inriktar oss på den gröna energins särskilda potential på regional och lokal nivå. Den rumänska region som jag kommer ifrån har en betydande potential för geotermisk energi, vilken för tillfället inte utnyttjas tillräckligt. Det finns olika skäl till detta, men jag anser att vi måste låta lokala myndigheter spela en viktig roll i detta, för att uppmuntra dem att utveckla offentlig-privata partnerskap.

Tack.

Pedro Luis Marín Uribe, rådets ordförande. – (ES) Fru talman! Jag har noga följt denna förmiddags debatt och jag är glad över att kunna bekräfta att många av de parlamentets farhågor också delas av rådet. Jag litar på att de slutsatser som vi ska anta i morgon kommer att ge oss möjlighet att inrätta en stabil grund som bemöter de farhågor som har uttryckts och utifrån vilken vi kan göra omedelbara framsteg med att inleda industriella initiativ.

Vi har ett tydligt samförstånd om att dessa initiativ är av grundläggande betydelse om vi ska minska vårt energiberoende, öka vår effektivitet, fortsätta att göra tekniska framsteg – och därmed ge en ytterligare kraft åt europeisk teknik – och naturligtvis möta klimatutmaningarna.

Dessa initiativ är också nödvändiga för att upprätthålla EU:s konkurrenskraft och skapa arbetstillfällen. Jag tror att jag kan lugna Roger Helmer. Det finns andra studier frånsett den som han har läst, varav vissa genomfördes av kommissionen själv, som visar den positiva inverkan på sysselsättningen – en effekt som kommer att bli ännu större på lång sikt.

Vi föreslår därför att en uppsättning gemensamma principer och rutiner tillämpas, som anger inriktningen för befintliga industriella initiativ. Naturligtvis kommer detta bland annat kräva att vi inrättar de finansiella verktyg och de kriterier för offentliga insatser som behövs för att stödja utvecklingen av denna teknik.

Stor tonvikt har lagts vid de finansiella aspekterna och detta är också något som rådet värnar om. Rådet kan dock inte åta sig att omfördela medel, utan måste respektera kommissionens initiativrätt och parlamentets delade befogenheter på detta område. Därför måste de aktuella finansiella överenskommelserna tillämpas under mellantiden.

Inte desto mindre måste vi insistera på betydelsen av att öka våra budgetar för att utveckla denna nya teknik, och på att prioriteringen av dessa ökningar måste ha en grundläggande roll i framtida diskussioner inom EU-institutionerna, särskilt Europaparlamentet.

Jag kan också försäkra er om att rådet har gjort och kommer att fortsätta göra allt det kan för att garantera att den europeiska strategiska planen för energiteknik (SET-planen) har tillräcklig finansiering, inom ramen för den aktuella budgetramen och framtida budgetramar.

Kommissionsledamoten har redan sagt detta, men jag vill påminna om att privata initiativ – privata finansieringskällor – generellt sett också har en viktig roll att spela. Detta är ett område där vi behöver arbeta sida vid sida för att maximera effekten av offentliga finansiella resurser. Vi behöver uppnå en storskalig främjande effekt som gör det möjligt för oss att framgångsrikt genomföra dessa initiativ, som är avgörande för Europas framtid.

Janez Potočnik, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Fru talman! För det första vill jag tacka er för denna diskussion. Jag följde den mycket noga och det finns många saker som vi säkert kommer att beakta i utvecklingen av vårt framtida arbete.

Låt mig inleda med en kort historia. Efter oljekrisen på 1970-talet fanns en entusiasm för innovation som medförde en konkurrensfördel, och som även respekterade miljön, i en oöverträffad omfattning, men detta varade inte länge. Efter att oljepriserna hade minskat konsekvent tillräckligt länge slutade man att investera i forskning och utveckling (FoU) samt tillämpning, marknadsintresset för ny teknik försvann och konsumtionsmönstren ändrades. Vi tvingades in i en period av bedräglig bekvämlighet där vi var beroende av billig utländsk energi. Det var en period med ett falskt sken av hållbarhet.

För övrigt, investeringarna i FoU på energiområdet omedelbart efter oljekrisen var ungefär fyra gånger högre än just nu eller för några år sedan.

Och var är vi i dag, efter denna period av motvillig och oansvarig utveckling som saknade en aktiv strategi? Vi reagerar på de hotande klimatförändringarna och försöker lösa beroendet i samband med energitryggheten, så jag anser att en aktiv vision är en realistisk och nödvändig strategi och inte bara en dröm.

De saker som underströks i det dokument som vi antog för några dagar sedan är viktiga i det här sammanhanget: EU 2020-strategin – vi ser inget alternativ till grön tillväxt. Vi behöver fler rena industrier, inte fler rengöringsindustrier. Vi behöver incitament, priser, kostnader och rätt signaler. Vi måste inrikta oss på energieffektivitet, på resurseffektivitet, om ni vill, vilket är en av huvudpunkterna i EU 2020.

Jag ska nu gå över till den andra frågan, som är den SET-plan som vi diskuterar. Alla SET-planens bedömningar av vilken finansiering som krävs baseras på tekniska vägledningar. Detta var ett mycket seriöst arbete. Om man studerar förslagen, vad vi planerar, hur vi bedömer den finansiering som behövs för framtiden, kommer man att hitta följande siffror: vindkraft: 6, solenergi: 16, bioenergi: 19, system för avskiljning och lagring av koldioxid: 13, kärnenergi: 7, smarta nät: 2, bränsleceller och vätgas: 5, smarta städer: 11, Europeiska alliansen för energiforskning: 5, och grundforskning: 1. Om man adderar detta uppgår det till 75.

Jag vill påminna om att det också finns en siffra för kärnenergi, nämligen 7. Jag måste vara rättvis. Fusion är inte inkluderat och fusion är som bekant en betydande siffra som bör komma, men om vi ser på denna bild anser jag att kommissionens budskap om var vi bör lägga större delen av investeringarna är tämligen tydligt.

Nästa fråga är finansieringskällorna och färdplanerna. Som jag sade i min inledning måste de huvudsakliga källorna komma från de platser där de huvudsakliga källorna finns, och det är industrin och medlemsstaterna. Detta innebär att EU:s budget, aktuella och framtida budgetramar, det europeiska energiprogrammet för återhämtning, EU:s system för utsläppshandel och, naturligtvis, användningen av andra befintliga instrument och Europeiska investeringsbanken särskilt bör övervägas i detta avseende.

Det finns en allvarlig fråga om strukturen för investeringar i de olika initiativ som har föreslagits. Det är uppenbart att den interna strukturen för offentliga och privata instrument inte kommer att vara densamma på grund av närheten till marknaden, på grund av de marknadsmisslyckanden som sker för olika typer av teknik, vilka behöver hanteras, men jag anser att detta är en allvarlig fråga, särskilt när man börjar diskutera nästa budgetram, och att vi måste fundera över vilka våra prioriteringar är och hur vi bör investera i framtiden.

Nästa sak som jag vill nämna är att vi under 2010 ska inleda alla initiativ utom ett – smarta städer, som kommer senare, på ert initiativ, och vilket främst handlar om resurseffektivitet – men tro inte att de saker vi talar om här inte redan har kommit igång: det har de, särskilt inom forskningen. Alliansen för forskning har redan arbetat med detta under några år.

Det sista jag vill nämna är att vi med SET-planen faktiskt inleder något mycket specifikt på EU-nivå. Ni vet att jag under min tidigare mandatperiod kämpade mycket hårt för ett europeiskt forskningsområde. På

EU-nivå hanterar vi omkring fem procent av forskningspengarna, så om vi inte gör gemensamma ansträngningar på EU-nivå och undviker att dubblera våra insatser kan vi inte räkna med verklig framgång. Se inte bara till EU-budgeten. Vi bör sammanföra pengarna för att trappa upp vår forskningskapacitet.

SET-planen är det bästa exemplet för närvarande på gemensam planering på EU-nivå. Andra åtgärder kommer också, som sig bör, men jag anser att vi inte får underskatta vad som händer här. Vi talar om offentlig-offentlig-privata partnerskap, som är mycket nödvändiga och en av de frågor som jag vill uppmärksamma i framtiden. Vi har också budgetförordningen, där ni kommer att diskutera detta. Den måste ge utrymme för risktagande om vi på allvar vill att dessa frågor ska behandlas.

Jag anser att vi behandlar ett av de viktigaste nya utvecklingsstegen i EU när vi talar om SET-planen, om gemensam planering, som ligger till grund för detta. Vi har Europeiska alliansen för energiforskning – de bästa forskningsorganisationerna med öppning utåt – som redan samarbetar i dag inom alla dessa viktiga frågor.

Mitt slutliga budskap är att jag anser att vi verkligen har en skyldighet att lägga politisk tyngd bakom detta program.

Talmannen. – Jag har mottagit två resolutionsförslag⁽¹⁾, som ingivits enligt artikel 115.5 i arbetsordningen, för att avsluta debatten.

– Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum kl. 12.00 på torsdag, den 11 mars 2010.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Även om jag medger att syftet med detta meddelande från kommissionen är att påskynda utvecklingen av ny teknik som genom större energieffektivitet och användning av förnybar energi ökar potentialen för låga koldioxidutsläpp, beklagar jag att EU:s regioner inte har en mer uttalad roll i denna strategi.

Det är nödvändigt att garantera de regionala myndigheterna rätt finansiering och till exempel garantera finansiering under testfasen av pilotprojekt, eller investeringar under forsknings- och testfasen av projekt för förnybar energi.

Till exempel är det viktigt att inkludera geotermisk energi. Den är en förnybar energikälla med mycket stor utvecklingspotential i vulkaniska regioner som är särskilt viktig för EU:s randområden och öregioner, men för denna energikälla har inga mål satts upp.

I detta sammanhang måste offentliga och privata investeringar ökas i samband med utvecklingen av energiteknik så att man uppnår de önskade målen med en koldioxidsnål ekonomi och även bidrar till att övervinna de marknadsmisslyckanden som det hänvisas till i klimat- och energipaketet.

András Gyürk (PPE), skriftlig. – (HU) Jag anser att det är viktigt att kommissionen, när den utarbetar sin strategiska plan för energiteknik, tar hänsyn till hur mycket stöd som behövs för forskning och utveckling av grön teknik. Detta är desto mer sant eftersom solenergi, bioenergi och vätgasteknik för närvarande ännu inte är kommersiellt lönsamma i de flesta fall. Som Förenta staternas energiminister Steven Chu med rätta påpekade behövs det forskningsframsteg i Nobelprisklass för att göra grön teknik konkurrenskraftig i förhållande till traditionell teknik med fossila bränslen. Men en allvarlig brist med den gröna tekniska planen är att vi inte alls vet vilka EU-medel som ska användas för att genomföra den. Om man ser till den kostnad på 16 miljarder euro som bedöms krävas för solenergiforskning, eller de 5 miljarder euro som uppskattas för vätgasrelaterad teknik, är detta en mycket viktig fråga. För närvarande finns det inga tecken på att man i nästa sjuåriga budgettram kommer att anslå ökade medel för forskning i grön teknik. Vi är väl medvetna om att stöd med offentliga medel inte ersätter privata investerares insatser. Inte desto mindre måste EU och medlemsstaterna öka de medel som anslås för forskning i grön teknik. De eventuella inkomsterna från ett system för utsläppshandel kan utgöra en bra grund för detta. Insatserna är inte försumbara. Vi får inte tillåta att planerna för energipolitiken och klimatskyddet möter samma öde som Lissabonstrategin med dess motsägelsefulla resultat.

⁽¹⁾ Se protokollet.

Jim Higgins (PPE), skriftlig. – (EN) För att praktiskt genomföra koldioxidtekniken behöver vi ta itu med bristen på ingenjörer och annan högkvalificerad personal som utformar och producerar avancerad teknik. Vi kan göra detta genom att inrätta och förstärka utbildningsprogram eller stipendier för att se till att arbetstagarnas kompetens uppgraderas i tid för den ekonomiska återhämtningen. Vi måste säkra tillgången till högkvalificerade och välutbildade arbetstagare med rätt kombination av både teoretiska och praktiska färdigheter. Vi måste också ta itu med de kvarvarande hindren för rörligheten inom EU, särskilt för forskare och högkvalificerade personer, och ta itu med frågan om ett EU-omfattande erkännande av ingenjörers kvalifikationer. Finansiella marknader och institutioner tenderar att vara försiktiga med investeringar, men särskilt när det gäller små och medelstora företag finns det ett antal EU-program som stöder innovation, även om dessa behöver samordnas bättre med tanke på både utbud och efterfrågan. Vi behöver underlätta samarbetet mellan små och medelstora företag och forskningsinstitut samt främja immateriella rättigheter och tekniköverföring. Elektrotekniska företag bör även själva satsa mer aktivt på att stödja och gå med i kluster. Vi behöver också stimulera forskning och innovation genom skatteincitament eller innovationskuponger, och genom att förbättra villkoren för investering av riskkapital, till exempel för affärsänglar eller gränsöverskridande riskkapital.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Den globala klimatuppvärmningen till följd av mänsklig verksamhet är ett faktum. Att bekämpa denna process och dess negativa effekter är vad som nu behövs. Ett sätt att hantera dessa problem är att använda rena och förnybara energikällor. För att dessa energikällor ska spela en betydande roll i det europeiska energisystemet måste emellertid två villkor uppfyllas. För det första måste den tillgängliga finansieringen för forskning om deras utveckling ökas. För det andra behöver vi ökad finansiering av investeringar i tillämpningen av den senaste tekniken med låga utsläpp. Investering i utvecklingen av teknik med låga utsläpp inom ramen för den europeiska strategiska planen för energiteknik är viktigt för hela EU. Det är dock särskilt viktigt för länder vars energiindustri av historiska skäl släpper ut stora mängder koldioxid. Ett sådant land är Polen. Att förbättra och utveckla teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) är en mycket viktig fråga för hela Polens ekonomi.

3. Följderna av stormen Xynthia i Europa (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är kommissionens uttalande om följderna av stormen Xynthia i Europa.

Janez Potočnik, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Bara två veckor efter den hemska katastrofen på Madeira chockerades och bedrövades kommissionen åter av de dödsfall och den förödelse som orsakades av stormen Xynthia i Frankrike och i andra europeiska länder.

Jag vill uttrycka min personliga sympati för alla dem som lider till följd av katastrofen. Kommissionens kondoleanser riktar sig särskilt till familj och vänner till dem som miste livet.

Kommissionen har genom sitt övervaknings- och informationscentrum för räddningstjänster på nära håll övervakat de händelser som orsakades av stormen Xynthia och har erbjudit sig att använda mekanismen för EU-stöd. Lyckligtvis kunde den franska räddningstjänsten reagera på katastrofen med egna medel och begärde inte någon aktivering av denna mekanism.

Tillsammans med medlemsstaternas berörda myndigheter utforskar kommissionen nu alla möjligheter och instrument som skulle kunna finnas tillgängliga på EU-nivå för att ge ekonomiskt stöd till att övervinna katastrofen och bidra till en återgång till normala livsvillkor så snart som möjligt.

För två dagar sedan mötte kommissionens ordförande José Manuel Barroso Frankrikes president Nicolas Sarkozy för att diskutera situationen. I går sammanträffade han också med ett antal Europaparlamentariker från olika länder. För en vecka sedan besökte min kollega Johannes Hahn, kommissionsledamot med ansvar för regionalpolitik och solidaritetsfonden, de värst drabbade regionerna i Frankrike – La Rochelle och l'Aiguillon-sur-Mer – och träffade nationella och regionala myndigheter.

På Madeira, där katastrofen slog till två veckor tidigare, har myndigheterna och räddningstjänsten kunnat göra enorma framsteg med att bekämpa översvämningskatastrofens effekter. Johannes Hahn besökte Madeira förra helgen för att göra sig en bild på plats och diskutera vägen framåt med lokala myndigheter.

EU:s solidaritetsfond inrättades 2002 som ett särskilt instrument på EU-nivå för att finansiellt stödja EU-medlemsstater som drabbats av stora naturkatastrofer, förutsatt att vissa villkor uppfylldes. Frankrike har redan förklarat sin avsikt att ansöka om stöd från solidaritetsfonden. Jag bör påpeka att den förordning som reglerar solidaritetsfonden normalt bara tillåter att den tas i anspråk vid så kallade "större katastrofer",

där skadan på nationell nivå överskrider tröskeln 0,6 procent av BNP eller 3 miljarder euro i 2002 års penningvärde. För Frankrike innebär detta för närvarande att skadan skulle behöva överstiga ungefär 3,4747 miljarder euro i aktuellt penningvärde.

Under exceptionella omständigheter och om vissa villkor är uppfyllda kan fonden emellertid också användas för mindre "regionala katastrofer med exceptionella omständigheter", särskilt där dessa gäller de yttersta randområdena såsom Madeira.

De franska myndigheterna gör för närvarande en bedömning av skadan och av dess återverkningar på befolkningens ekonomi och levnadsvillkor.

Dessa är de centrala faktorerna för ansökan, som måste inkomma till kommissionen inom 10 veckor från det att katastrofen inträffade, det vill säga före den 9 maj. Efter det att den mottagits kommer den att granskas av kommissionen så snart som möjligt. Kommissionens avdelningar, särskilt generaldirektoratet för regionalpolitik, beviljar all möjlig hjälp och vägledning som förberedelse för ansökan. Personer på expertnivå har god kontakt med de franska myndigheterna och möjliggör effektiva framsteg.

Vad dock medvetna om att stödet från solidaritetsfonden inte kan utbetalas omedelbart. Solidaritetsfonden bör inte felaktigt ses som ett krisinstrument. Den är ett finansiellt instrument som ska bidra till att bära den finansiella bördan vid krisinsatser. Som sådant skulle ett eventuellt bidrag kunna användas retroaktivt för krisinsatser från första dagen vid en katastrof.

Solidaritetsfondens finansiering ökas genom en extra insats från medlemsstaterna utanför den normala EU-budgeten. Denna ökning måste godkännas av parlamentet och rådet genom ett förfarande för en ändringsbudget.

Som ni vet tar hela förfarandet – från det att ansökan görs till utbetalningen av bidraget – med nödvändighet flera månader. Kommissionen gör dock allt den kan för att denna tidsperiod ska vara så kort som möjligt.

När det gäller strukturfonderna, särskilt Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), kan de naturligtvis inte användas för omedelbara krisinsatser. Frankrike och kommissionen har dock börjat diskutera alternativen och de eventuella nödvändiga programändringarna som skulle kunna bidra till en återuppbyggnad på längre sikt och till investeringar i företag som drabbats av översvämningen.

En sista punkt, som parlamentsledamöterna redan tog upp under debatten om Madeira för två veckor sedan. Kommissionen kommer att använda den rådande politiska drivkraften för att försöka se till att förslaget om en ändrad solidaritetsförfordning inte blockeras i rådet. I parlamentet fanns ett brett stöd för detta förslag och jag känner att detta är rätt tidpunkt för att åter vidta gemensamma åtgärder i förhållande till rådet.

Elisabeth Morin-Chartier, för PPE-gruppen. – (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot! Kvällen den 27–28 februari slog stormen Xynthia till särskilt hårt mot kusterna i Charente-Maritime och Vendée, min region. Femtiotvå personer dog, ett dussin personer saknas och hundratals personer har mist sina hem.

De handlar om stora förluster och de förvärras av allvarliga infrastrukturproblem. Jag syftar särskilt på dammarna, järnvägslinjerna, avloppsnäten, elnäten, telenäten och hela systemet med små och medelstora företag, särskilt inom havssektorn, vattenbrukssektorn och jordbrukssektorn, där 45 000 hektar har lagts under saltvatten, eftersom detta var en översvämning som kom från havet.

Det handlar om skador av avsevärd omfattning. Skadornas konsekvenser kommer att fortsätta märkas över tiden och delar av jordbruksmarken kommer inte att kunna användas på flera år.

Därför uppmanar jag EU att visa solidaritet och jag begär naturligtvis att EU:s solidaritetsfond ställs till förfogande med bästa möjliga villkor och snarast möjligt, eftersom vi inte kan säga till våra medborgare att fonderna kommer senare och att problemen inte kan lösas här och nu. Tillsammans behöver vi, efter kommissionsledamotens besök – som jag uppriktigt tackar för att han personligen reste dit för att se katastrofens omfattning, och jag vet att han också tog djupt intryck av den – göra insatser för att förbättra användningen av denna fond, så att snabbare framsteg kan göras. Vi klagar alltid över att det finns för stort avstånd mellan EU och medborgarna. Låt oss visa dem här i dag att vi kan reagera snabbt. Jag beklagar att rådet inte är här för att hjälpa oss med denna lagstiftningsändring. I alla händelser, var så säkra på att vi behöver den och på att det är vad våra medborgare förväntar sig.

ORDFÖRANDESKAP: ROUČEK*Vice talman*

Edite Estrela, för S&D-gruppen. – (PT) Herr talman! För gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater och demokrater i Europaparlamentet vill jag uttrycka vårt uppriktiga deltagande med familjerna till offren för de naturkatastrofer som har drabbat Portugal, Madeira, Frankrike och Spanien.

Förra veckan reste en delegation från min grupp till Madeira och besökte de områden som drabbats värst av katastrofen och mötte regionala och lokala myndigheter och sammanslutningar av företag, industri, handel och jordbrukare.

Det vi såg och hörde har efterlämnat starka minnen och budskap. Vi hörde om hela familjer som dog i sitt eget hem, vi hörde dramatiska vittnesmål om personer som drogs ned i vattnet för att aldrig dyka upp igen. Hela hus flyttades från en sida av gatan till den andra och bilar med passagerarna i sopades bort från vägarna och ut i havet.

Men modet hos Madeiras befolkning när det gällde att övervinna dessa motgångar var lika påfallande. Jag kommer aldrig att glömma beslutsamheten hos dem som vägrade ge upp, trots att de förlorat sitt levebröd, sitt hem och sina ägodelar. I stället gick de direkt tillbaka till arbetet, redo att börja om igen från ingenting. På bara några få dagar fraktades flera ton sten, jord och annat avfall bort från staden Funchal.

De nationella, regionala och lokala myndigheterna gjorde gemensamma ansträngningar så att livet på ön kunde återgå till det normala. Därför är det viktigt att informera om att turister kan återvända till Madeira. Öns vackra natur och dess varmhjärtade invånare väntar oss där.

Madeiras befolkning väntar nu också på EU-institutionernas solidaritet för att kunna återställa de vägar, broar och offentliga byggnader som förstörts. Handlarna, industriidkarna och jordbrukarna behöver också vårt stöd för att åter kunna bygga upp sina liv och bidra till regionens ekonomiska utveckling.

Jag är mycket glad, herr kommissionsledamot, över att höra att kommissionen tillsammans med parlamentet och rådet avser att frigöra Sammanhållningsfonden – det nya förslag som redan har antagits av parlamentet – så att nya regler som är bättre lämpade för allmänhetens verkliga behov kan genomföras.

Som ni vet är det också nödvändigt att de andra strukturfonderna omstruktureras och utnyttjas för de värst drabbade områdena, eftersom särskilda situationer kräver särskilda lösningar.

Giommaria Uggias, för ALDE-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa vill också uttrycka sin medkänsla med offren för stormen Xynthia, som drabbade flera områden i Europa. Vi måste agera och i detta avseende uppskattade jag kommissionsledamot Janez Potočniks uppriktiga förklaringar i dag. Jag värdesätter hans expertkunskaper och hans engagemang. I detta sammanhang uppmanar jag honom att göra de nödvändiga ändringarna i solidaritetsfonden och påminner honom om att parlamentet redan antog denna åtgärd med en stor majoritet 2006. Med tanke på dessa situationer och dessa dödsfall måste vi påminna om hur viktigt det är att anta åtgärder såsom denna.

Men samtidigt måste vi agera på flera fronter och först och främst se över alla utvecklingsmässiga och regionala planeringsprogram och uppdatera dessa mot bakgrund av deras miljöpåverkan och även inkludera en bedömning av effekterna på plats. Vi behöver också investera betydande belopp för att inrätta långsiktiga åtgärder för genomförandet av en katastrofförebyggande strategi. Detta är inte ett mindre centralt eller nyckfullt val, utan ett nödvändigt val om vi vill att katastrofer som dem som vi diskuterar i dag inte ska få så tragiska konsekvenser.

Det finns dock också ekonomiska skäl, om vi vill begränsa oss enbart till denna aspekt, som tvingar institutionerna att vidta förebyggande åtgärder. Samtidigt som vi i resolutionen hävdar att det är nödvändigt att utlova avsevärda belopp för att reparera skadorna, måste vi rikta vår uppmärksamhet och våra åtgärder mot investeringar och initiativ för miljöskydd, återbeskogning och skydd av vegetationen, med tanke på att dessa kommer att minska kostnaderna för att avhjälpa miljöskadorna.

Av denna typ av katastrofer måste vi lära oss – den moderna människan måste dra lärdom av dessa – att inte allt kan kontrolleras men att allt kan begränsas om tillräckliga försiktighetsåtgärder vidtas. Vi måste göra detta, även till åminnelse av de offer som under de senaste dagarna och veckorna dessvärre har präglat tillvaron i våra regioner.

Raül Romeva i Rueda, för *Verts/ALE-gruppen*. – (IT) Herr talman! Jag skulle också vilja uttrycka min djupaste medkänsla – min grupps och min egen – och min solidaritet med de drabbade regionerna, samtidigt som jag beklagar de allvarliga ekonomiska konsekvenserna av dessa katastrofer. Särskilt uttrycker jag vårt deltagande med offrens familjer. Det är också viktigt att betona behovet av att nationella, regionala och lokala myndigheter nu fokuserar på en effektiv förebyggande politik och lägger större vikt vid korrekt praxis och lagstiftning i fråga om markanvändning.

Just av detta skäl lade vi som grupp fram två ändringsförslag, eftersom dessa enligt oss saknas i den gemensamma resolutionen. Det första lyder på följande sätt: I Frankrike har byggnation tillåtits på flodslätter och på naturliga våtmarker. Fastighetsspekulation har uppmuntrat uppförandet av byggnader på utsatta områden. För oss är detta en central aspekt i strävan efter framsteg.

I det andra ändringsförslaget vill vi att medfinansiering med gemenskapsmedel för genomförandet av dessa planer – särskilt strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, Sammanhållningsfonden och Europeiska solidaritetsfonden – är föremål för hållbarhetsåtgärder. För oss är detta avgörande för att i slutändan besluta om vi kommer att rösta för resolutionen.

João Ferreira, för *GUE/NGL-gruppen*. – (PT) Herr talman! Till att börja med kan vi bara uttrycka vårt deltagande och vår solidaritet med familjerna till offren för denna katastrof. Vi välkomnar EU:s ord av solidaritet gentemot de drabbade regionerna och städerna. Det är nu viktigt att göra denna solidaritet konkret, genom att snabbt mobilisera de nödvändiga medlen och resurserna för att avhjälpa den skada som det svåra vädret har orsakat.

Under de gångna åren har medlemsstaterna drabbats av ett stort antal katastrofer, vilket framgår av de 62 förfrågningarna om att mobilisera solidaritetsfonden från sammanlagt 21 länder, enbart under fondens första sex år.

Den skada som orsakats av dessa katastrofer är svår att bedöma, särskilt på grund av förlusten av människoliv. I alla händelser är de ekonomiska och sociala kostnaderna nästan alltid mycket betydande.

I detta sammanhang kommer förebyggande åtgärder att spela en viktigare social roll och bli en allt viktigare fas i katastrofhanteringsprocessen. Det är viktigt att utveckla EU:s samarbete och solidaritet på detta område. Först av allt genom att skapa en budgetram som passar för förebyggande åtgärder, som stöder genomförandet av medlemsstaternas skyddsåtgärder för allmänheten, miljön och klimatet.

Stödet måste bland annat riktas mot sådana åtgärder som avhjälpan av potentiellt farliga situationer, skyddet av de områden som är mest utsatta för risk, stärkandet av medlemsstaternas system för tidig varning samt etablering av kopplingar och stärkande av befintliga kopplingar mellan de olika systemen för tidig varning.

Såsom redan har sagts här är förnuftig markanvändning, ekonomisk och social utveckling i harmoni med naturen samt stärkt sammanhållning inom EU också centrala faktorer i förebyggandet av katastrofer.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Flera europeiska regioner har drabbats av vissa exceptionella naturliga meteorologiska fenomen, som har lett till enorma materiella, ekonomiska, jordbruksmässiga och miljömässiga skador, och som dessvärre har krävt alltför många människoliv.

Herr kommissionsledamot! Ni har uttryckt ert deltagande, som sig bör, men utöver detta hoppas jag att Europeiska solidaritetsfonden, en EU-åtgärd som i detta fall är användbar, kommer att kunna tas i bruk snabbt och flexibelt både i Frankrike och på Madeira, såsom skett i andra europeiska länder – vilket någon sade – så att mina landsmän i Vendée och Charente-Maritime får hjälp att återställa viktig infrastruktur och viktiga tjänster.

Utifrån vad ni har sagt förstår jag att den franska regeringen inte har hänvisat denna fråga till er, och jag är mycket förvånad över detta. Men jag måste säga att det finns vissa aspekter, som gäller hur vissa personer utnyttjar dessa händelser, som jag tycker är rent oacceptabla.

För det första detta tvångsmässiga behov att koppla de naturkatastrofer som vi drabbas av till den så kallade globala uppvärmningen. Det spelar ingen roll vilka politiska eller pseudovetenskapliga påståenden vi får höra, de kommer inte att bestämma vädret eller tidvattnet mer än de förhindrar jordbävningar.

För det andra tänker jag på det systematiska sökandet efter skyldiga och lämpliga syndabockar. Xynthia-katastrofen i västra Frankrike beror på den mycket sällsynta kombinationen av två händelser: själva stormen, naturligtvis, samt ovanligt högt tidvattnet, vilket ledde till att dammarna kollapsade.

Kontroverser har uppstått över de byggnadstillstånd som beviljats av borgmästarna, som har utpekats som personligt ansvariga för de dödsfall som har inträffat i deras kommuner. Men ingen – inte länsstyrelsen, regionen, samhällstjänster, stadsplanerare eller arkitekter – invände mot dessa bygglov som hade begärts av enskilda personer.

Regionens valda företrädare, särskilt i de små kommunerna, ses med rätta med stor respekt av de andra medborgarna. De tar ett stort ansvar för praktiskt taget ingenting, de har en enastående känsla för det allmänna intresset, de sköter alltmer komplicerade åligganden, för vilka EU delvis bär ansvaret, och de har även helt övergetts av de offentliga myndigheterna. Jag var angelägen att framhålla detta i det här sammanhanget.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Herr talman! Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) stöder resolutionen och förespråkar att vi uttrycker vederbörlig medkänsla och solidaritet och vidtar direkta åtgärder. Det finns några punkter som jag skulle vilja tillägga. För det första anser jag att det är utmärkt att kommissionen har ryckt in här och att Johannes Hahn också överväger hur han skulle kunna ändra sina operativa program. Det bådår också väl på kort sikt.

Men problemet ligger faktiskt hos solidaritetsfonden. Hur har rådet i årtal kunnat komma undan med att hejda parlamentets åtgärder för att göra solidaritetsfonden mer flexibel? Enligt min åsikt är det faktiskt mycket bra att Janez Potočnik har varit så tydlig med att kommissionen nu kommer att ta initiativet. Det spanska ordförandeskapet borde verkligen vara här i dag för att bekräfta detta. Det är nu tid för handling och parlamentet är mycket besviken över detta stopp.

Men den här frågan har också en annan dimension. Jag kommer från Nederländerna. Större delen av Nederländerna ligger under havsnivån. Översvämningarna våren 1953 är fortfarande mycket levande i våra minnen och vi vet att det är mycket viktigt att se framåt. Vi vet att säkerhet och förebyggande åtgärder måste gå hand i hand med utvecklingen i dessa regioner. Det vill säga, utveckling av de verksamheter som har en inverkan på kusten. Och det är definitivt ett mål som kan uppnås. I Nederländerna har vi nu kommit med en plan, planen "Delta", för att stärka vårt kustförsvar och vi ser även på andra frågor där det är avgörande att vi sammankopplar säkerhet med ekonomisk utveckling.

Avslutningsvis, låt mig tillägga att man 2008 tog ett initiativ i den franska kuststaden Saint Malo för att sammanföra alla kustregioner under FN:s beskydd, tillsammans med OECD. FN har nu en plan för katastrofförebyggande för kustregioner och detta världsomfattande perspektiv är mycket viktigt. Europaparlamentet har ett pilotprojekt för perioden 2009–2010 och vi har stöttat våra regioners deltagande i detta, bland annat genom att tillhandahålla finansiering. Denna världsomfattande dimension är något som vi måste föra upp parlamentets dagordning under den kommande perioden.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag vill börja med att uttrycka min djupaste sympati och solidaritet med offren för översvämningarna på Madeira och för stormen Xynthia.

Man måste ställa de nödvändiga frågorna om den oroväckande ökningen av dessa destruktiva meteorologiska fenomen, om den roll som klimatförändringarna spelar och om det brådskande behovet av att hitta lösningar. För tillfället handlar det om att snabbt tillhandahålla lösningar för de befolkningar som skakats av dessa katastrofer. Naturligtvis måste offentliga och privata försäkringsgivare göra sitt, men när det gäller den förstörda infrastrukturen och återuppbyggnaden av de drabbade områdena måste den europeiska solidariteten komma till uttryck.

Därför har den franska regeringen begärt stöd från EU:s solidaritetsfond, som inrättades 2002, vilket jag hoppas kommer att beviljas snabbt och på ett sätt som gör nytta. Detta är huvudbudskapet i de två skrivelser som jag sedan den 1 mars har skickat till kommissionen i min egenskap som vald företrädare för västra Frankrike och som jag förra torsdagen hade möjlighet att diskutera i La Rochelle, med kommissionsledamot Johannes Hahn, som jag uppriktigt tackar för hans lyhördhet.

Johannes Hahn höll med om att mekanismen är komplex och svår att genomföra. Vi måste konstatera att den kunde ha varit mer flexibel om rådet inte obegripligt nog hade blockerat översynen av denna fond, som i maj 2006 antogs av en mycket stor majoritet i Europaparlamentet. Därför hoppas jag att det spanska ordförandeskapet kommer att bryta dödläget när det gäller texten i fråga så att systemet kan göras effektivare.

I ett mer omedelbart perspektiv uppmanar jag kommissionen att bevilja en engångsökning av medfinansiering genom regionala medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Europeiska

socialfonden (ESF) för projekt i de berörda regionerna, inom en tidsram som gör det möjligt för deras ekonomier att återhämta sig senast i sommar.

Slutligen bör detta stöd inte användas för en sådan återuppbyggnad att samma tragiska misstag görs igen i fråga om miljö och stadsplanering. I stället bör det användas på ett väl övervägt sätt, så att man i största möjliga mån hindrar att denna typ av tragedier upprepas.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Herr talman! Efter den katastrof som drabbade den franska kusten bara några veckor efter Madeira lade vår grupp fram några ändringsförslag som innebär att Europaparlamentet utöver att uttrycka sin solidaritet också kritiserar de ansvariga. Att EU-medborgare har omkommit och att andra har mist allt i dessa katastrofer beror inte bara på att naturens krafter släpptes lös. Det skedde också eftersom mycket allvarliga misstag begicks när man tillät att kuststräckorna och flodstränderna bebyggdes. Dessa misstag beror på medlemsstaterna, vars lagar är mycket bristfälliga, deras myndigheter, som är för eftergivna, och deras regeringar, som är för oansvariga.

Att ha tillåt byggnation i översvämningsområden är inte mindre allvarligt än att ha tillåt och uppmuntrat konsumtion av tobak eller asbest under åren, trots att människor dog och det var mycket tydligt att detta var anledningen. Före Xynthia var det Madeira, och innan Madeira var det Sicilien. I morgon kommer andra katastrofer att inträffa. Om Europaparlamentet inte höjer rösten kommer det i sin tur ställas till ansvar för framtida katastrofer. EU måste visa sin solidaritet, men det måste också ge prov på ansvars känsla.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot! I likhet med de andra ledamöterna går även våra tankar först och främst till befolkningarna, de sörjande familjerna och dem som har förlorat allt till på grund av stormen Xynthia.

Av denna katastrof kan man än en gång notera nyttan med medlemsstaternas, kommunernas, provinsernas och regionernas tjänster, inklusive de offentliga tjänsterna och räddningstjänsterna, som har visat sig vara effektiva. Som vi alla inser måste vi nu snabbt hjälpa familjerna med reparationer och återuppbyggnad, men vi måste bygga upp på ett annat sätt, med hänsyn till naturen och människorna. I detta sammanhang måste vi uppmana försäkringsbolagen, som badar i vinster, att ersätta folk för den skada som uppkommit.

Med tanke på den exceptionella karaktären hos den katastrof som har drabbat dessa regioner måste EU, i samarbete med medlemsstaterna, å sin sida vidta åtgärder snabbare och i mycket större skala, inte minst genom att utnyttja Europeiska solidaritetsfonden, och detta måste göras på ett mer flexibelt sätt än det som ni nyss beskrev, herr kommissionsledamot. Faktum är att förstörelsen av bostäder och företag och jordbruksmark troligen inte kan kvantifieras med våra traditionella kriterier.

Å andra sidan måste vi kombinera de regionala fonderna och Europeiska solidaritetsfonden för att hjälpa regionerna att åter komma på fötter. Dessutom är det viktigt att dra alla lärdomar vi kan utifrån vad som just har skett och att vidta åtgärder för att förhindra denna typ av katastrofer eller begränsa skadan vid sådana klimatfenomen. Frågan om att bygga i översvämningsområden och att bekämpa fastighetsspekulation längs med kuststräckan måste ses över ordentligt, med hänsyn till balansen mellan natur, jordbruk, vattenbruk, ostronodling och fiske, vilken EU:s politik alltför ofta förstör.

Därför föreslår jag att EU, i samarbete med medlemsstaterna och regionerna, inrättar en konsekvent och hållbar återuppbyggnads- och utvecklingsplan som tar hänsyn till geografin, miljön, den biologiska mångfalden och verksamheterna längs kuststräckan.

Avslutningsvis måste det finnas möjlighet att inrätta ett gemensamt system för förebyggande, övervakning och varningar, genom vilket ett snabbt och solidaritetsbaserat stöd kan ges till befolkningarna.

Maurice Ponga (PPE). – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Som min kollega Elisabeth Morin-Chartier och de andra ledamöterna sade, slog den våldsamma stormen Xynthia till mot flera franska regioner den 27 och 28 februari. Den krävde 53 liv och orsakade enorma materiella skador.

Stormen var exceptionellt kraftig och orsakade förödande översvämningslängs den franska kusten. Efter Madeira har Europa drabbats än en gång. Min vän och kollega Alain Cadec's region Bretagne har drabbats hårt. Ett naturkatastroftillstånd har därför utfärdats för tre franska regioner: Bretagne, Poitou-Charentes och Pays de la Loire.

Mot bakgrund av dessa katastrofer måste EU visa sig lyhört och uttrycka sin solidaritet. Vi kan inte stödja offren för dessa katastrofer enbart med ord och en resolution. Vi måste också och framför allt ge ekonomiskt stöd.

Därför uppmanar jag kommissionen – och min kollega Christophe Béchu stöder min begäran – att snabbt frigöra EU:s solidaritetsfond för att hjälpa katastrofområdena att hantera skadan.

Denna katastrof visar att Michel Barniers förslag om att inrätta en europeisk räddningstjänststyrka är relevant. Européerna måste vidta åtgärder tillsammans, eftersom allt fler katastrofer inträffar och drabbar våra europeiska territorier, särskilt våra mest isolerade och utsatta regioner, såsom öarna i Indiska oceanen och de västindiska öarna.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill först av allt uttrycka min solidaritet med familjerna till offren för stormen Xynthia.

Förra veckan hade jag möjlighet att besöka Madeira med en delegation från utskottet för regional utveckling med ledamöter från gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater och demokrater i Europaparlamentet. Det var första gången en EU-delegation hade möjlighet att vara på plats och träffa öns myndigheter och invånare.

Den storm som slog till mot Madeira dödade över 40 människor och skadade eller fördrev hundratals fler. De ekonomiska förlusterna uppskattas till 100 miljoner euro och 900 företag och fler än 3 500 arbetstagare påverkas direkt.

Prioriteringen är nu att återuppbygga infrastrukturen, se till att situationen återgår till det normala och framför allt att återupprätta bilden av Madeira utomlands och återvinna folkets förtroende för öns turistindustri och därmed stimulera dess ekonomi och utveckling.

Svåra väderförhållanden, särskilt stormen Xynthia, har också drabbat Spanien, särskilt Andalusien och Kanarieöarna, samt västra Frankrike och andra länder.

Dessa stora katastrofer har orsakat enorm ekonomisk skada och kräver ett brådskande, snabbt och effektivt svar från EU. Därför måste vi mobilisera de nödvändiga verktygen för att hantera denna typ av katastrof.

Herr kommissionsledamot! Detta är en extraordinär situation som kräver extraordinära åtgärder.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Frekvensen och omfattningen av de olyckor och naturkatastrofer som vi nyligen har drabbats av är oroväckande. Det är dags att förverkliga det förslag som lades fram 2006 av Michel Barnier om att inrätta en europeisk räddningstjänststyrka.

Man behöver också brådskande hitta en lösning för att rivstarta översynen av förordningen om EU:s solidaritetsfond. På grundval av sin ståndpunkt 2006 har parlamentet godkänt ändringarna av förordningen i syfte att möjliggöra en snabb och effektiv reaktion när en begäran kommer från en medlemsstat. Sänkningen av tröskeln för att mobilisera fonden och en snabb utbetalning grundad på en preliminär bedömning är ytterst viktiga åtgärder som inkluderas i den reviderade förordningen.

Därför ber jag rådet att inte blockera översynen av förordningen om Europeiska solidaritetsfonden, att begära att den omedelbart ses över och att inte förkasta den nya förordningen.

Tack.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot! I oktober förra året hade jag tillfälle att som medlem av en delegation från utskottet för regional utveckling se alla de underbara saker som görs med EU-medel på Madeira, och därför känner jag mig personligen mycket berörd av denna katastrof. Jag vill uttrycka min sympati med de drabbade familjemedlemmarna, men också med dem som på bara några timmar förlorade allt som de hade ägnat hela livet åt att bygga upp.

Det är vid tillfällen som detta som EU sätts på prov, och solidaritetsfonden inrättades för just denna typ av svåra situationer, och folket på Madeira och i Frankrike behöver nu inte bara vår sympati utan också, mer än något annat, vårt ekonomiska stöd.

Katastroferna i Frankrike och på Madeira har också förvärrats på grund av att folk kanske har varit alltför ambitiösa i sina försök att kontrollera naturen och har försökt leva genom att åsidosätta naturens lagar. Att detta inte är möjligt på lång sikt har nu åter visat sig på ett mycket smärtsamt sätt.

Detta innebär att alla medel måste användas så att de garanterar säkerhet, förebyggande och hållbarhet, och man måste särskilt koncentrera sig på detta.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Herr talman! För det första vill jag uttrycka min solidaritet och mitt deltagande med Frankrike och Portugal, särskilt La Rochelle och Madeira. För det andra, låt mig uttrycka min solidaritet med mitt eget land, särskilt Andalusien och Kanarieöarna, som också har drabbats av dessa kraftiga stormar. Jag måste dock rikta allvarlig kritik mot EU:s solidaritetsfond.

Solidaritetsfonden är föråldrad och man har inte tagit hänsyn till Europaparlamentets resolution från 2006. Den har inte längre något värde över huvud taget. De siffror som har angetts – 0,6 procent av BNP och 3 miljarder euro – motsvarar inte behoven i denna situation, för detta är inte längre bara en kris utan också en insats för återuppbyggnad. Vi har tilltro till det spanska ordförandeskapet och vi uppmanar det därför att skapa den drivkraft som behövs för att reformera solidaritetsfonden.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Herr talman! Jag ska börja med att uttrycka mitt mest uppriktiga deltagande med alla familjer till offren för Xynthia, särskilt i Frankrike och Spanien. Ingen hade väntat sig, bara en vecka efter vad som skedde på Madeira, att denna storm med sådan kraft skulle slå till mot kusterna i Frankrike, Spanien och särskilt Kanarieöarna.

Förra lördagen hade jag möjlighet att följa med Johannes Hahn, som var på Madeira och besökte de värst drabbade områdena, och själv kunde se graden av förstörelse. I morgon ska kommissionens ordförande José Manuel Barroso göra samma sak. Det faktum att de gör detta, och personligen bevittnar graden av förstörelse, gör dem till privilegierade vittnen till det inträffade och fokuserar människors uppmärksamhet på vad som är viktigast nu: brådskande stöd.

Det är mycket viktigt att parlamentet kan åta sig att arbeta snabbt för att se över solidaritetsfondens struktur, förenkla den och snabbare ge stöd så att vi snabbt kan undsätta de personer som inte kan uppmanas att vänta längre.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Jag välkomnar detta initiativ som stöder Europaparlamentets resolution om den allvarliga naturkatastrofen i den autonoma regionen Madeira och följderna av stormen Xynthia i Europa. Låt mig uttrycka min sympati med de drabbade och min uppskattning gentemot alla dem som har bidragit till insatserna efter dessa katastrofer.

Jag anser att EU:s regioner måste få mycket mer finansiellt stöd för att genomföra åtgärder för att förhindra dessa katastrofer. EU kan göra förbättringar och utveckla komplexa system för att analysera katastrofernas orsaker, för att utforma de mest effektiva åtgärderna för att förebygga dessa. Jag anser att åtgärder som specifikt syftar till detta kan inkluderas för varje makroregion i Europa. Jag tänker i synnerhet på EU:s Donastrategi, även om det inte särskilt hänvisas till den i resolutionen, med tanke på att denna flod var källan till naturkatastrofer för inte så länge sedan, 2002 och 2004.

Den kompletterande användningen av alla befintliga resurser på ett så tillgängligt sätt som möjligt kommer att underlätta den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen och skapa en plattform för solidariska åtgärder vid sådana katastrofer.

Tack.

Janez Potočnik, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag kommer från en liten stad med omkring 500 invånare, som drabbades hårt av översvämningar för bara två år sedan. Det var faktiskt ett mirakel – eller tur om ni så vill – att de inte skördade några människooffer. Vid den tiden hade vi stor hjälp av just den solidaritetsfond som vi nu talar om. Jag förstår helt hur människorna på plats känner. De söker också efter solidaritet från hela EU – solidaritet som är snabb och effektiv.

Därför är det av yttersta vikt att vi inriktar oss på förordningen om solidaritetsfonden. Som ni vet går kommissionens förslag om ändring av förordningen om EU:s solidaritetsfond tillbaka till 2005. Detta förslag gäller mest fondens utvidgning till andra katastrofer än naturkatastrofer. Emellertid innehåller det också delar som skulle ha kunnat vara relevanta även när det gäller Xynthia – ett förslag om sänkta trösklar och möjlighet att betala ut det väntade stödet i förskott.

Den senaste tiden har det kommit signaler från flera medlemsstater – även Frankrike – om att de kanske kan ompröva sin negativa hållning. Tillsammans med parlamentet avser kommissionen att ta ett nytt initiativ mycket snart gentemot rådet och dess spanska ordförandeskap, för att frågan inte ska blockeras.

Jag håller också med om att vi bör göra vårt yttersta för att vara bättre förberedda. Katastrofernas frekvens och intensitet ökar tydligt, och detta är oroväckande. Så jag anser att det är av yttersta vikt att vara bättre förberedd. I detta sammanhang bör också Sammanhållningsfonden och strukturfonderna spela en roll.

Också andra möjligheter kan utforskas. Jag har redan nämnt strukturfonderna och Sammanhållningsfonden. Även fonden för landsbygdsutveckling kan ges en ny inriktning, men naturligtvis bara på begäran av medlemsstaten.

Jag vill tacka er för ert stöd och jag vill också tacka er för min kollega Johannes Hahns räkning, som är ansvarig för detta område.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Alain Cadec (PPE), skriftlig. – (FR) Den 27 och 28 februari slog den våldsamma stormen Xynthia till mot flera franska regioner. Den krävde 53 liv och orsakade enorma materiella skador och särskilt svåra översvämningar. Efter katastrofen på Madeira drabbades Europa än en gång. Min region, Bretagne, har drabbats hårt, och ett naturkatastroftillstånd har utfärdats i tre departement, liksom i regionerna Poitou-Charentes och Pays de la Loire. Jag skulle vilja uttrycka min fulla solidaritet med de drabbade familjerna och med offren för katastrofen. Hela EU måste ge prov på lyhördhet och solidaritet genom ett finansiellt stödpaket och stödåtgärder för återuppbyggnad. Christophe Béchu ansluter sig till mig i min begäran om krisstöd. I dag verkar solidaritetsfondens finansiella resurser vara svåra att utnyttja. Det måste uppmärksammas att parlamentet har efterlyst en effektivare och snabbare användning av EU:s solidaritetsfond sedan 2005. Kommissionen och rådet måste underlätta ett snabbt frigörande av medel från denna fond för de drabbade regionerna. Denna katastrof visar att Michel Barniers rapport om en europeisk räddningstjänststyrka – Europe Aid – är mycket rimlig och skulle göra det möjligt för oss att reagera effektivare på katastrofer.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Under de senaste veckorna har två naturkatastrofer av tragiska proportioner drabbat EU och dess medlemsstater och orsakat dödsfall och förstörelse och skador för tiotusentals euro.

Vi kommer inte att glömma de dramatiska bilderna från Madeira i slutet av februari – som jag såg med särskild bedrövelse eftersom det var en tragedi som drabbade en ö som jag väl känner till – eller de dramatiska rapporterna om Xynthias framfart genom flera områden i Europa.

Förutom att uttrycka mitt uppriktiga deltagande med alla dem som drabbades av dessa tragedier uppmanar jag nu kommissionen att agera snabbt i hjälpinsatserna för de värst drabbade regionerna. Detta bör inte bara göras genom att mobilisera EU:s solidaritetsfond så snabbt och flexibelt som möjligt och med största möjliga finansiering, utan behöver även ske genom användning av alla de instrument och mekanismer som ställts till förfogande genom Sammanhållningsfonden för att hjälpa de drabbade regionerna att komma över denna hemiska tragedi.

Jag vill också passa på att uttrycka min solidaritet med alla de insatser som gjorts av Madeiras lokala myndigheter och öns befolkning.

Veronica Lope Fontagné (PPE), skriftlig. – (ES) Herr talman, mina damer och herrar! Tyvärr måste vi hantera denna ledsamma och numera vanliga fråga än en gång. Jag vill uttrycka min respekt och min tacksamhet gentemot alla de yrkespersoner och frivilliga som har bidragit till räddningsinsatsen och återuppbyggnaden i de drabbade områdena, och jag vill särskilt uttrycka mitt deltagande med offrens familjer. Vi behöver tillhandahålla hjälp till offren och bana väg så att de drabbade områdena kan återhämta sig snabbt. Vi måste också fortsätta att arbeta intensivt med förebyggande insatser. Slutligen, och allra främst, vill jag uppmana Spaniens regering att utnyttja EU-ordförandeskapet för att ge den drivkraft som behövs för att ändra den gällande förordningen om EU:s solidaritetsfond – en begäran som redan framförts flera gånger av Europaparlamentet – för att uppnå en snabbare, flexiblere och effektivare tillgång till fonden.

Iosif Matula (PPE), skriftlig. – (RO) Globala naturkatastrofer inträffar i en alarmerande omfattning. Vi kan nu se konsekvenserna av vårt tidigare oansvariga handlande och vi ställs nu inför en ny utmaning: att bekämpa klimatförändringarnas effekter.

Självklart är kostnaden för insatser för att återuppbygga områden som drabbats av naturkatastrofer ojämförligt högre än de förebyggande insatser som skulle krävas. På EU-nivå har vi instrument tillgängliga för att hantera sådana situationer, som kompletterar de projekt som regionerna genomför. I västra regionen av Rumänien, som jag företräder, främjas till exempel ett projekt för att förbättra kapaciteten och kvaliteten hos insatssystemen för krissituationer. De tillgängliga finansiella instrumenten, inklusive strukturfonderna och Sammanhållningsfonden, samt fonden för landsbygdsutveckling, måste ses över så att de ger större flexibilitet i krissituationer.

När det gäller solidaritetsfonden skulle en sänkt tröskel för att mobilisera fonden och möjligheten att göra förhandsutbetalningar av de relevanta beloppen påskynda insatserna och återuppbyggnaden och göra dem mer effektiva.

Sist men inte minst måste vi ägna tillräcklig uppmärksamhet åt ett äldre initiativ, nämligen snabbinsatstyrkan, som kommer att omfatta hela EU:s territorium. Naturfenomen påverkar grannregioner och detta skapar förutsättningar för solidaritet och gränsöverskridande åtgärder.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), skriftlig. – (PT) Jag vill instämma i de många sympatiförklaringarna för offren för den våldsamma storm som drabbade Madeira den 20 februari och ansluta mig till den solidaritet som uttryckts med alla dem som åsamkats smärta och bedrövelse när de förlorat familjer, vänner och ägodelar. Jag vill också betona det ständiga behovet av att befästa EU:s kapacitet att tillhandahålla hjälp till de befolkningar som drabbats av naturkatastrofer. Genom förlusten av personlig egendom såsom bostäder, levebröd och arbeten kan dessa befolkningar komma att hamna i en desperat situation. I dessa fall uppnås social rättvisa bara genom solidaritet, och man får inte glömma att hela samhället gynnas om alla dess medborgare har anständiga livsvillkor. Därför är det helt berättigat att insistera på att EU:s solidaritetsfond måste utvidgas och göras mer flexibel. I detta sammanhang vill jag uttrycka mitt fulla stöd för den resolution om Madeira som i dag antogs av Europaparlamentet.

Richard Seeber (PPE), skriftlig. – (DE) De stormar som nyligen drabbade Madeira och delar av Spanien och Frankrike krävde många offer, över 40 dödsfall på Madeira, ytterligare 60 i Frankrike, otaliga saknade och omfattande skador på egendom. Hanteringen av naturkatastrofer utgör ett tillfälle för EU att visa att det ger ett mervärde. Det krävs ett snabbt och okomplicerat samarbete mellan europeiska partner för att motverka de allvarliga konsekvenserna av stormen Xynthia och de förödande skyfallen. Solidaritetsfonden och andra finansiella instrument inom EU kan åtminstone göra det möjligt att snabbare hantera katastrofens ekonomiska skada. Att organisera katastrofförebyggande insatser måste dock alltid vara en fråga för medlemsstaterna, vilka har den bästa utgångspunkten för att kunna hantera sina nationella omständigheter och därmed kan reagera snabbast i krissituationer. För att förebygga framtida skador på grund av oväder bör kommissionen stödja medlemsstaterna i deras insatser för att utarbeta effektiva krisplaner och riskbedömningar. Med de tilltagande klimatförändringarna och den rubbning av vattencyklerna som detta bidrar till, är det omöjligt att helt avvärja ännu värre stormar i framtiden. Men den skada som sådana stormar orsakar kan förvisso minskas genom bättre förhandsplanering.

Dominique Vlasto (PPE), skriftlig. – (FR) Stormen Xynthia är ännu ett tragiskt och smärtsamt tecken på de klimatstörningar som ökar våldsamheten och frekvensen av vad som icke desto mindre är naturliga fenomen. Nu för tiden ställs EU alltför ofta inför sådana naturkatastrofer för att kunna klara sig med sin befintliga politik, och jag anser att EU bör stärka tre insatsområden för att bättre kunna skydda sina medborgare. Förebyggande åtgärder, som behandlas i 2009 års vitbok om anpassning till klimatförändring, där jag var föredragande för yttrandet och där man särskilt betonar kust- och bergsområdenas utsatthet, snabba insatser, genom att man slutligen inrättar den europeiska räddningstjänststyrkan, där vi inte har gjort något annat än att prata och där det bara krävs ett förslag för att den ska bli verklighet, och reparationer, genom att möjliggöra krismobilisering av strukturfonderna – om nödvändigt utanför de planerade insatsområdenas regionala ram – och solidaritetsfonden, vars förordning måste ändras så att man påskyndar och förenklar dess mobilisering. Jag ger alltså ett tydligt stöd åt resolutionen, men jag beklagar att parlamentet än en gång ska tvingas kräva åtgärder som kunde ha föreslagits efter någon av de alltför talrika naturkatastrofer som har lett till stor sorg i Europa under de senaste åren.

4. Den allvarliga naturkatastrofen i den autonoma regionen Madeira och följderna av stormen Xynthia i Europa (ingivna resolutionsförslag): se protokollet

5. Situationen i Chile och EU:s strategi för humanitärt bistånd (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är kommissionens uttalande om situationen i Chile och EU:s strategi för humanitärt bistånd.

Janez Potočnik, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag gör detta uttalande i stället för min kollega Kristalina Georgieva, kommissionsledamot med ansvar för internationellt samarbete, humanitärt bistånd och krishantering. Varför i stället för henne? Det är ganska tydligt och uppenbart. Kristalina Georgieva kom till Chile i går, den 10 mars, för att besöka de områden som nyligen drabbades av jordbävningen och för att på plats följa de europeiska experternas humanitära insatser och räddningstjänstinsatser.

Omedelbart efter att ha ankommit till Chiles huvudstad Santiago reste Kristalina Georgieva till det område som drabbats värst av jordbävningen och tsunamin, som omfattar kustregionen kring Constitución, Talca och Concepción.

Under sitt besök på fältet mötte hon företrädare för partner till generaldirektoratet för humanitärt bistånd (Echo) som arbetar i området, besökte övervaknings- och informationscentrumets basläger i Penco och hade bilaterala kontakter med chilenska myndigheter i regionen.

Hon kommer också att företräda ordförande José Manuel Barroso vid installationen av president Sebastián Piñera i Valparaíso senare i dag.

Den kraftiga jordbävning och den efterföljande tsunamin som drabbade Chile tidigt på lördagen den 27 februari är en fruktansvärd tragedi. Enligt de senaste officiella siffrorna har minst 528 människor omkommit och denna siffra förväntas öka. Över två miljoner människor har drabbats. Infrastrukturskadorna har varit enorma och en halv miljon bostäder har skadats allvarligt.

EU:s utrikesrepresentant Catherine Ashton ringde samma dag till Chiles utrikesminister Mariano Fernández för att uttrycka vårt deltagande med offrens familjer och meddela att vi var redo att ge stöd och hjälp.

Så snart som nyheten om jordbävningen kom mobiliserades Echos system för katastrofinsatser. EU:s räddningstjänstemekanism utfärdade omedelbart en förvarning till de deltagande staterna. Krisrummet vid övervaknings- och informationscentrumet (MIC) var aktivt under hela detta veckoslut och fick rapporter om jordbävningens omfattning och konsekvenser, samt identifierade de tillgångar inom räddningstjänsten som kunde bli tillgängliga för snabba insatser. Kommissionsledamot Kristalina Georgieva kom till krisrummet under dagen för att leda insatserna.

Ett antal EU-medlemsstater har underrättat övervaknings- och informationscentrumet om stöd som använts eller erbjudits. Detta inkluderar personal och utrustning som redan skickats till Concepción från Spanien, Tyskland, Frankrike och Storbritannien, löften om finansiering från Finland, Storbritannien och Nederländerna och erbjudande om broar, tält, fältkök och generatorer från Bulgarien, Slovakien, Sverige och Österrike.

Chilenska myndigheter har uppgett att de accepterar erbjudanden om hjälp från EU-medlemsstaterna.

Kommissionens system för humanitära katastrofinsatser lanserades samtidigt i Bryssel och vid Echos regionala kontor i Managua som omfattar Latinamerika.

Potentiella partner för snabb finansiering med kapacitet att ge omedelbar undsättning kontaktades och Echos experter på fältet mobiliserades för att resa till jordbävningens område snarast möjligt. Ett primärkrisbeslut om tre miljoner euro fattades tidigt på söndagsmorgonen. Överenskommelser om humanitärt stöd har nu nåtts med fyra partnerbyråer: Telecom Sans Frontières från Frankrike för att tillhandahålla telekomtjänster under krisen, Pan-American Health Organisation och spanska röda korset för att hjälpa till med att återupprätta hälso- och sjukvården, och tyska röda korset för att tillhandahålla husrum, säker tillgång till vatten och grundläggande hushållsresurser.

Echo satte in en grupp med två experter på humanitärt bistånd som kom till Chile på morgonen måndagen den 1 mars för att utvärdera behoven och träffa myndigheter och potentiella genomförandepartner. Ytterligare två medlemmar av gruppen kom nästa dag och de åtföljdes av en femte några dagar senare.

En räddningstjänstmekanism från EU, en grupp om sex experter, är nu också i Chile. Fyra är verksamma i jordbävningens område nära Concepción medan två för närvarande är baserade i Santiago för att hålla kontakt med myndigheter och samordna EU-medlemsstaternas insatser.

Echos humanitära experter och EU:s räddningstjänstgrupp gör bedömningar tillsammans med FN:s humanitära organ Ocha och flera andra FN-organ i de värst drabbade områdena.

Michèle Striffler, för PPE-gruppen. – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Såsom tidigare har sagts var jordbävningen i Chile, som var kraftigare än den som drabbade Haiti och som också följdes av en tsunami, trots allt mindre dödlig, tack vare ett fungerande system för tidig varning, en befolkning som var bättre förberedd på katastrofer och en kraftfull stat som kunde reagera.

Jag välkomnar kommissionens och medlemsstaternas snabba insatser. Kommissionens övervaknings- och informationscentrum aktiverades omedelbart, ett humanitärt krisbeslut togs om att tilldela 3 miljoner euro för att svara på de omedelbara behoven, och experter från generaldirektoratet för humanitärt bistånd (GD Echo) sattes in i katastrofområdena för att utvärdera behoven.

Jag vill särskilt berömma kommissionsledamot Kristalina Georgievas omedelbara offentliga agerande. Hon anlände till Santiago i går för att besöka de drabbade områdena.

De flesta naturkatastrofer är oväntade. För att skydda liv i områden som är utsatta för naturkatastrofer är det mycket viktigt att minska riskerna genom att vara bättre förberedd och ha tillräckligt anpassade byggnader. Det är också viktigt att se till att utvecklingssamarbetet inbegriper riskbegränsande åtgärder för katastrofer, det vill säga, förberedelse för katastrofer, mildrande av deras effekter och framför allt förebyggande åtgärder.

María Muñiz De Urquiza, för S&D-gruppen. – (ES) Herr talman! För det första vill jag för delegationen till den gemensamma parlamentariskommittén EU–Chile uttrycka vår solidaritet med Chiles befolkning, parlament och regering med tanke på den katastrofala jordbävning som inträffade den 27 februari och de fler än 200 efterskalv som hittills har inträffat.

Minst 500 människor, inklusive två européer, har dödats och 2 miljoner chilensare har drabbats av jordbävningarna. Mapuchefolket har drabbats värst, då deras områden ligger i tre av landets fyra sydligaste regioner.

Jag vill också uttrycka vår tacksamhet till alla dem som har arbetat osjälviskt och alla de yrkespersoner som hjälpte offren. Chiles befolkning har visat en förmåga att möta utmaningarna i en mycket komplex situation. Jag vill gratulera president Michelle Bachelet för den omedelbara undsättningsinsats som hennes regering inledde för att kontrollera den situation som orsakats av den fruktansvärda jordbävningen, som förstörde byggnader och infrastruktur.

Chiles regering agerade snabbt och identifierade på ett seriöst och ansvarsfullt sätt de specifika områden där stöd behövdes. Världssamfundet har också visat sin solidaritet, vilket intygar Chiles utmärkta förbindelser med sina grannländer och strategiska partner.

Jag vill också gratulera Sebastián Piñeras nya regering som tillträder i dag och uppmuntra honom i de återuppbyggnadsinsatser för vilka jag hoppas att han kan räkna med EU:s fulla stöd.

Utöver att vara en vän och en partner till EU är Chile ett utvecklat land som är medlem i OECD. Ändå kommer kostnaden för återuppbyggnaden att vara avsevärd. Enligt bedömningarna kommer den att uppgå till hela 20 miljoner US-dollar, vilket utgör 15 procent av Chiles BNP. Därför uppmanar jag EU att ställa alla verktyg till förfogande för de chilenska myndigheterna för att hjälpa dem med återuppbyggnaden. Chile kommer att behöva internationella lån och Europeiska investeringsbanken, med vilken Chile just har undertecknat ett avtal, bör bidra till finansieringen av återuppbyggnadsprojekten.

EU har under det spanska ordförandeskapet inrättat en mekanism för att samordna stödet med Förenta nationerna och en arbetsgrupp för katastrofer. Kommissionsledamoten med ansvar för internationellt samarbete, humanitärt bistånd och krishantering förväntas också anlända till platsen under de kommande dagarna. Vi hoppas att kommissionen kommer att kunna uppfylla den chilenska befolkningens förväntningar, utan att bortse från andra lika brådskande åtaganden såsom situationen i Haiti.

Izaskun Bilbao Barandica, för ALDE-gruppen. – (ES) Herr talman! Vi borde använda mer än bara ord för att visa vår solidaritet med ett land som har drabbats av en katastrof, såsom Chile har, och vi har hört detta i dag från kommissionens företrädare.

Chile har varit en källa till skydd och asyl för oss i gångna tider. Till exempel bor där en stor grupp basker, som emigrerade till området av ekonomiska skäl under 1800-talet och av politiska skäl under 1900-talet.

Därför bör orden i detta fall åtföljas av handling och jag är nöjd med de snabba åtgärderna från EU:s sida, som omedelbart skickade 3 miljoner euro i stöd för att finansiera insatser. Jag är också nöjd med reaktionen från den höga representanten Catherine Ashton, och jag gratulerar kommissionsledamot Kristalina Georgieva som agerade snabbt och som sedan i går befinner sig i Chile och ger stöd och verkar för vad som behövs på plats där.

Jag är nöjd med hur kommissionens system för räddningstjänst och humanitärt stöd fungerar, med den hjälp som ges av EU-institutionerna och med det samarbete som har inrättats genom de olika organen.

I tider som dessa har EU haft, och fortsätter att ha, ett tillfälle att stärka sin ledande roll på den internationella arenan, arbeta direkt med de drabbade och hjälpa till att samordna det stöd som organiseras av medlemsstaterna och regionerna.

Jag vill uppmärksamma president Michelle Bachelets åtgärder, för hon har än en gång visat hur politiken bör bedrivas. Hon har gett prov på stor mänsklighet och har arbetat nära tillsammans med Sebastian Piñera, som tar över som president i dag. Jag vill också gratulera honom till hur han på ett exemplariskt sätt har satt politiken åt sidan för att ta itu med problem på det sätt som landet behöver.

För gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa vill jag uttrycka min solidaritet och mitt stöd för alla de insatser som genomförs och mitt deltagande med familjerna till de 528 människor som omkom och alla dem som saknas, och med de personer som har blivit hemlösa.

Nyligen besökte vi området med ett observationsuppdrag inför valet för delegationen till den gemensamma parlamentariskommittén EU–Chile. Vi hade tillfälle att observera de projekt som utvecklas där och vi såg att Chile är ett föredöme för den ekonomiska och sociala utvecklingen i Latinamerikas södra del.

Vi måste se till att denna jordbävning inte avbryter framstegen mot ekonomisk och social utveckling.

Raúl Romeva i Rueda, för Verts/ALE-gruppen. – (ES) Herr talman! Jag vill inleda med att upprepa vad som har sagts av María Muñiz och Izaskun Bilbao, eftersom jag anser att det första vi behöver göra är visa EU:s solidaritet med Chiles befolkning och institutioner, som är mycket väl företrädade av president Michelle Bachelet och den tillträdande presidenten Sebastian Piñera.

För det andra är det också viktigt att komma ihåg att naturkatastrofer, såsom brukar vara fallet i dessa situationer, är godtyckliga och inte tar hänsyn till om människor är fattiga eller rika. De drabbar alla lika. Men samtidigt är det också tydligt att de fattiga drabbas värst och det är särskilt svårt att återuppbygga fattiga områden.

Därför är det viktigt att inte bara överväga vilka åtgärder för återhämtning och återuppbyggnad som behövs efter att en katastrof har inträffat, utan att också i många fall se över vissa strukturella faktorer, och det är det min fråga gäller. Om det går bra, herr kommissionsledamot, skulle jag vilja ställa en mycket specifik fråga som gäller det landstrategidokument som EU har med Chile.

Av de 41 miljoner euro som öronmärkts för perioden 2007–2013, hur mycket ska specifikt användas för att stärka infrastruktur såsom vägar och transporter? Hur mycket ska användas för att förbättra byggnaders konstruktion för att säkra att folk i händelse av potentiella, ovälkomna katastrofer i framtiden är bättre förberedda för denna typ av situation? Slutligen, hur stor andel av dessa resurser har redan avsatts för dessa syften?

Tomasz Piotr Poręba, för ECR-gruppen. – (PL) Jordbävningen i Chile har skördat flera hundra offer, och mer än en halv miljon människor har blivit hemlösa. Låt oss visa solidaritet med Chile i dag och komma ihåg att befolkningen fortfarande lider brist på hygienprodukter och tillgång till dricksvatten, mat, mediciner och filter. Det förekommer dessutom att människor trakasseras av kriminella grupper som plundrar övergivna affärer och hus.

Vi i Europeiska unionen måste göra allt som står i vår makt för att förhindra att människor som har förlorat alla sina tillhörigheter och i många fall även familjemedlemmar, faller offer för tjuvar som skor sig på deras lidande.

Det är bra att vi har beslutat att skicka tre miljoner euro för att tillgodose de mest akuta behoven. Det finns dock fortfarande platser i Chile som inte har nåtts av hjälpen på grund av att vägar och broar har skadats. Jordbävningarna i Chile och på Haiti visar att både EU:s ekonomiska stöd och stödmekanismerna för att hjälpa katastrofdrabbade länder fortfarande behöver förbättras.

Det är bra att EU visar solidaritet med Chile; solidaritet är något fint. Vi får dock inte låta det stanna vid detta, utan vi bör även ge vårt stöd till Chile i framtiden.

Fiorello Provera, för EFD-gruppen. – (IT) Herr talman! Jag hoppas att ni tillfrisknar snabbt! Först vill jag uttrycka min solidaritet med alla dem som har drabbats av denna naturkatastrof. Olyckligtvis fortsätter tragedier att inträffa på grund av stora jordbävningar. I situationer som denna, där det har skett en omfattande förstörelse av byggnader och infrastruktur och tusentals människor har dött, är det viktigt att kontinuerligt förbättra samordningen mellan civilskyddet och larmmyndigheterna för att undvika att insatserna överlappar varandra och att man slösar med resurserna. EU ingrep visserligen snabbt i Chile, men man behöver även samarbeta med de lokala myndigheterna för att identifiera behoven och samordna hjälpen på ett effektivt sätt.

I tidningarna i morse lyfte man fram nyheten om att hälften av FN:s stöd till Somalia har stulits av lokala partner, några FN-tjänstemän och av militanta islamister. En aspekt att beakta i detta sammanhang är vilken insyn som tillåts vid insamling av privata bidrag eller bidrag från allmänheten och hur effektivt stödet når ut till folket. Generositet får inte utnyttjas och ett strikt kontrollsystem måste upprättas för att förhindra att pengar inte förlösas eller stjäls, särskilt när hjälp skickas till länder som ligger långt bort och vars institutioner kan vara försvagade av kriser.

Diane Dodds (NI). – (EN) Herr talman! Våra medborgare kommer att bli uppmuntrade av att höra att vi har agerat positivt för att hjälpa det chilenska folket. Vi har alla berörts av deras svåra situation.

I dag vill jag emellertid kommentera mer allmänna frågor som har med strategin för humanitärt bistånd att göra. Kommissionen är stolt över att vara en av världens största givare av humanitärt bistånd. Enligt kommissionen själv är dess uppdrag att rädda och skydda liv, hitta en fristad för fördrivna och hjälpa världen att säkra en beredskap för naturkatastrofer. Detta är aktningsvärda ambitioner. Icke desto mindre är det inte kommissionens pengar som doneras utan brittiska, tyska och franska – i själva verket kommer pengarna från 27 länder. I en tid av ekonomisk kris bör man ge ett erkännande till vart och ett av dessa länder för deras aktningsvärda insatser. Kanske bör det framgå i kommissionens dokument vilka det är som faktiskt gör uppoffringar. Det är inte den politiska eliten och partipampar från Berlemont, utan vanliga människor från vanliga samhällen.

Det är sant att utvecklingsländerna behöver vår hjälp och vårt stöd för att etablera och upprätthålla trovärdiga demokratiska strukturer och bygga upp starka och obundna civilsamhällen. Och än viktigare är att de behöver vår ärlighet när det gäller att kritisera politiska regimer som låter vanligt folk fortsätta att leva i fattigdom och nöd.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Herr talman! Den stora jordbävingskatastrof som nyligen drabbade Chile, en kort tid efter katastrofen på Haiti, har kostat hundratals människor livet och orsakat stor skada på landets infrastruktur, särskilt i området kring Concepción.

Vi måste stå vid offrens och deras familjers sida och uppriktigt förklara vår solidaritet. Vi måste hjälpa ett land som vi har nära och vänskapliga band med, som är en av de starkaste ekonomierna i regionen och ett riktmärke för utveckling för dess grannländer. Detta har fastställts inom ramen för den gemensamma parlamentarikerkommittén.

Jag vill påminna er om att Europeiska unionen och Chile ingick ett associationsavtal som trädde i kraft 2005 och som tillhandahåller politiskt och ekonomiskt samarbete och gemensamma åtgärder i global skala. Dessutom, vilket redan har konstaterats, har kommissionen antagit en sexårig strategisk utvecklingsplan för Chile för 2007–2013, som föreskriver att landet ska få gemenskapsmedel för regionala program och sektorsprogram som dess nyvalda regering har åtagit sig att genomföra.

Det omedelbara tillkännagivandet av ekonomiskt stöd och de övriga saker som kommissionen har nämnt i dag är uppmuntrande. Icke desto mindre vill jag betona att vi måste underlätta möjligheten att använda de öronmärkta resurserna inom ramen för det tidigare nämnda EU-chilenska strategiska ramverket så snabbt som möjligt, så att man skyndsamt kan ta itu med att åtgärda konsekvenserna av jordbävningen på landets infrastruktur, och med att ytterligare utveckla landet.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Herr talman! Jag vill uttrycka min solidaritet med det chilenska folket, något som även har uttryckts med Haitis, Turkiets och Perus folk, vilka även de har drabbats av naturkatastrofer nyligen.

Solidaritet är ett av EU:s främsta kännetecken, och vi måste stärka den inför framtiden.

Lyckligtvis är Chile ett land som har en långtgående kapacitet att hantera naturkatastrofer. Stora delar av världen har dock inte samma förmåga.

Jag skulle därför vilja ta upp EU:s strategi för humanitärt bistånd. Vår respons skulle kunna bli snabbare och effektivare om vi bara rörde oss i rätt riktning. Vilken är den rätta riktningen? För det första anser jag att vi behöver mer samordning mellan medlemsstaterna, mellan deras respektive humanitära organisationer och EU:s institutioner.

För det andra behöver vi bättre samordning mellan EU och internationella humanitära biståndsorganisationer, särskilt FN.

För det tredje behöver vi bättre samordning mellan militära och humanitära aktörer. Vi måste upprätthålla säkerheten för civilbefolkningen och de humanitära grupperna samtidigt som det humanitära biståndsarbetet måste präglas av oberoende, neutralitet och opartiskhet samt respekt för internationell lagstiftning.

För EU:s del behöver vi såväl mer mänskliga som ekonomiska resurser för att vårt humanitära bistånd och vår krishantering tillsammans ska kunna utgöra en grundläggande beståndsdel i våra yttre åtgärder.

Vi kan dra nytta av Michel Barniers rapport för att upprätta en frivilligstyrka inom EU och, eftersom kommissionsledamot Andris Piebalgs är här, vill jag tillägga, för att stärka och på ett bättre sätt samordna länken mellan humanitärt bistånd och strategier för återuppbyggnad och utveckling.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Herr talman! Jag håller med om allt som Enrique Guerrero Salom har sagt när det gäller hur vi ska reagera på detta. Jag måste säga att jag först blev chockad när jag hörde att det som EU, dvs. Catherine Ashton, skulle bistå med var ungefär tre miljoner euro. Detta är ingenting i förhållande till konsekvenserna och den förödelse som jordbävningen har orsakat.

När vi samlades här senast, för fyra veckor sedan, diskuterade vi Haiti. Denna morgon diskuterar vi följderna av stormen Xynthia i Europa, och vi diskuterar även konsekvenserna av den jordbävningskatastrof som inträffade i Chile för lite mer än två veckor sedan. Efterskalvet, som mätte 6,6 på Richterskalan, var dessutom i sig självt fullkomligt förödande.

Vi ser resultatet av detta. Vi ser statistiken. Vi talar om ungefär 500 000 – en halv miljon – förstörda hus. Husen måste byggas upp, och vi kan bistå med praktisk hjälp till detta. Cirka 540 människor har omkommit och det grävs fortfarande upp lik ur ruinerna. Detta är i sig självt en naturkatastrof. Man beräknar att den sammanlagda kostnaden kommer att hamna på 22 miljarder euro och vi måste därför höja vårt eget bidrag till detta.

Ett av argumenten för att anta Lissabonfördraget – vi är medvetna om att vi på Irland avvisade Lissabon I – var att vi skulle få snabba humanitära insatser vid naturkatastrofer. Jag måste säga att vi varken har gjort några insatser för Haiti, Sydeuropa eller för Chile. Jag vet att det är tidigt, men vi måste verkligen samla oss inför detta. Vad vi först och främst behöver är praktisk hjälp: a) pengar, b) rent vatten, c) att återupprätta elförsörjningen och d) att få ekonomin på fötter så snabbt som möjligt.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Herr talman! I går talade jag med senator Jorge Pizarro, som blev ordförande i den chilenska senaten för några timmar sedan. Han kommer i dag att presentera president Sebastián Piñera med presidentbandet. Jag hoppas att president Piñera kommer att åta sig återuppbyggnadsuppgiften och jag vill även gratulera president Michelle Bachelet till hennes sätt att hantera krisen.

Jag vill uttrycka min solidaritet med och broderliga tillgivenhet för Chiles folk efter de hemiska jordbävningarna och tsunamin som drabbade Concepción, Biobío, Temuco och Valparaíso. Jag är säker på att Chiles heroiska folk kommer att komma över denna katastrofsituation precis som de tidigare har gjort, och jag vill ännu en gång upprepa min tillgivenhet och min djupaste solidaritet med Chile.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Herr talman! Med anledning av de förödande konsekvenserna av jordbävningen i Chile, som mätte 8,8 på Richterskalan, måste ni hålla med borgmästaren i Concepción om att 24 timmar är en evighet för någon som ligger begravd under spillror. Även om myndigheterna och räddningstjänsten i detta latinamerikanska land otvivelaktigt är väl förberedda för jordbävningar, gick inte hjälpen till de över två miljoner drabbade människorna fram tillräckligt snabbt till alla delar av jordbävningsområdet på grund av logistiska problem. Trupper som redan var försenade drogs in i kaoset. Befolkningen tvingades att fly upp på sina tak och upprätta vägsäkringar, inte bara av rädsla för efterskalv utan även av rädsla för brottslingar. Chile skulle kunna ha tillräckligt med kapacitet för att självt ta hand om dem som drabbats av jordbävningen, men, och tack gode gud för det – man svalde stoltheten och bad om hjälp, däribland från EU.

Det finns saker som även vi har att lära av detta, nämligen att civilisationens yta snabbt krackelerar vid olyckor och att 24 timmar kan vara alltför lång tid. Med detta i åtanke bör beredskapsplaner och samordningen av hjälpinsatser vid nödsituationer göras effektivare, även inom EU.

Janez Potočnik, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Vi var alla chockade av omfattningen av denna naturkatastrof och dess följder för människorna. Genom den snabba mobilisering som gjordes av generaldirektoratet för humanitärt bistånd och EU:s civilskyddsmekanism kunde vi erbjuda samordnad och praktisk hjälp snabbt efter utbrottet.

Som jag redan har nämnt var stödet som gavs eller erbjöds från ett antal medlemsstater också viktigt.

Förutom humanitär hjälp och de övriga åtgärder som jag har beskrivit är det värt att nämna att Europeiska investeringsbanken (EIB) och Chile i tisdags i Luxemburg, vilket en av ledamöterna nämnde, undertecknade ett ramavtal för att möjliggöra för banken att vara verksam i Chile.

Denna utveckling lyfter fram det utmärkta förbindelseläget mellan EU och Chile och vår delade ambition att fortsätta att expandera och fördjupa vårt partnerskap. Det är också mycket lägligt eftersom Europeiska investeringsbanken kan utgöra ytterligare ett redskap för EU att samarbeta med Chile på medellång till lång sikt när det gäller de återuppbyggnadsinsatser som redan pågår.

När det gäller den konkreta frågan om landstrategin för Chile och det utlovade biståndet på 41 miljoner euro har 25 miljoner euro spenderats i en första delbetalning, och 15,6 miljoner euro återstår för den andra. Detta skulle normalt sett delas upp, med 50 procent för social sammanhållning och 50 procent för innovation och konkurrens. Vi har erbjudit oss att ändra detta till återuppbyggnad under översyn. Inga krav har ännu uttryckts från de chilenska myndigheterna, men återuppbyggnaden skulle givetvis kunna skötas under båda rubrikerna.

De chilenska myndigheterna har ännu inte lämnat in någon särskild förfrågan till EU om hjälp för återuppbyggnad. Som jag nämnde träder president Sebastián Piñera i tjänst i dag. Han kommer säkert att ha som högsta prioritering att utvärdera och kvantifiera skadan och planera för den stora insats som kommer att behövas.

Kommissionen står beredd att beakta eventuella förfrågningar som kan inkomma. Som jag nämnde tidigare läggs det faktum att EIB nu kommer att vara verksam i Chile till som ytterligare ett instrument bland dem som redan står till vårt förfogande att välja bland.

Det som nämndes av vissa av er, att Chile är ett bra exempel på utveckling, är också beaktansvärt. Landet är faktiskt en nettofordringsägare till skillnad från de flesta andra latinamerikanska länder. Den avgående finansministern lyfte förra fredagen fram det faktum att landet, till skillnad från när andra tragedier har drabbat Chiles folk, nu också har egna resurser.

Sammanfattningsvis står Europeiska unionens folk, regioner och länder sida vid sida med Chile under denna katastrof. Och det är så det ska vara i en civiliserad och mänsklig värld.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

António Fernando Correia De Campos (S&D), skriftlig. – (PT) Efter jordbävningen i Haiti står vi åter inför en fruktansvärd katastrof, med 800 bekräftade offer och skador som i pengar befaras uppgå till 15 procent av Chiles BNP. Enligt den chilenska presidenten Michelle Bachelet, påverkades 80 procent av befolkningen av jordbävningen. Landets infrastruktur har dessutom blivit allvarligt skadad.

Ännu en gång har EU tagit sitt ansvar som en privilegierad handelspartner till landet; EU är Chiles viktigaste handelspartner och den viktigaste marknaden för landets export. EU:s insats bestod i att tillhandahålla tre miljoner euro i katastrofhjälp samt europeiska räddningstjänstexperter som befinner sig på plats och utvärderar de mest omedelbara behoven.

De naturkatastrofer som har drabbat världen, exempelvis de jordbävningar och dödliga stormar som vi nyligen har bevittnat i EU, får oss att tänka om när det gäller paradigmet humanitär hjälp och nödsituationer och inse att det krävs en snabb, rörlig och samordnad insats.

EU har uppvisat effektivitet och reaktionsförmåga. Förutom att parlamentet framför sina djupa kondoleanser till Chile visar man även i denna debatt sin föresats att hjälpa till med att bygga upp landet som blev så allvarligt skadat av jordbävningen den 27 februari.

(Sammanträdet avbröts kl. 11.40 och återupptogs kl. 12.00.)

ORDFÖRANDESKAP: PITTELLA*Vice talman***6. Uttalande av talmannen**

Talmannen. – Mina damer och herrar! Innan omröstningen genomförs vill jag göra ett kort tillkännagivande, eftersom vi i dag hedrar minnet av den sjätte Europeiska dagen för terrorismens offer.

I dag hedrar vi minnet av fler än 5 000 offer i Europa, och vi uttrycker vår solidaritet med det oräkneliga antal sårade som har drabbats av terrorismens barbari.

Bombattackerna som genomfördes i Madrid för sex år sedan, den 11 mars 2004, och som dödade 191 personer från 17 länder, samt bomberna som detonerade i London den 7 juli 2005 kan räknas som två av de värsta terroristattacker som någonsin begåtts i Europa.

Terrorismen är en attack mot oss alla genom att den attackerar själva grunden för vårt demokratiska samhälle.

Det är därför som EU för alltid kommer att vara förenat i kampen mot terrorismen, vare sig den är separatistisk, religiös eller politisk.

Terrorism kan aldrig rättfärdigas, inte på något sätt och inte av någon anledning. Denna europeiska dag vill vi visa att ingen terrorism eller terrorishandling någonsin kommer att kunna radera vår tilltro till viktiga värderingar såsom grundläggande mänskliga rättigheter och demokrati.

(Applåder)

7. Datum för sammanträdesperioderna: se protokollet**8. Omröstning**

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Herr talman! Jag skulle vilja be er vänta lite eftersom många ledamöter fortfarande sitter fast i hissarna. Någon fick den konstiga idén att reparera hissarna under den enda vecka i månaden som vi är i Strasbourg, trots att det kunde ha utförts de övriga tre veckorna.

Talmannen. – Herr Goebbels, klockan är över 12.00. Vi har redan väntat i fem minuter. Jag tror att vi kan börja med omröstningen.

(Applåder)

8.1. Kuba (B7-0169/2010) (omröstning)**8.2. Investera i teknik med låga koldioxidutsläpp (omröstning)****8.3. Den allvarliga naturkatastrofen i den autonoma regionen Madeira och följderna av stormen Xynthia i Europa (B7-0139/2010) (omröstning)****9. Röstförklaringar****Muntliga röstförklaringar****Resolutionsförslag: RC-B7-0169/2010**

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Enligt regeringens arkiv och den litteratur som finns tillgänglig dömdes kommunistregimen i Slovakien 71 168 personer under åren 1948–1989 för påstådda politiska brott.

Det finns inget bättre sätt att hedra minnet av dessa politiska fångar och samvetsfångar än att arbeta aktivt med att främja utökad frihet och demokrati i länder där detta anses som ouppnåelig lyx. Europeiska unionens uppmaningar har än så länge inte fått någon respons. Jag är djupt oroad över situationen för de politiska fångarna på Kuba och jag uppmanar därför rådet och kommissionen att vidta nödvändiga och effektiva åtgärder för att släppa politiska fångar och att stödja och trygga deras arbete som människorättsförsvarare. Till Kubas medborgare ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Herr talman! Jag gav mitt stöd till resolutionsförslaget om Kuba. Uppriktigt sagt förstår jag inte varför Fidel Castros europeiska vänner så envist försvarar idén om en revolution som är bankrutt och demoraliserad. Måste det vara så att det bara är dödsoffren för det som betraktar sig som en progressiv regim som kan medvetandegöra människor om behovet av förändring på Kuba? Ibland kan dock individuella offer bidra till historiska förändringar, och jag hoppas att så även kommer att ske nu. Samtidigt önskar jag att det inte blev några fler offer för myndigheternas dogmatism och oförmåga att analysera sin egen position samt att förändras.

Jag kan inte heller acceptera att många av AVS-länderna intar en totalt okritisk ståndpunkt gentemot det slags sociala och politiska system som har byggts upp på Kuba och betydelsen av detta. Jag är djupt övertygad om att man har missuppfattat vad solidaritet är. Det skulle vara ärligare att erkänna vad som har uppnåtts på Kuba, men att samtidigt fördöma det som inte har varit framgångsrikt utan asocialt, omänskligt och destruktivt.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Herr talman! Jag skulle vilja tala för Maria Muñoz räkning och förklara varför den spanska delegationen i gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater och demokrater i Europaparlamentet har röstat mot ändringsförslag 2 som lades fram av gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster, trots att ändringsförslaget innehåller en uppmaning om att det spanska ordförandeskapets kontakter med Kuba bör stödjas.

Först och främst vill jag betona att vi inte kan stödja ändringar som har lagts fram av en grupp som har strävat efter att distansera sig själv från resolutionen som helhet, och att vårt åtagande gentemot alla politiska grupper som har undertecknat resolutionen inte skulle tillåta oss att stödja att dokumentet ändras delvis.

För det andra överensstämmer ändringsförslag 2 som lades fram av GUE/NGL-gruppen inte med det spanska ordförandeskapets ståndpunkt. Det spanska ordförandeskapet försöker skapa ett samförstånd i EU för att förnya ramen för förbindelserna med Kuba, men inte för att fullständigt bryta med den gemensamma ståndpunkten, vilket är vad som uppmanas till i ändringsförslaget.

Det är därför som vi förkastar ändringsförslaget.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Det var mig en ära att i dag stödja resolutionen om samvetsfångar på Kuba, inte bara i egenskap av ledamot med ursprung i en före detta totalitär kommuniststat, utan även på grund av att jag tidigare personligen har träffat kubanska dissidenter, särskilt läkaren Darsí Ferrer, som har hållits fängslad tillsammans med andra fångar ända sedan juli förra året.

När jag återvände därifrån informerade jag parlamentet om den sorgliga situationen inom hälsosektorn. Och jag vill ännu en gång betona att människor inte får tillgång till mediciner om de inte är medlemmar i det kommunistiska partiet eller har dollar. Darsí Ferrer var en betydande personlighet i Havanna som hjälpte dissidenter att få mediciner. Nu sitter han bakom galler.

Jag är glad över att vi har antagit denna resolution. Den är mycket stark och den utgör en tydlig uppmaning till de europeiska myndigheterna att fortsätta sina insatser att uppnå en demokratisk förändring på Kuba.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Herr talman! Vem skulle för 20 år sedan, när Europas luft fylldes av frihetsrop och av tegeldamm från rasande väggar, ha trott att den röda flaggan än i dag skulle vaja över Havanna och att Fidel Castro skulle dö fridfullt i sin säng på den kvava ön i Karibien.

Sola mors tyrannicida est, som min landsman Sir Thomas More sade: Döden är det enda sättet att bli av med tyranner på.

Två saker har hållit kommunistregimen på plats på Kuba. För det första är det den missriktade amerikanska blockaden som tillät Castro och hans regim att skylla landsmännens alla privatiseringar på utländsk imperialism i stället för på kommunismens ekonomiska vanskötsel. För det andra finns det på vissa håll i

Europa en släpphänthet, däribland bland vissa här i kammaren. Dessa personer uppvisar en otäck dubbelmoral genom att ursäkt kränkningar av de mänskliga rättigheterna och förnekandet av demokrati på Kuba på grund av att landet är bra på att få fram läkare och balleriner.

Jag hoppas att parlamentet kommer att växa upp och att vissa av ledamöterna kommer att blicka längre bort än till sina studentdagar när de gick omkring i T-shirts med Che Guevara på. Tiden är inne för ett konstruktivt engagemang i Kubas demokratiska krafter. Historien kommer att ge oss rätt.

Philip Claeys (NI). – (NL) Herr talman! Jag röstade för resolutionen om Kuba eftersom den på det hela taget är relativt kritisk till den totalitära regimen i Havanna. Samtidigt vill jag ta tillfället i akt att uppmana rådet att sluta med sina försök att normalisera förbindelserna med Kuba så länge som vi fortfarande har att göra med en kommunistisk diktatur som på ett uppenbart sätt kränker de mänskliga rättigheterna.

Jag uppmanar också den nya höga representanten att inte följa samma linje som kommissionen i dess tidigare lagstiftning. Jag hänvisar exempelvis till Louis Michel, som upprepade gånger har besökt Kuba utan att lägga fram kritik av något slag angående situationen för de mänskliga rättigheterna och demokratin där. Det är fullkomlig oacceptabelt för Europeiska unionen att dalta med kommunistregimen på Kuba.

Resolutionsförslag: B7-0148/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Herr talman! Genom att stödja resolutionsförslaget ville jag uttrycka stöd till investeringar i utvecklingen av teknik med låga utsläpp. SET-planen kan vara effektiv och trovärdig bara om den finansieras på rätt sätt, och detta inkluderar finansiering från privata källor. Den ekonomiska situation som EU befinner sig i i dag, farliga klimatförändringar och hotet mot energitryggheten är de huvudsakliga argument som talar för att sådana åtgärder är nödvändiga. Tack vare den senaste forskningen och teknikerna har det uppstått en möjlighet att komma över krisen, som samtidigt stöder åtgärder som är kopplade till klimatförändringarna. Detta innebär också en möjlighet för EU-jordbruket att skapa nya arbetstillfällen utanför jordbruket i landbygdsområden, särskilt inom området för förnybar energiproduktion.

Jan Březina (PPE). – (CS) Även jag har röstat för resolutionsförslaget om att investera i teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen). Jag anser att planen är ett instrument som kan förändra unionen till en innovationsekonomi som kan klara av att uppfylla krävande mål. Jag anser vidare att det är viktigt att kommissionen i nära samarbete med Europeiska investeringsbanken senast 2011 lägger fram ett övergripande förslag om ett instrument för att investera i energi från förnybara energikällor, projekt för energieffektivitet och utveckling av intelligenta nätverk. Hand i hand med detta bör EIB:s roll stärkas när det gäller att finansiera projekt inom energiområdet, särskilt projekt med högre risk.

Jag motsätter mig kategoriskt att ledamöter från vänster i sina inlägg utnyttjar ämnet teknik med låga koldioxidutsläpp för att formulera attacker under bältet när det gäller kärnkraft. Jag vidhåller att kärnkraft är en ren energi som bidrar till hållbar utveckling.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Jag kunde inte stödja resolutionen, trots att den är mycket viktig för EU:s ekonomi. Det är dock viktigt att påpeka att resolutionen innebär en stark koncentration av pengarna endast till vissa områden, till vissa delar av energiindustrin – de "gröna" områdena. Detta kolliderar med energisolidariteten med länder som huvudsakligen använder kol. Polens energibehov baseras på kol, så det är mycket viktigt för oss att få till stånd en smidig övergång till grön energi. Ett resultat av sådana åtgärder skulle i Polen bli att vi i stället för att skapa arbetstillfällen blir tvungna att lägga ned dem. Detta är mycket svårt att göra under en kris, och det skulle skada Polen.

Resolutionsförslag: RC-B7-0139/2010

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Fru talman, mina damer och herrar! Den 27 och 28 februari angreps Frankrike av stormen Xynthia. Nästan 60 människor omkom och hundratusentals människor blev allvarligt skadade.

Genom vårt sätt att hantera denna tragedi måste vi i EU statuera ett exempel. Det är därför som jag personligen deltog i att utarbeta detta resolutionsförslag, enligt vilket EU uppmanas att vara extremt lyhört. Vi förväntar oss att EU ska tillhandahålla ekonomiskt stöd till katastrofdrabbade områden genom EU:s solidaritetsfond.

Om regionerna Poitou-Charentes, Charente-Maritime, Pays de la Loire och Bretagne till följd av denna tragedi ber om en förändrad utgiftsfördelning, som är samfinansierad av Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden, måste kommissionen överväga dessa förfrågningar mycket fördelaktigt och mycket snabbt.

Om vi lägger denna resolution åt sidan är jag, liksom mina kolleger i Folkrorelseunionen (UMP), övertygad om att det nu är dags att upprätta en verklig europeisk räddningstjänststyrka. Det är bara det som kan tillhandahålla ytterligare livsviktigt stöd vid en katastrof som denna.

Talmannen. – Herr Kelly! Ni har inte skrivit upp er på talarlistan före den första röstförklaringen. Men vi ska göra ett undantag. Kom ihåg att anmäla er nästa gång.

Resolutionsförslag: B7-0148/2010

Seán Kelly (PPE). – (EN) Herr talman! Jag anser att det är dags att upprätta ett avgörande dokument om de framsteg och de säkerhetsåtgärder som har uppnåtts när det gäller kärnkraft, och om den forskning som handlar om detta, för att i framtiden underlätta för medborgarna att bestämma sig.

Det finns mycket skepticism och många tvivel som måste klargöras för att underlätta denna debatt om teknik med låga koldioxidutsläpp.

Slutligen, på årsdagen för Lettlands och Estlands självständighetsförklaring, vill jag gratulera dessa länder till 20 år av oberoende.

Skriftliga röstförklaringar

Resolutionsförslag: RC-B7-0169/2010

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton och Mike Nattrass (EFD), skriftlig. – (EN) Trots att vi erkänner att Kuba är en kommunistisk förtryckarstat och vill se Kuba förvandlat till en fredlig demokrati erkänner vi inte EU i denna process.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Vid upprättandet av Europaparlamentets resolution har man använt den kubanske fången Orlando Zapata Tamayos död som en förevändning. Tamayo dog efter en hungerstrejk, trots att den kubanska hälso- och sjukvården försökt rädda honom. Resolutionen är en provokativ och oacceptabel attack på den socialistiska regeringen och Kubas folk, och den utgör en del av den antikommunistiska strategi som EU använder sig av och som styrs av Europaparlamentet i ett försök att få den socialistiska regimen på fall. Vi fördömer dubbelmoralen och de provokativa ansträngningarna att utnyttja detta tillfälle från mitthögern, mittvänstern och gröna företrädare för kapitalismen i Europaparlamentet.

Det grekiska kommunistpartiet fördömer och röstade mot parlamentets resolution. Partiet uppmanar folket att uttrycka sin solidaritet med regeringen och med Kubas folk. Partiet uppmanar även till att den gemensamma ståndpunkten gentemot Kuba återkallas, till ett fördömande av att EU utnyttjar mänskliga rättigheter som en förevändning för att utöva imperialistiskt förtryck och tvång på det kubanska folket och dess regering, att USA:s brottsliga embargo mot Kuba omedelbart ska upphöra samt kräver att de fem kubaner som hålls som fångar i amerikanska fängelser omedelbart frisläpps och att det socialistiska Kuba försvaras.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) Europeiska unionen är den mest demokratiska strukturen i världen och den har byggts upp på det grundläggande värdet respekten för mänskliga rättigheter. Jag anser därför att det är lovvärt och uppmuntrande att alla grupper i parlamentet har förenats i ett fördömande av de kubanska myndigheternas kränkningar av de mänskliga rättigheterna, för att inte tala om den konstruktiva strategi för mottaglighet för dialog som EU har beslutat att föra gentemot Kuba.

Vi lever på 2000-talet och åsiktsbrott och samvetsbrott borde vara uttraderade från varje stat i världen, oavsett hur lång historia av totalitarism och diktatur som de har haft. I stället för att införa sanktioner kan en internationell dialog användas för att ändra attityder, så att ingen av dem som är oeniga med sina egna myndigheter ska behöva utstå kränkningar och orättvisor som är typiska för regimer som saknar respekt för människor.

Tragedier som den som drabbade den kubanske dissidenten Orlando Zapata Tamayo, som befanns ha gjort sig "skyldig" till samvetsbrott, får aldrig upprepas. Det finns även andra politiska fångar på Kuba som är i fara. EU måste, som en garant för respekten för de mänskliga rättigheterna, rycka in och snabbt vidta diplomatiska åtgärder så att Zapata-tragedin aldrig upprepas på Kuba eller någon annanstans i världen.

Andrew Henry William Brons (NI), skriftlig. – (EN) Jag fördömer oreserverat den dåliga behandlingen av människor på Kuba (och även på andra platser). Icke desto mindre avstod jag från att ta ställning för resolutionen om Kuba som helhet. En anledning är att syftet med resolutionen är att ge EU och dess tjänstemän

tillstånd att uttala sig och agera för medlemsstaternas räkning. Den andra anledningen är att även många av EU:s medlemsstater åtar sig och fängslar människor som fredligt utövar sin yttrandefrihet, vidhåller kätterska åsikter eller tar del av avvikande verksamhet. Det är fullständig dubbelmoral att partier som främjar politiskt förtryck i Europa ska peka finger åt stater som Kuba, som kännetecknas av samma förtryckande och antidemokratiska åsikter och verksamheter.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för resolutionsförslaget om situationen för politiska fångar och samvetsfångar på Kuba. Vi upprepar att vi omedelbart måste släppa alla politiska fångar och samvetsfångar. Vi anser att kvarhållandet av kubanska dissidenter på grund av deras ideal och deras fredliga politiska verksamhet utgör en kränkning av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog och Åsa Westlund (S&D), skriftlig. – Vi svenska socialdemokrater delar uppfattningen i ändringsförslaget om att blockaden mot Kuba ska hävas. Men vi anser inte att formuleringen hör hemma i denna resolution som handlar om samvetsfångar.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Orlando Zapata Tamayo dog av svält eftersom han krävde att bli behandlad som det han var: En politisk fånge som förföljdes av en regim som, trots ändrat ledarskap, fortsätter att styra över sina medborgare med järnhand och förbjuder dem att gå samman och uttrycka sig fritt.

De tragiska omständigheterna som omgärdade hans död bör få oss alla att skämmas, särskilt de politiska beslutsfattarna som, ledda av José Luis Zapatero och ambassadör Miguel Angel Moratinos, har ändrat EU:s politik gentemot Kuba.

Allt som EU har uppnått med sitt trevande försök att lugna har varit att öka känslan av strafffrihet, samtidigt som man fick demokraterna, vilka förtjänade mycket mer från oss, att känna sig mer isolerade.

Jag hoppas att det sker en återgång till den stabila demokratiska politik som bara helt nyligen har börjat förslappas. Jag vill att EU slutligen ska erkänna att den förändrade politiska inriktningen har inneburit ett fullständigt misslyckande. Jag vill också att Oswaldo Payá och Kvinnor i vitt ska kunna resa till Europa och fritt avslöja de omständigheter som råder kring händelserna på Kuba.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi röstade mot denna resolution på grund av att majoriteten av parlamentet har utnyttjat Orlando Zapata Tamayos död politiskt. Tamayo dog efter en hungerstrejk i ett kubanskt fängelse, trots att han hade fått medicinsk behandling. Majoriteten av parlamentet vill omintetgöra de intentioner som offentligt har uttryckts av det spanska ordförandeskapet att lägga ned den gemensamma ståndpunkten om Kuba. De attackerar ännu en gång Kuba och dess folk genom att försöka lägga sig i dess oberoende och självständighet, dess ekonomiska och sociala framgångar och dess exemplariska internationella solidaritet.

Kapitalismen är inte mänsklighetens framtid. Kuba fortsätter att vara ett exempel som visar att det är möjligt att skapa ett socialistiskt samhälle utan exploatörer eller exploaterade. Europaparlamentets företrädare för kapitalism accepterar inte detta faktum. De försöker förhindra att det förs en omfattande politisk dialog med den kubanska regeringen på grundval av samma kriterier som EU tillämpar för alla länder som man har förbindelser med.

De fördömer inte USA:s embargo mot Kuba, som man har strävat efter att omedelbart få ett slut på vid 18 tillfällen i FN:s generalförsamling. De säger ingenting om situationen för de fem kubanska medborgare som sitter fängslade i Förenta staterna sedan 1998, utan att ha fått en rättvis rättegång, och de bortser ifrån att USA fortsätter att skydda en kubansk medborgare som var anstiftare till bombattentatet mot ett trafikflygplan där 76 personer dog.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), skriftlig. – (PL) Vid omröstningen i dag gav jag mitt stöd till resolutionen om situationen för politiska fångar och samvetsfångar i Kuba. Vi i Europaparlamentet måste otvetydigt fördöma regimen i Havanna och höja våra röster när det gäller rättigheterna för oberoende journalister, fredliga dissidenter och människorättsförsvarare. I resolutionen som har antagits uttrycker vi vår djupa solidaritet med alla kubaner och stöder deras insatser att uppnå demokrati och respekt för de grundläggande rättigheterna. Jag kommer från ett land i vilket en folkrörelse uppstod som vände sig mot kommunistregimen – folkrörelsen Solidaritet. Även om Polen och andra länder i Central- och Östeuropa, som i dag hör till Europeiska unionen, nu har lagt de smärtsamma erfarenheterna av kommunistregimer bakom sig, kan vi inte glömma dem som är fängslade och förföljda på grund av att de vill ha demokrati, frihet och yttrandefrihet.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) EU kan inte omhulda en romantisk bild av regimen på Kuba. Landet är en verklig kommunistisk diktatur som grundar sig på logiken att ett enskilt parti kan kränka mänskliga rättigheter, förtrycka sina medborgare, förfölja och förrinta politiska motståndare och fängsla oräkneliga människor enbart för att de har en åsikt.

Orlando Zapatas död var bara ännu ett fall som chockerade världen och som Europaparlamentet måste fördöma skarpt, utan tvekan och falska motiveringar. Det är därför som jag motsätter mig försök från vissa ledamöter från yttersta vänstern att försköna detta förskräckliga brott med politiska termer, något som bara syftar till att legitimera en regim som varken kan tolereras eller accepteras.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jag röstade mot resolution RC-B7-0169/2010 om Kuba eftersom jag anser att den utgör ett intrång och kränker internationell rätt. Med min röst har jag uttryckt mitt fördömande av denna politiska manipulation, vars enda syfte är att uttrycka ogillande mot Kubas regering. De ledamöter som röstade för denna text är desamma som gång efter annan har vägrat att lägga fram en resolution i parlamentet som fördömer kuppen som ägde rum i Honduras. Enligt denna resolution uppmanas EU att oreserverat stödja ett politiskt regimskifte på Kuba, och man föreslår även att EU:s samarbetsmekanismer ska användas för att uppnå detta mål. Detta utgör ett oacceptabelt intrång som strider mot internationell rätt. Under mer än 50 år har Förenta staterna utövat ett ekonomiskt, kommersiellt och finansiellt embargo mot Kuba. Embargot strider på ett uppenbart sätt mot internationell rätt, och det har fått allvarliga följder för kubanernas ekonomi och livsvillkor. Trots detta har den kubanska regeringen fortsatt att garantera sina medborgare allmän tillgång till hälso- och sjukvård och utbildning.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Jag röstade för det gemensamma förslaget till resolution om Kuba, eftersom det är viktigt även för EU att tydligt förklara att det finns ett trängande behov av demokratisering i detta land som fortfarande har kommunistiskt styre. Det är vanligt i kommunistiska stater att olikänkade personer och politiska motståndare fängslas, men på Kuba tillämpas det till ytterlighet. Det är en stor skandal att myndigheterna hindrar familjen till en fånge som har avlidit efter en hungerstrejk att hålla begravning.

Låt oss hoppas att Kuba kan få ett nytt politiskt system så snart som möjligt. Bortsett från detta är det dock viktigt att EU och Förenta staterna tillämpar samma normer överallt. Det är oacceptabelt att USA beviljar kubaner som har varit inblandade i bombattacker "politisk asyl". Det går bara att framföra effektiv kritik om man själv följer de fastställda kriterierna.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (ES) Jag röstade för det gemensamma förslaget till resolution om Kuba (RC-B7-0169/2010). Precis som jag sade i debatten i går är Orlando Zapata Tamayos död en sorglig händelse i sig, oavsett vilken uppfattning man har om Kuba.

Jag insisterar också på att vi måste kräva att alla politiska fångar och samvetsfångar frigges på Kuba och i resten av världen. Men jag avråder ändå från att vi vidtar åtgärder som redan har visat sig vara misslyckade för Kubas utveckling mot demokrati och liberalisering, såsom handelsembargot och blockaden. Det är uppenbart att Kuba har ett trängande behov av förändringar, men EU bör övervaka förändringarna så att övergången till demokrati gynnar det kubanska folket.

Alf Svensson (PPE), skriftlig. – Sedan 48 år tillbaka har USA ett handelsembargo mot Kuba. Embargot slår mot den kubanska befolkningen och är en ständigt återkommande ursäkt för Castroregimens tillkortakommanden. Allt skylls på det amerikanska embargot vilket hindrar befolkningen från att tydligare skuldbelägga och ta avstånd från det kommunistiska styret. Den demokratiska oppositionen på Kuba vill att embargot ska hävas. Den 29 oktober 2009 röstade 187 av FN:s länder för att häva embargot mot tre som röstade för att det skulle kvarstå och två länder avstod. Inget EU-land röstade för att behålla embargot. Europaparlamentet har tidigare förkastat embargot mot Kuba och påtalat att detta omedelbart bör upphöra, i enlighet med det krav som FN:s generalförsamling vid flera tillfällen framfört. (P5_TA(2003)0374) Europaparlamentet har också påtalat att embargot motverkar sitt syfte. (P6_TA(2004)0061) Den aktuella resolutionen RC-B7-0169/2010 handlar om situationen för politiska fångar och samvetsfångar i Kuba. I debatten inför omröstningen framförde jag ett förslag om att Kuba bör ställas inför ett ultimatum: Embargot hävs och inom sex månader ska alla samvetsfångar frigges och reformer sjösättas. Om regimen inte gör det kommer nya och smartare sanktioner från USA, EU och Kanada som riktar sig mot den kubanska ledningen: inreseförbud, fryssning av tillgångar och utländska investeringar.

Resolutionsförslag: B7-0148/2010

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) EU har åtagit sig att senast år 2020 minska växthusgasutsläppen med 20 procent, att minska energiförbrukningen med 20 procent och att producera

minst 20 procent av all energi från förnybara energikällor. Dessutom strävar EU efter att vara en global förebild när det handlar om att spara resurser och skydda miljön.

Dessa ambitiösa mål kan endast uppnås om EU som helhet och varje medlemsstat individuellt åtar sig att följa tidsfristerna. Om vi ska kunna uppnå de föreslagna målen för 2020 – som inte är så avlägset som man kan tro – måste vi investera i energitekniker med låga koldioxidutsläpp. Det krävs en ansevärd ekonomisk insats för att uppnå dessa mål: 58 miljarder euro enligt minutiösa beräkningar, från både offentliga och privata källor.

Men denna ekonomiska, logistiska och administrativa insats kommer att göra EU till en global ledare inom innovation och kommer att få positiva följder för ekonomin genom att det skapas arbetstillfällen och öppnas nya framtidsutsikter på forskningsområdet, som orättvist har underfinansierats i flera decennier. Investeringsarna i att utveckla energikällor med låga koldioxidutsläpp kommer att ge resultat på medellång och lång sikt och få positiva följder i hela EU.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Det är helt avgörande att vi håller fast vid en genomgripande förändring i samhället som bygger på hållbara städer, decentraliserad energiproduktion och industriell konkurrenskraft. Detta är en grundläggande princip för ett framgångsrikt och hållbart samhälle som är förberett för utmaningarna med klimatförändringarna, en säker energiförsörjning och globalisering med ett globalt ledarskap på området för rena tekniker. SET-planen har som mål att bidra specifikt till utvecklingen av rena tekniker. Jag välkomnar de grundläggande principer som läggs fram i meddelandet om hur vi ska organisera logiska ingripanden mellan offentliga och privata sektorer samt mellan unionens, ländernas och regionernas finansiering. Det är dock nödvändigt att vi ökar den privata finansieringen av vetenskaplig forskning på området för rena tekniker. Det återstår för EU att skapa villkor som ökar de privata investeringarna inom området vetenskaplig forskning, teknisk utveckling och demonstration på energiområdet. Det är absolut avgörande att vi går från ord till handling. EU:s kommande budgetplan och det åttonde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning och teknisk utveckling bör prioritera energisäkerhet, kampen mot klimatförändringarna och miljön. Endast på detta sätt kan vi bevara industrins konkurrenskraft, främja ekonomisk tillväxt och skapa nya arbetstillfällen.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Europaparlamentets resolution om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen), eftersom vi för att effektivt kunna hantera den ekonomiska krisen bör prioritera investeringar i sådana nya tekniker som har stor potential för att skapa nya arbetstillfällen. Jag anser att sådana investeringar kan skapa nya möjligheter för att utveckla EU:s ekonomi och konkurrenskraft.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) I SET-planen som kommissionen har lagt fram föreslår man investeringar i forskning och utveckling för att utveckla effektiva och hållbara rena energitekniker med låga koldioxidutsläpp. Sådana energitekniker ska kunna garantera att utsläppen minskas i nödvändig utsträckning utan att den europeiska industrin äventyras. Kommissionen gör därmed ett enligt vår uppfattning ett betydande åtagande för en hållbar utveckling.

Den nya energipolitiken får inte, vilket är särskilt viktigt med tanke på den allmänna krisen, förlora den ekonomiska effektiviteten ur sikte och får inte heller på något sätt äventyra den ekonomiska hållbarheten i EU-länderna eller försämra miljöarbetet.

Av denna anledning kräver jag ett nytt förhållningssätt gentemot energipolitiken som bygger på ren energi, effektivare utnyttjande av de naturresurser som står till vårt förfogande och större investeringar i forskning och miljövänligare tekniker, så att vi kan bevara den europeiska konkurrenskraften och göra det möjligt att skapa nya arbetstillfällen inom ramen för en innovativ och hållbar ekonomi.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Jag välkomnar målen i SET-planen (strategisk EU-plan för energiteknik) för utvecklingen av ett samhälle med låga koldioxidutsläpp. Syftet med SET-planen är att påskynda utvecklingen och lanseringen av tekniker med låga koldioxidutsläpp. Planen omfattar åtgärder som rör planering, genomförande, resurser och internationellt samarbete på området för innovativa tekniker i energisektorn. Flera undersökningar bedömer att om man främjar det europeiska målet om att införa 20 procent förnybar energi kommer detta att resultera i miljontals nya arbetstillfällen år 2020. Vidare kommer ungefär två tredjedelar av dessa arbetstillfällen att skapas i små och medelstora företag. Denna lösning kräver att man utvecklar gröna tekniker. Därför behöver vi ökad finansiering av SET-planen, och jag anser att den bör tillhandahållas under nästa översyn av budgetplanen. Vi måste även främja gröna tekniker och kvalificerad arbetskraft genom att investera i utbildning och forskning. Ju förr vi börjar arbeta för ett samhälle med låga koldioxidutsläpp, desto snabbare kommer vi att ta oss ur krisen.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det är ytterst viktigt att vi utvecklar och genomför tekniker med låga koldioxidutsläpp. Det är viktigt inte bara av miljöskäl – som omfattar behovet av att minska koldioxidutsläpp i atmosfären – utan även av energiskäl, eftersom de fossila bränslereserver som mänskligheten är så beroende av oundvikligen gradvis kommer att minska och slutligen ta slut.

Tyvärr har både SET-planen och den resolution som nyss antagits en bristfällig syn på problemet både när det gäller vilka tekniker och energikällor som ska omfattas och behovet av att minska konsumtionen. I stället betraktas denna investering fortfarande som en bra affärsmöjlighet (där några få utvalda kommer att tjäna mycket pengar till nackdel för det stora flertalet) i stället för en nödvändighet ur miljö- och energisynpunkt för att säkra mänsklighetens gemensamma välfärd.

Det är talande och avslöjande att man i omröstningen om ändringsförslagen i resolutionen i stället för att främja "ambitiösa minskningsmål" för koldioxidutsläpp i atmosfären valde att "främja världsomfattande handel med utsläppsrätter".

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Användningen av tekniker med låga koldioxidutsläpp som naturligt producerar mindre koldioxidutsläpp är positiv och angelägen.

Men vi kan inte acceptera att man på bekostnad av den tekniska utvecklingen och styrkandet av den så kallade SET-planen söker ännu en ursäkt för att försvaga den nationella energipolitiken.

När vi läser kommissionens formulering om att "SET-planen utgör den teknologiska komponenten i EU:s energi- och klimatpolitik" råder det ingen tvekan om att kommissionens faktiska syfte är att försvaga medlemsstaternas suveränitet på ett så viktigt område som de nationella energistrategierna.

Förslaget till resolution innehåller fler aspekter som vi inte kan samtycka till, framför allt främjandet av "världsomfattande handel med utsläppsrätter". Denna lösning redan har visat att den inte minskar koldioxidutsläppen och att den skapar fler offentlig-privata partnerskap genom att man lägger tonvikten vid en "avsevärd ökning av andelen offentliga investeringar", och genom att offentliga medel utnyttjas för att tjäna privata intressen och vinster.

Vår grupp har därför röstat mot förslaget till resolution.

Eija-Riitta Korhola (PPE), skriftlig. – (EN) Herr talman! Hållbara och effektiva tekniker för låga koldioxidutsläpp är det allra viktigaste i den enorma uppgift som EU och resten av världen står inför och som handlar om att övergå till ett energisystem utan koldioxidutsläpp. Därför välkomnar jag parlamentets snabba process, där man har utarbetat ett förslag till resolution kring detta ämne som innehåller en tydlig förklaring till kommissionen och rådet om att SET-planen är lämplig och viktig. Om vi menar allvar med vårt uppdrag är det uppenbart att vi behöver alla typer av tekniker som ger låga koldioxidutsläpp, inklusive hållbar kärnkraft. Därför är jag glad över att vi lyckades stryka formuleringen i skäl I, som utgör ytterligare ett försök att framställa kärnkraft på ett sätt som det inte förtjänar i våra dagar. Detta skäl kan ha haft negativa följder för begreppet "hållbara tekniker med låga koldioxidutsläpp" genom att antyda att kärnkraft inte är en del av detta. Men vi har i EU faktiskt inte råd att undvara kärnkraften om vi ska ta klimatförändringarna på allvar. Det är sådana tekniker med låga koldioxidutsläpp vi måste förlita oss på till dess att de förnybara energikällorna verkligen kan ge effektiva resultat och säkra konstanta energiflöden.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Vi måste prioritera investeringar i tekniker med låga koldioxidutsläpp, eftersom det är ett av de mest effektiva sätten vi kan hantera klimatförändringarna på samtidigt som vi förbereder EU för en grön ekonomi. Intelligent lösningar med låga koldioxidutsläpp bör därför få särskild uppmärksamhet, inte minst när det gäller gemenskapsfinansiering för att uppnå de miljömål som EU har ställt upp inför 2020.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Jag lade ned min röst om förslaget till resolution om "att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp", som jag anser innehåller flera rimliga synsätt. Men förslaget stöder samtidigt fortsatt utveckling av kärnenergi, något jag motsätter mig på grund av de stora risker detta är förbundet med. Förslaget till resolution påpekar med rätta att forskningen har fått för lite finansiering hittills. För att EU ska förbli konkurrenskraftigt i förhållande till andra globala aktörer, måste vi i massiv utsträckning öka finansieringen av forskningsprojekt, framför allt på området för nya energikällor. Jag hoppas att utvecklingen av nya tekniker med låga koldioxidutsläpp inte bara kommer att säkra befintliga arbetstillfällen på det här området, utan att den också skapar många nya högkvalificerade jobb. I detta hänseende anser jag dock att vi bör investera på området för solenergi samt för avskiljning och lagring av koldioxid. Med tanke på de möjliga och allvarliga följder som kärnenergin kan få bör man ompröva och

omplacera investeringar på det här området. Denna nya politiska riktning i energifrågor kommer även att förbättra säkerheten för energiförsörjningen inom EU och skapa ett starkare oberoende gentemot leverantörer utanför EU.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (ES) Precis som gruppen De Gröna/Europeiska fria alliansen har jag röstat mot förslaget till resolution (B7-0148/2010) om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen) av flera olika skäl. Det främsta skälet är att man godkände det ändringsförslag som var avgörande för oss och som handlade om att skäl I skulle tas bort. I detta stycke förslög man att det sjätte europeiska näringslivsinitiativet för "hållbar kärnenergi" borde döpas om till "kärnenergi". Vi anser att begreppet "hållbar kärnenergi" är meningslöst eftersom det i bästa fall kan minska hotet mot miljön och människors hälsa och riskerna med snabb spridning som härrör från utveckling och användning av kärnenergi, men inte undanröja dem.

Resolutionsförslag: RC-B7-0139/2010

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för detta förslag till resolution för att uttrycka min sorg för offren och min solidaritet med deras familjer och vänner i båda naturkatastroferna. Dessa katastrofer har fått allvarliga följder för flera medlemsstater och regioner.

Jag vill därför hävda att det är absolut nödvändigt att EU svarar snabbt på dessa händelser, nämligen genom att aktivera Europeiska unionens solidaritetsfond och därigenom visa EU:s solidaritet med alla som drabbats.

Nu är det viktigt att vi särskilt beaktar Madeira och de yttersta randområden som förutom sina permanenta hinder nu även måste hantera förstörd infrastruktur och förstörda personliga egendomar, kommersiella egendomar och jordbruksegendomar. I många fall kan de inte omgående återgå till normala aktiviteter. Detta gäller i synnerhet regioner som nästan uteslutande är beroende av turism, eftersom mediernas skildring av händelserna kan avskräcka potentiella besökare.

Det är därför nödvändigt att uppmana kommissionen och rådet att vidta snabba åtgärder, så att rådet kan omvärdera förslaget om att göra det enklare, snabbare och flexiblare att genomföra EU:s solidaritetsfond.

På liknande sätt är det viktigt att vi tillsammans med medlemsstaterna ser över EU-programmen och struktur-, jordbruks- och socialfonderna, så att vi kan förbättra reaktionen på de behov som uppstår efter dessa katastrofer.

Elena Băsescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för förslaget till resolution om de stora naturkatastroferna i den autonoma regionen Madeira och effekterna av stormen Xynthia i Europa. Jag anser att EU måste visa solidaritet med dem som drabbats av dessa naturkatastrofer. Naturkatastroferna har drabbat regioner i Portugal, västra Frankrike, flera regioner i Spanien, framför allt Kanarieöarna och Andalusien, samt Belgien, Tyskland och Nederländerna. I västra Frankrike skördade stormen nästan 60 dödsoffer, många personer saknas och tusentals har blivit hemlösa. Kommissionen kan ge ekonomiskt stöd för att stödja de drabbade regionerna genom Europeiska unionens solidaritetsfond. Det är av största vikt att det råder solidaritet mellan medlemsstaterna i händelse av stora naturkatastrofer. Lokala, nationella och europeiska myndigheter måste samordna sina insatser för att bygga upp de drabbade områdena på nytt. Det är också viktigt att införa effektiva tillvägagångssätt för att förebygga händelser av det här slaget. Vi måste se till att EU-fonderna, både i det här fallet och i framtiden, når de drabbade regionerna så snabbt som möjligt för att hjälpa dem som drabbats av naturkatastrofer.

Regina Bastos (PPE), skriftlig. – (PT) Den 20 februari drabbades Madeira av ett unikt meteorologiskt fenomen. Minst 42 personer omkom, 32 personer saknas fortfarande, 370 personer förlorade sina hem och omkring 70 personer skadades.

Den 27 och 28 februari drabbades Atlantkusten i västra Frankrike (Poitou-Charentes och Pays-de-la-Loire) av ett annat naturfenomen som skördade 60 dödsoffer, ytterligare 10 personer saknas fortfarande och över 2 000 har blivit hemlösa. Stormen isolerade även flera regioner i Spanien, framför allt Kanarieöarna och Andalusien.

Förutom mänskligt och psykiskt lidande har de meteorologiska fenomenen orsakat omfattande förödelse med ytterst allvarliga sociala och ekonomiska följder för de ekonomiska aktiviteterna i dessa regioner, där många människor har förlorat allt de ägde.

Jag röstade för detta förslag till resolution som uppmanar kommissionen att omedelbart vidta alla nödvändiga åtgärder för att brådska, flexibelt och i så stor utsträckning som möjligt mobilisera Europeiska unionens solidaritetsfond för att hjälpa de drabbade.

Jag vill lyfta fram behovet av att vi utarbetar en ny förordning om solidaritetsfonden som bygger på kommissionens förslag för att kunna hantera de problem som orsakas av naturkatastrofer på ett flexiblere och effektivare sätt.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Den storm som härjade på Madeira den 20 februari orsakade enormt mänskligt lidande och stora materiella skador. EU:s roll är mycket viktig eftersom unionen har mekanismer och instrument till sitt förfogande såsom solidaritetsfonden, strukturfonderna – Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden – samt Sammanhållningsfonden som måste aktiveras och tillämpas på ett snabbt, flexibelt och förenklat sätt. Jag välkomnar förslaget till resolution, där kommissionen uppmanas att så snart den får en begäran från den portugisiska regeringen vidta nödvändiga åtgärder för att mobilisera solidaritetsfonden så snabbt, flexibelt och i så stor omfattning som möjligt. Jag uppmanar EU-institutionerna att beakta att Madeira har en särskild ställning både som ö och som yttersta randområde i EU, och att vi därmed måste visa solidaritet genom att snabbt och flexibelt tillämpa sammanhållningsfonden. Jag väddar till kommissionen att visa välvilja vid förhandlingarna om översynen av de regionala operativa programmen INTERVIR+ (Eru) och RUMOS (ESF) samt Madeirasektionen för de tematiska operativa programmen för territoriell utveckling (Sammanhållningsfonden).

Nessa Childers (S&D), skriftlig. – (EN) Jag röstade för detta betänkande och var mycket glad över att det godkändes av parlamentet. Det har förekommit liknande väderförhållanden på Irland – om än inte lika allvarliga – med översvämningarna och snöfallet nyligen och jag vet därför hur allvarligt dessa tragedier påverkar familjer och medborgare i EU. Det är därför viktigt att parlamentet vidtar åtgärder för att hjälpa de drabbade på alla tänkbara sätt.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Den naturkatastrof som drabbade Madeira den 20 februari har lämnat efter sig en ödlig syn, mänskligt lidande och en utbredd förödelse med katastrofala konsekvenser för de ekonomiska strukturerna och produktionsstrukturerna.

En vecka senare fick en annan naturkatastrof – stormen Xynthia – förödande konsekvenser för en region i västra Frankrike och för flera regioner i Spanien.

Jag vill uttrycka mitt deltagande i sorgen och min solidaritet med alla de som drabbades av denna tragedi, i form av både mänskliga och materiella förluster.

Det är ytterst viktigt att hjälpa människorna och att återuppbygga infrastruktur, offentliga anläggningar och viktiga tjänster.

Det är sant att medel bara kan betalas ut från solidaritetsfonden när förfarandet för utnyttjande av medel ur fonden är slutfört och när rådet och parlamentet har lämnat sitt godkännande. I detta fall är det dock mycket svårt att be människor som kämpar för att återgå till sitt normala liv att vänta. Därför begär vi att medel görs tillgängliga och att exceptionella åtgärder vidtas så skyndsamt och flexibelt som möjligt för att hjälpa Madeira.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Den 20 februari i år inträffade en tragedi på Madeira, som kännetecknades av rekordartade mängder skyfall, kraftiga vindar och mycket höga havsvågor. Minst 42 personer omkom, många personer saknas, hundratals personer förlorade sina hem och dussintals personer skadades. Jag vill framhäva de omedelbara insatser som öns regionala regering och dess myndigheter genomförde i sin snabba och samordnade reaktion på denna tragedi. Den 27 och 28 februari 2010 slog en massiv och mycket förödande storm ner över västra Frankrike, främst i regionerna Poitou-Charentes och Pays-de-la-Loire, en storm som fick namnet Xynthia. Stormen skördade fler än 60 dödsoffer, många personer saknas och tusentals blev hemlösa. Mot bakgrund av dessa tragedier vill jag uttrycka min djupa sorg och solidaritet med de drabbade regionerna, framföra mitt djupa deltagande i de anhörigas sorg och uttala min uppskattning för räddningsmanskapen. Jag uppmanar kommissionen att, så snart de berörda medlemsstaterna lämnar in en begäran, ta de steg som krävs för att i så stor omfattning som möjligt anslå medel ur Europeiska unionens solidaritetsfond. När den behandlar dessa begäranden måste kommissionen ta hänsyn till de olika regionernas specifika situation, särskilt de isolerade och perifera regionernas utsatta läge.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jag stöder resolutionsförslaget om de åtgärder som behöver vidtas efter stormen Xynthias förödande och dödliga framfart över vårt territorium, därför att vi framför allt, bortom all skuldbeläggning, måste visa europeisk solidaritet och hjälpa offren för denna katastrof, som drabbade

flera europeiska länder. Vi måste inte bara utnyttja solidaritetsfonden, stödet måste också komma från Sammanhållningsfonden, Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Slutligen måste vi uppmana försäkringsbolagen att ingripa så fort som möjligt och lära oss av sådana här händelser när det gäller att bevilja byggnadslov.

Filip Kaczmarek (PPE), skriftlig. – (PL) Mina damer och herrar! Jag stöder resolutionsförslaget om de stora naturkatastroferna i den autonoma regionen Madeira och effekterna av stormen Xynthia i Europa. Låt oss koncentrera oss på Madeira, för det var där som katastrofen orsakade störst förödelse. Vi håller på att skapa en stor och stark gemenskap av många anledningar, bl.a. för att kunna hjälpa varandra i nödsituationer. I dag befinner sig Madeira och andra regioner i en nödsituation efter att ha drabbats hårt av stormens effekter. Det är vår skyldighet att hjälpa dem som behöver vårt stöd. Jag hoppas att resolutionsförslaget bidrar till att effektivt undanröja effekterna av denna tragedi. Jag känner djup sympati för alla offer och deras familjer. Tack.

Véronique Mathieu (PPE), skriftlig. – (FR) De senaste veckorna har flera EU-regioner drabbats av naturkatastrofer: Madeira, och sedan västra Frankrike och flera regioner i Spanien. De mänskliga och materiella konsekvenser som det våldsamma meteorologiska fenomenet orsakade har lämnat ett djupt intryck på oss parlamentsledamöter. Det förklarar det resolutionsförslag om naturkatastrofer som Europaparlamentet röstade om i dag. Det är ett uttryck för vår "djupaste sympati" och "solidaritet" med offren i de drabbade regionerna. Den europeiska solidariteten måste uttryckas i finansiella termer genom utnyttjande av anslag från Europeiska unionens solidaritetsfond och genom andra EU-finansierade projekt. Men när det gäller solidaritetsfonden måste jag påpeka att den gällande förordningen inte tillåter en tillräckligt flexibel och skyndsamt insats. Möjligheten finns att ändra förordningen och det är nu upp till rådet att utveckla denna fråga. Jag röstade också för det ändringsförslag som stöder Michel Barniers förslag från 2006 om att inrätta en europeisk räddningstjänststyrka. Jag beklagar att det inte har antagits. EU:s krishanteringskapacitet skulle förbättras om detta förslag genomfördes.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Den naturkatastrof som nyligen drabbade Madeira har lämnat efter sig en ö i kaos. På samma sätt har också andra regioner i Europa förstörts av stormen Xynthia. EU borde förbehållslöst hjälpa till i ett gemensamt försök att uttrycka solidaritet genom att anslå medel ur Europeiska unionens solidaritetsfond för detta ändamål. Solidaritetsfonden upprättades för att snabbt kunna ge ekonomiskt stöd till medlemsländer som drabbas av naturkatastrofer.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Den 20 februari drabbades Madeira av en svår naturkatastrof, med rekordartade regnmängder, kraftig storm och mycket höga havsvågor. Minst 42 personer har omkommit och många personer saknas fortfarande. Dessutom har hundratals personer blivit hemlösa. Några dagar senare passerade stormen Xynthia längs den franska Atlantkusten, där den skördade nästan 60 dödsoffer, främst i regionerna Poitou-Charentes, Pays-de-la-Loire och Bretagne. Även där saknas många personer.

Tusentals har också blivit hemlösa. Därför stöder jag de åtgärder som föreslås i det gemensamma resolutionsförslaget, för att EU ska kunna bistå dessa länder och regioner ekonomiskt. Därför har jag röstat för resolutionsförslaget. Vi måste se till att medel ur Europeiska unionens solidaritetsfond anslås skyndsamt och flexibelt.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Jag röstade för antagandet av Europaparlamentets resolutionsförslag RC-B7-0139/2010. Miljö- och naturkatastrofer blir ett allt vanligare inslag i våra liv. Farorna till följd av miljöförändringarna har ökat de senaste decennierna och vi bör göra allt vi kan för att förebygga dem.

Europeiska unionen, som har 27 medlemsstater och en halv miljard invånare, måste förutom att ta sig an den ökande klimat- och miljöförändringen, även se efter sina medborgare och garantera dem bästa möjliga överlevnadsförhållanden efter en kris. Våra insatser måste dock inte enbart koncentrera sig på att erbjuda hjälp efter händelsen. En grundläggande anledning till EU:s existens är att ge sina medborgare en känsla av säkerhet. I anknytning till detta måste de behöriga EU-institutionerna vidta särskilda åtgärder för att övervaka regionerna och deras förmåga att vidta förebyggande åtgärder.

För att så snabbt som möjligt kunna ta itu med följderna av stormen Xynthia måste vi utnyttja anslag från Europeiska unionens solidaritetsfond och hjälpa alla dem som har drabbats av förluster i samband med denna katastrof. Önskade och smärtsamma händelser som drabbar andra måste alltid driva oss att handla i solidaritet med de drabbade. Låt oss visa att så är fallet även denna gång.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag lade ned min röst om resolutionen om de stora naturkatastroferna i den autonoma regionen Madeira och effekterna av stormen Xynthia i Europa (RC-B7-0139/2010) därför att två av våra viktigaste ändringsförslag avslogs. Närmare bestämt avslogs det ändringsförslag som hänvisade till att det i Frankrike är tillåtet att uppföra byggnader på flodslätter och naturliga våtmarker och att bostadsspekulationen har lett till att byggnader har uppförts i utsatta områden, och ändringsförslaget om att gemenskapsmedel för genomförandet av sådana planer, i synnerhet från strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), Sammanhållningsfonden och solidaritetsfonden, bara får betalas ut under förutsättning att hållbarhetsåtgärder vidtas.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (RO) Jag vill börja med att uttrycka min solidaritet med familjerna till offren för naturkatastrofen i Madeira och offren för stormen Xynthia. Naturkatastrofer har blivit allt vanligare på senare tid till följd av klimatförändringarna. Därför måste vi försäkra oss om att EU är redo att ingripa så snabbt och effektivt som möjligt.

Jag röstade för Europaparlamentets resolutionsförslag som uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att öka unionens medfinansieringsinsats för regionala operativa program. Ingen medlemsstat kan på egen hand hantera stora naturkatastrofer. Därför måste kommissionen anpassa solidaritetsfonden så att medlemsstater som drabbas av förödelser ska kunna få tillgång till fonden snabbare och på ett effektivare sätt.

Nuno Teixeira (PPE), skriftlig. – (PT) Detta resolutionsförslag uttrycker behovet att hjälpa de europeiska regioner som nyligen drabbades av naturkatastrofer, som t.ex. den autonoma regionen Madeira. Det kraftiga regnfallet på Madeira den 20 februari har, tillsammans med de allvarliga mänskliga konsekvenserna – 42 personer har omkommit, många personer saknas och flera har blivit hemlösa – fått otaliga effekter och orsakat allvarliga materiella skador.

I detta sammanhang är det ytterst viktigt att anslå stöd till de drabbade regionerna för att de ska kunna återhämta sig från katastrofens ekonomiska och sociala följder. Jag vill främst understryka öarnas och de yttersta randområdenas utsatta läge, såsom i Madeiras fall, vars specifika ekonomiska och sociala situation gör det ännu viktigare att ge bästa möjliga stöd.

Jag vill återigen påpeka att vi måste uppmana kommissionen att utnyttja solidaritetsfonden på ett flexibelt sätt och att se över de regionala program som finansieras genom Sammanhållningsfonden, i syfte att anpassa dem till de behov som har uppstått från tragedin.

På samma sätt är det möjligt att se över den planerade finansieringen för 2010 som har öronmärkts för särskilda projekt, enligt de allmänna reglerna för strukturfonderna för 2007–2013.

Med hänsyn till omfattningen av naturkatastrofen på Madeira och dess outplånliga konsekvenser, och effekterna av stormen Xynthia, röstar jag för det ingivna dokumentet.

10. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

(Sammanträdet avbröts kl. 12.30 och återupptogs kl. 15.00.)

ORDFÖRANDESKAP: WIELAND

Vice talman

11. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

12. Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer(debatt)

12.1. Fallet Gilad Shalit

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer (artikel 122 i arbetsordningen), inledningsvis fallet Gilad Shalit (fyra⁽²⁾ resolutionsförslag).

Bastiaan Belder (IND/DEM), författare. – (NL) Herr talman! Vid åttatiden i morse här på parlamentet besökte jag den hemsida som är tillägnad Gilad Shalit och en smärtsam verklighet fångade min blick: I 1 355 dagar, 3 timmar, 12 minuter och 37 sekunder har den bortförde Gilad nekats kontakt med sin far, mor, bror och syster. På samma hemsida stötte jag också på ett stycke ur Jeremias bok "Ja, det finns ett hopp för din framtid, säger Herren. Dina barn skall vända tillbaka till sitt land". Noam Shalit, som är med oss här i dag, sätter sitt hopp och förtroende i era händer och i händerna på Israels Gud, för att få till stånd frigivandet av sin dyrbara son.

I dag diskuterar vi fallet Gilad Shalit. Redan under ett extra möte med den israeliska delegationen i går eftermiddag försäkrade jag Noam Shalit att hans angelägenhet – frigivandet av Gilad Shalit – är också vår angelägenhet. Låt denna debatt och denna resolution vara tydliga tecken på detta, som uppenbarligen kräver en uppföljning av EU:s utrikesrepresentant. I går förmiddag talade jag personligen med Catherine Ashton om detta. Fallet Shalit är vår angelägenhet, en europeisk angelägenhet.

Mina damer och herrar, fortsatt att kämpa för denna sak även under nästa mandatperiod. Jag räknar med er. Låt EU göra en skillnad i Mellanöstern. Tillsammans med Noam Shalit och hans familj ser vi fram emot att den rabbiniska bönen förverkligas för Shalit, psalm 126:1: "När Herren Zions fångar lösandes varder, så skole vi varda såsom drömmande."

Frédérique Ries, författare. – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot! Gilad Shalit var 19 år när han rövades bort under en Hamas-attack i närheten av Gaza. Inte i Gaza, utan i Israel, på en kibbutz där hans enhet var stationerad.

I nästan fyra år har denne unge man levt i en källare, utan rätt att ta emot besökare, utan läkare, utan advokat, utan post, utan rättegång och utan någon Genèvekonvention för Gilad, utan någonting alls. Han, som felaktigt är känd som soldat Gilad Shalit, gjorde sin militärtjänst såsom alla ungdomar i hans land.

Han är en ganska blyg ung man – likt hans far för den delen, som vi har träffat vid flera tillfällen och som vi har nöjet att välkomna i kammaren i dag med – en ung man som älskade matematik, som älskade fotboll och som förstås skulle ha återgått till ett civilt liv om han inte hade tvingats leva i ett hål, i fyra år nu, skild från sin familj.

Herr kommissionsledamot, jag vill inte tala med er om politik denna eftermiddag. Jag vill inte tala med er om Mellanöstern, konflikter, förhandlingar eller fångutbyten. Parlamentet kräver entydigt att ni hjälper en ung man – en ung israel, en ung fransman, en ung europé – att få komma hem.

Därför skriver jag tillsammans med mina medförfattare till denna resolution och ledamöter i sex politiska grupper, Sari Essayah, Daniel Cohn-Bendit, Richard Howitt, Charles Tannock och Bastiaan Belder, som just talade, till Catherine Ashton i dag.

Vi uppmanar starkt Catherine Ashton, som reser till Israel och Gaza nästa onsdag, att använda allt sitt inflytande för att kräva att Gilad Shalit frigges, det inflytande som hon begåvas med genom mandatet i denna resolution i dag, inflytandet av de 500 miljoner EU-medborgare som vi företräder här i parlamentet.

(Applåder)

Proinsias De Rossa, författare. – (EN) Herr talman! Jag välkomnar denna partiöverskridande resolution som efterlyser frigivandet av den israeliske soldaten Gilad Shalit som hålls fången sedan 2006 av den militära grenen av Hamas. Jag instämmer med Gilads far som vill att hans sons fall ska ses som en humanitär fråga och inte förvandlas till ett tomt politiskt slagord. I våra livliga politiska debatter får vi aldrig glömma bort lidandet hos både de israeliska och de palestinska familjer som har förlorat sina närmaste i denna konflikt.

Genèvekonventionen måste respekteras av alla parter. Det är helt oacceptabelt att Gilad Shalit har förvägrats de rättigheter som krigsfånge som Goldstonerapporten tydligt fastlägger att han har rätt till. Hans familj har

(2) Se protokollet.

inte fått någon information om hans hälsotillstånd, varken beträffande hans fysiska eller också hans psykiska hälsa.

Samtidigt, av de 7 200 palestinska fångar som sitter i israeliska fängelser, också anhållna i strid mot Genèvekonventionerna, hålls 1 500 i förvar på obestämd tid och 13 stycken har redan avtjänat 25 år. Fyrtiofyra är barn medan 23 ledamöter av det palestinska lagstiftande rådet hålls i förvar som motåtgärd till Gilad Shalits tillfångatagande. Ännu en gång är Richard Goldstone tydlig: detta förvar av PLC-ledamöterna strider mot folkrätten.

Jag kommer att ta upp dessa frågor i den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet i Jordanien denna vecka. Jag uppmanar Catherine Ashton att vid sitt kommande besök i regionen pressa de israeliska och de palestinska myndigheterna, inklusive de i Gaza, att frigge Gilad Shalit, de palestinska barnen och PLC-ledamöterna, och försäkra sig om att de säkert och snabbt får återvända till sina familjer.

Charles Tannock, författare. – (EN) Herr talman! Sergeant Gilad Shalit har nu suttit gisslan hos Hamas jihad-fanatiker i över tre år. Hamas påstår att organisationen är en laglig aktör som iakttar Genèvekonventionerna och därför är han en krigsfånge, men Israel betraktar honom som kidnappad från den stund han greps. Oberoende av hans rättsliga status och av folkrätten, har han på ett grymt sätt hållits fången i Gaza utan möjlighet till kontakt med omvärlden eller besök från Röda korset, vilket föreskrivs i Genèvekonventionen. Hans familj har inte fått någon information om hans liv och hälsa bortsett från en videospelning och sporadiska indikationer från Hamas att han fortfarande är vid liv och mår bra.

Om världssamfundet ska ta några som helst av Hamas påståenden på allvar, bör de åtminstone nu entydigt visa att han hålls fängslad under förhållanden som följer den internationella humanitära rätten.

Men vi kräver mer än så. Vi kräver att han släpps omedelbart och utan förbehåll. Jag döljer inte att jag är emot en dialog med Hamas-terrorister, en organisation som eftersträvar Israels förintelse. Men om ni någonsin ska ha att göra med Hamas får detta enbart ske efter det att Gilad Shalit befrias från sin hemska fångenskap.

Sari Essayah, författare. – (EN) Herr talman! Oftast när parlamentet lägger fram en resolution om än med ringa koppling till Mellanöstern är det svårt att uppnå ömsesidig förståelse. Så är inte fallet den här gången, tack vare våra kolleger som har gjort detta möjligt.

Gilad Shalits situation är en humanitär fråga och i vår gemensamma resolution lyfter vi fram det faktum att han, sedan han tagits som gisslan för nästan fyra år sedan, har hållits fången på okänd plats i Gaza, där han förvägras grundläggande rättigheter enligt humanitära normer, inklusive den tredje Genèvekonventionen. Det är utifrån detta humanitära perspektiv som vi kräver Gilad Shalits omedelbara frigivande. Vårt minimikrav under tiden är att Röda korset och Shalits föräldrar tillåts att vara i kontakt med honom.

Det går inte att mäta en människas värde. Det är gränslöst. Gilad Shalit får inte användas som förhandlingsobjekt av terroristorganisationen Hamas, utan han måste omedelbart släppas fri. Detta budskap vill vi att den höga representanten Catherine Ashton tar med sig till Gaza vid hennes nästa besök.

Takis Hadjigeorgiou, författare. – (EL) Herr talman! I går deltog jag tillsammans med andra ledamöter i ett sammanträde där Shalits far närvarade och jag vill säga att det är omöjligt att inte bli berörd av denna familjetragedi. Vår åsikt är därför att Gilad Shalit, medlem i Israels väpnade styrkor som greps på israeliskt territorium den 24 juni 2006, uppfyller kriterierna för att betraktas som krigsfånge skyddad av tredje Genèvekonventionen.

Som sådan borde han behandlas på ett humant sätt och tillåtas att kommunicera. Internationella Röda Korset borde tillåtas att besöka honom och hans familj borde ha varje rätt att få information om hans situation och förstås besöka honom. Samtidigt vill vi uttrycka vår övertygelse och vår önskan om att denna person frigges.

Utan att på något sätt vilja förringa vad jag har sagt hittills, anser jag dock att vår inställning, dvs. att denna fråga kan urskiljas från en rad andra fängslade palestinier, är något opolitisk. Att de befinner sig i dessa fängelser är också en humanitär fråga. Jag anser att vi ger denna familj falska förhoppningar när vi tror att vi, genom att från Europaparlamentets sida enbart fokusera på frigivandet av denna specifika person, vars frigivande jag upprepar vi kräver, kommer att åstadkomma någonting.

Är det faktum att dussintals 16-åriga palestinska barn sitter i fängelse inte en humanitär fråga? Hur kan ni skilja på dessa två frågor? Vi kan inte låta bli att nämna att själva Gaza – eftersom någon tidigare sade att han lever i en håla och det gör han verkligen – att själva Gaza, upprepar jag, är en jättestor håla. En och en halv miljon palestinier som lever där, lever i en kollektiv håla. Det sitter 7 200 palestinier i israeliska fängelser.

Bland dem finns 270 barn i åldrarna 16 till 18 och 44 barn under 16 år. Dessutom har 750 000 palestinier gripits och fängslats sedan 1967.

Vi kräver Shalits frigivande, men vår inställning att tro att detta kan åstadkommas genom att avskilja den frågan från helhetsbilden i Palestina är opolitisk.

Avslutningsvis vill jag tillägga att den enda platsen på jorden som har en minister med ansvar för frågor som rör fångar är Palestina. Jag vill ännu en gång uttrycka vår tillgivenhet och sympati för familjen och jag hoppas att problemet löser sig inom kort.

Nicole Kiil-Nielsen, *författare*. – (FR) Herr talman! Resolutionen om korpral Gilad Shalit, som vi diskuterar i dag, är ett komplement till alla resolutioner som parlamentet tidigare har antagit om situationen för de mänskliga rättigheterna i Mellanöstern.

Korpral Gilad Shalit, som har hållits gisslan i 1 355 dagar, måste friges så fort som möjligt. Vi kräver och hoppas uppriktigt att han friges. Den unge fransk-palestiniern Salah Hamouri som har hållits i förvar av israeliska myndigheter sedan den 13 mars 2005 måste friges. De barn som sitter fängslade i Israel, i strid mot de folkrättsliga reglerna och konventionerna om barnets rättigheter, måste friges. Militanta anhängare av icke-väldsmotståndet mot ockupationen, som t.ex. Abdallah Abu Rahmah från Bil'in, måste friges. De valda företrädarna, ledamöterna av det palestinska lagstiftande rådet – inklusive Marwan Barghouti – måste friges.

Det är dags för EU att allvarigt kräva att de mänskliga rättigheterna och folkrätten respekteras i Mellanöstern. Lösningen ligger inte i att övermanna varandra, med förtryck och våld, vilket mordet på en Hamas-ledare i Dubai är ett exempel på, en handling som vi fördömer eftersom den försvårar frigivandet av Gilad Shalit ännu mer.

Elena Băsescu, *för PPE-gruppen*. – (RO) Det är andra gången inom loppet av två veckor som jag talar i plenum om Gilad Shalit och det gläder mig att de gemensamma ansträngningar som vi har gjort med mina kolleger har resulterat i denna resolution. "Fallet Gilad Shalit" visar att EU är särskilt angeläget om den humanitära situationen i Gaza. Gilads rättigheter, som fastställs i Genèvekonventionen, får inte vara beroende av konflikten mellan israeler och palestinier. Gilad Shalits far, Noam, har upprepade gånger bekräftat att varken han eller hans familj är engagerade i politiken. De har inte valt att befinna sig i den här situationen just nu. Det idealiska scenariot för oss européer hade varit två stater som samexisterar i fred och säkerhet.

Förhandlingarna om Gilads frigivande har pågått sedan 2006 med hjälp av olika medlare och, i själva verket, har ett mycket kontroversiellt förslag lagts fram om att han ska överlämnas i utbyte mot 1 000 palestinska fångar. Gilad och hans familj behöver vår hjälp.

Tack så mycket.

Olga Sehnalová, *för S&D-gruppen*. – (CS) Fallet Gilad Shalit har blivit en symbol för den oändliga förtvivlan och frustrationen i Mellanöstern. Detta gäller både för de människor som lever där och för världssamfundet, som har engagerat sig där. Gilad Shalit är en gisslan som har ett namn och vars händelserika öde vi följer med sympati och oro. Folket i Mellanöstern är den namnlösa gisslan i denna oändliga konflikt. Öga för öga och tand för tand. Eller finns det något annat hopp för Gilad och alla andra offer?

Alla folkrättsnormer tillsammans kan inte gottgöra det som vi hör så lite om i denna konflikt – en vädjan om mänsklighet. Att försöka överge den geopolitiska synen på världen, där människor och deras öden manipuleras som kortlekar. Att försöka sätta oss i samma position som familjerna till offren och till alla oskyldigt fängslade och utfattiga människor.

Vad är det då som stoppar frigivandet av Gilad Shalit och alla andra vars skuld inte har bevisats bortom allt tvivel, i domstol? För att inte tala om att uppmuntra de som vill leva i fred. Nyckeln till fred är tillit, kompromiss och mod att försvara freden gentemot alla de som inte kan försonas. Jag vill be er att ta det första steget.

Margrete Auken, *för Verts/ALE-gruppen*. – (DA) Herr talman! Vår debatt i dag handlar i allra högsta grad om att sätta ett namn och ett ansikte på mänskligt lidande och på så sätt öka vår medkänsla och vår empati. I detta avseende är det mycket värdefullt att vi har valt Gilad Shalit som ämne för dagens debatt. Det får oss att utsträcka vår empati till andra så att vi kan identifiera oss med deras och deras familjers lidande. Tusentals palestinier hålls i förvar under fullständigt oacceptabla förhållanden, något som strider mot de internationella reglerna i alla avseenden, och situationen är lika svår för dem som den är för Gilad Shalit och hans familj. Vi måste göra vårt yttersta för att ta problemet på allvar, och min känsla är att alla här i parlamentet är beredda

att göra det. Det rör sig inte bara om en fånge, utan om tusentals fångar som är offer för denna enorma konflikt.

Jag vill tillägga en sak: Det är viktigt att vi bemöter orsaken till detta lidande ärligt och att vi inser att dessa människor inte kommer att ha någon framtid om vi inte gör någonting, inte bara när det gäller belägringen av Gaza, utan även ockupationen av Palestina i stort, och om vi inte skapar en tvåstatslösning, något som jag tror att vi alla efterlyser och önskar. Jag anser att detta är ett mycket givande sätt att gå till väga för att finna en gemensam lösning, och jag hoppas att Catherine Ashton ska sätta EU i en position där vi inte bara betalar, betalar och betalar, utan också gör vår röst hörd lite då och då.

Louis Bontes (NI). – (NL) Herr talman! Den 25 juni 2006 tillfångatogs den israeliske korpralen Gilad Shalit efter infiltration av terrorister från Gazaremsan. Gilad Shalit hålls sedan dess som gisslan hos Hamas. Hamas har hållit Gilad Shalit isolerad från omvärlden. Han sitter fängslad i djupaste mörker och inte ens Röda korset har fått besöka honom.

Fallet Gilad Shalit visar än en gång att EU och Israel står på samma sida. Barbariska islamiska krafter driver ett fullt utvecklat krig mot västvärlden. Israel befinner sig i krigets frontlinje. I Israel och Europa räknas varje människas liv. För islamiska terrorister är en människas liv inte värt något, eller snarare är en människas liv värt tusentals liv, för i utbyte mot Gilad Shalit kräver Hamas att Israel ska frige tusen fångar, bland dem ett stort antal terrorister och mördare.

Det är viktigt att Gilad Shalit frigges, men utan att Israel i utbyte ska behöva frige terrorister. Vi har tidigare sett vad sådana utbyten leder till: terroristernas, deras anhängares och ledares segereufori och oundvikligen mer terror. Terrorism får inte löna sig och det vore oansvarigt om vi uppmanade Israel att svara på gisslantagandet med ett utbyte, för nästa gisslan kan bli någon från Paris, Amsterdam eller Bryssel. Och i vilken situation hamnar vi då?

En förändring måste till omedelbart. Det är Hamas och inte Israel som måste betala för att ha tagit Gilad Shalit, en europé, som gisslan. Priset måste vara så högt att de friger honom av egen fri vilja. I detta avseende begär vi att ett totalt reseförbud till och genom EU införs för alla företrädare för Hamasregimen, även för dem som inte är formellt allierade med Hamas och för dem som inte är upptagna på den europeiska listan över terrorister.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Herr talman! Den här unge mannen har hållits fången i nästan 1 400 dagar i fullständig brist på respekt för internationell rätt och ingen har fått besöka honom, inte ens Röda korset. Jag anser att fallet måste ses och lösas som en humanitär tragedi och enbart som en sådan. Europaparlamentets omfattande stöd för debatten och den varma medkänsla som våra kolleger gav Gilad Shalits far i går gläder mig.

Vi får inte köpslå om Gilad Shalit. Om Hamas vill vinna legitimitet i fredsprocessen vore det bästa beviset för deras trovärdighet att de frigav Gilad Shalit villkorslöst och avstod från kidnappningar i framtiden.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Vi diskuterar inte en politisk resolution i dag och vi försöker inte lösa konflikten i Mellanöstern. Det enda vi vill är att en oskyldig son ska få komma hem till sin far och sin familj. Jag vet inte om mina kolleger känner till att det finns en organisation som kallas Parents Circle. Det är en organisation för israeliska och palestinska familjer som har förlorat anhöriga i konflikten. I dag talar vi om ett enskilt fall, för vi vill inte att Gilad Shalits far ska sällas till dem som har förlorat den käraste av alla – sitt eget barn.

Vi vädjar om frigivning av gisslan för vi delar inte åsikten att ändamålet helgar medlen. Kampen för rättvisa rättfärdigar inte handlingar som hela världen fördömer eller anser vara terrorism. Organisationer som vill få vårt stöd och vår respekt får inte ta någon som gisslan.

(Applåder)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Jag vill också ge mitt stöd till dem som både i går och i dag i kammaren väddade om Gilad Shalits frigivning och jag vill också uttrycka min medkänsla till hans familj.

Jag vill rikta mitt anförande till dem som kanske ställer sig frågan: "Varför har vi en resolution om Gilad Shalit och varför nu?" Några kolleger har påmint oss om att det snart är fyra år sedan den unge Gilad Shalit togs som gisslan under brutala omständigheter och i strid mot internationella rättigheter enligt tredje Genèvekonventionen om skydd för krigsfångar. Vi förstår alla vilket fruktansvärt lidande varje ytterligare dag i fångenskap innebär för Gilad Shalit och hans familj.

Jag vill ange ett annat skäl till stöd för resolutionen, nämligen att Gilad Shalit är EU-medborgare, han är ett europeiskt offer för terrorism och i dag på Europadagen för terrorismens offer kan jag inte tänka mig någon bättre symbolisk handling än denna resolution.

Ana Gomes (S&D). – (EN) Herr talman! Jag vill först och främst välkomna de ansträngningar som Gilad Shalits familj har gjort för att försöka få honom fri och vi stöder dem helhjärtat. Det är budskapet som vi vill framföra i resolutionen. Som det anges i Goldstonerapporten anser vi att han uppfyller kraven för krigsfångestatus på samma sätt som fångarna i Israel bör göra, bland dem många barn.

Vi vill att alla friges. Vi vill att Gilad Shalit och alla unga palestinska män och kvinnor friges. Det är den enda vägen som leder till fred i regionen. Vi uppmanar Catherine Ashton att sätta in all kraft för att Gilad Shalit och de palestinska krigsfångarna friges, särskilt de ungdomar som måste uthärda fångenskap.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gilad Shalits fall har en särskild personlig dimension. Det är ett tragiskt fall med en mycket ung man i samma ålder som min son och det är också tragiskt för hans familj. Men vi får inte låtsas som om fallet inte ingår i ett större politiskt sammanhang. Det påminner oss faktiskt om att den svartvita film som ofta presenteras mycket ensidigt i kammaren, filmen som berättar om offer enbart på den palestinska sidan, i verkligheten inte är så objektiv.

Jag anser att vi i dag mycket tydligt måste begära att den här unge mannen friges. Men låt oss också komma ihåg att de som avfyrar missiler mot Sderot ansvarar för att han fortfarande hålls fången.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Herr talman! Som vi vet låg politiskt mycket känsliga omständigheter bakom resolutionen, men det får inte hindra oss från att rösta igenom en rent humanitär resolution som inte urvattnas av allmänna politiska yttranden om situationen i sig.

Jag är glad över att man i resolutionen har hållit sig till sakfrågan. Jag tänker rösta för den. I resolutionen betonas idén att alla inblandade parter i krisen i Mellanöstern måste följa internationell humanitär rätt och lagstiftningen om mänskliga rättigheter. Jag hoppas att parlamentet ger den ett starkt stöd.

(Applåder)

Janez Potočnik, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Europeiska unionen är djupt oroad över fallet med den bortförde israeliske soldaten Gilad Shalit.

Min tidigare kollega kommissionsledamot Benita Ferrero-Waldner vädjade enträget om Gilad Shalits frigivning i kammaren redan den 5 juli 2006, mindre än två veckor efter det att han tillfångatogs. Under årens lopp och vid ett flertal tillfällen – bland annat vid det senaste mötet i associeringsrådet med Israel i juni förra året och i rådets (utrikes frågor) slutsatser från december 2009 – har EU konsekvent vädjat till dem som håller Gilad Shalit fången att frige honom omedelbart. Vi stöder därför i dag parlamentets resolutioner om hans frigivning.

I linje med den bedömning som många människorättsorganisationer gör anser vi att förhållandena för Gilad Shalits fångenskap bryter mot internationell humanitär rätt. Vi vädjar därför till dem som har tagit honom till fånga att respektera dessa skyldigheter och i synnerhet att låta företrädare för Röda korsets internationella kommitté besöka honom. Vi är slutligen medvetna om att medling pågår i syfte att få Gilad Shalit frigiven. Vi uppmanar alla ansträngningar som görs i den riktningen och hoppas att de snart ska bli framgångsrika. Jag kommer också att förmedla ett tydligt budskap från er till min kollega Catherine Ashton.

Våra tankar går naturligtvis till Gilad Shalits familj. Jag vet att hans far har varit här i kammaren under veckan och jag förstår att han just nu sitter här bland oss.

(Applåder)

Jag vill försäkra honom om att våra tankar och ansträngningar följer honom och naturligtvis alla andra som lider av följderna av den här långvariga konflikten.

(Applåder)

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Indrek Tarand (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag beklagar att Gilad Shalit är frihetsberövad. Hans bortförande och isolering från övriga fångar i området är oacceptabelt. Situationen måste förändras så snart som möjligt. Jag anser att frigivningen av Gilad Shalit skulle bidra till fredsprocessen i Mellanöstern i allmänhet.

(FR) För övrigt har Frankrike nyligen beslutat om att sälja ett krigsfartyg av klassen Mistral till Ryssland. Vi tror att landet kommer att ångra sitt beslut djupt.

12.2. Upptrappningen av våldet i Mexiko

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om sju resolutionsförslag⁽³⁾ om upptrappningen av våldet i Mexiko.

Ramón Jáuregui Atondo, författare. – (ES) Herr talman! Jag vill inledningsvis säga att Mexiko är en framstående demokrati under ständig utveckling under de senaste 20 åren. Landet är en vän till Europeiska unionen och vi har ingått ett strategiskt partnerskapsavtal. Jag vill också säga att Mexiko för närvarande driver ett mycket svårt krig mot den organiserade narkotikahandeln.

Men i Europaparlamentet talar vi i dag om Mexiko i samband med mänskliga rättigheter, eftersom våldet som drabbar i synnerhet det mexikanska folket har trappats och fortfarande trappas upp och eftersom allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna har påtalats upprepade gånger.

Den resolution som de stora politiska grupperna kommer att anta här i dag grundas på respekt och samförstånd. I resolutionen erkänns givetvis den situation som jag just beskrev och Mexiko uppmanas att fortsätta kampen för att upprätthålla rättsstaten och det demokratiska systemet.

I resolutionen framförs fyra viktiga uppmaningar: Mexiko uppmanas att garantera en fri press, eftersom journalister har blivit attackerade, att se till att organisationer som försvarar de mänskliga rättigheterna skyddas, eftersom dessa grupper har blivit anfallna och hotade, att se till att kvinnor som utsätts för våld skyddas, eftersom många kvinnor har mördats, och att undvika straffrihet för och maktmissbruk av polisen. Det är vad parlamentet har begärt av Mexiko i en vänskaplig anda som grundas på goda förbindelser med Mexiko.

Renate Weber, författare. – (ES) Herr talman, mina damer och herrar! Den här veckan firar vi internationella kvinnodagen. I parlamentet har vi sett många stora affischer på Europeiska unionens samtliga språk där det anges att vi kan sätta stopp för våldet mot kvinnor. I dag talar vi om våldet i Mexiko och jag anser att det är på sin plats att vi medger att mexikanska kvinnor, både inhemska och andra offer, får minsta möjliga skydd från lokala och federala myndigheter.

Mexikanska kvinnor drabbas av alla former av våld, från våld i hemmet till sexuellt våld och tortyr som utförs av armén eller polisen, och de blir också mördade. De mexikanska myndigheternas motåtgärder har tyvärr hittills varit ineffektiva och därför kan vi nu med all rätt säga att vi står inför en nästan total straffrihet.

I resolutionen uppmanas den mexikanska regeringen att bekämpa kvinnomord – ett hårt men korrekt ord när man tänker på att nästan inga mord på kvinnor leder till åtal. Under de senaste fyra åren i Mexiko har till exempel endast 11 procent av förövarna av närmare 700 kvinnomord straffats.

Samtidigt förefaller rättssystemets favoritoffer vara kvinnor. Det finns ingen annan förklaring till varför två inhemska kvinnor – Alberta Alcántara och Teresa González – dömdes till 21 års fängelse, varav de nu har avtjänat över tre år, för att ha kidnappat sex män från den federala byrån för brottsutredning – helt själva – i samband med ett tillbud på en marknad. Låt oss hoppas att domaren, som kommer med ett utslag om kvinnornas överklagande om en vecka, förstår löjet och orättvisan i situationen.

Men våldet mot kvinnor börjar i hemmet. Jag hoppas att mexikanska lagstiftare snart kommer att förbättra den allmänna lagen om kvinnors rätt till ett liv utan våld, så att de olika formerna av våld och mekanismerna för att genomföra lagarna kan få en korrekt definition. Det vore också rätt att fastställa att våld i hemmet och våldtäkt inom äktenskapet är brottsliga handlingar.

För att det mexikanska samhället ska kunna förändras och fördöma våld mot kvinnor är det dessutom viktigt att man i skolorna tar upp frågan i ungdomarnas grundläggande utbildning.

⁽³⁾ Se protokollet.

Adam Bielan, *författare*. – (PL) Under flera år har myndigheterna i Mexiko med president Felipe Calderón i spetsen nu drivit ett blodigt krig mot narkotikagång. Över 40 000 soldater har dragits in i kriget och man har uppnått ett flertal framgångar. Bland framgångarna räknas utan tvekan gripandena av ledarna för kartellerna Sinaloa och Juárez, förstöringen av över 23 000 hektar opiumskörd och 38 000 hektar marijuana, nedläggningen av över 50 olagliga laboratorier som tillverkade narkotika, samt gripandena av 45 000 människor som var inblandade i processen.

Vi måste vara medvetna om att mexikanska narkotikakarteller genererar inkomster på flera miljarder US-dollar, vilket inte går att jämföra med de summor som den mexikanska regeringen har anslagit för att bekämpa narkotikaproblemen. Gängen lägger därför ner enorma summor på att muta politiker, domare och poliser. Det är precis därför myndigheterna förlorar kriget. Sedan 2006 har närmare 15 000 människor mördats, varav över 6 000 sedan i oktober förra året. Journalister är särskilt utsatta för fara och över 60 har mördats, bland dem nyligen Jorge Ochoa Martínez.

Vi måste förstå att utan internationell inblandning kan Mexiko inte vinna kriget.

(Applåder)

Santiago Fisas Aixela, *författare*. – (ES) Herr talman, mina damer och herrar! Mexiko har ett stort problem med narkotikahandel och narkotikavåld. För att hantera situationen har president Felipe Calderóns regering intagit en hård inställning för att utplåna den. Han har beslutat om att tillfälligt mobilisera militären, en åtgärd som kraftigt har påverkat antalet personer som har kunnat gripas, förstöringen av narkotika och antalet vapenbeslag. Armén har godtagit alla rekommendationer från den nationella kommittén för mänskliga rättigheter, inklusive de som rör utredningar av klagomål över det egna uppförandet.

Regeringen medger också att den måste införa viktiga förändringar inom säkerhets- och rättsområdet och den genomför en ambitiös reform av rättssystemet för att öka insynen och straffa dem som utför brottsliga gärningar, allt i respekt av de mänskliga rättigheterna.

Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) vill visa sin solidaritet med det mexikanska folket i kampen mot narkotikahandeln och stöder president Felipe Calderóns beslutsamhet att bekämpa organiserad brottslighet.

Jag vill avslutningsvis säga att jag är mycket nöjd med överenskommelsen, som enar de stora politiska grupperna i parlamentet.

Marie-Christine Vergiat, *författare*. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Sedan 2007 har kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i Mexiko ständigt ökat.

Enligt mexikanska icke-statliga organisationer och medier har över 6 500 mord i samband med narkotikakarteller registrerats bara under 2009, varav de flesta utfördes i staten Chihuahua. President Felipe Calderóns regering har skickat tusentals soldater till de värst drabbade områdena.

Sedan dess utförs allt fler våldsgärningar helt ostraffat såväl av militären som av polisen. De icke-statliga organisationerna lämnar allt fler rapporter och talar om statsbrott. Journalister, inhemska samhällsgrupper och inte minst kvinnor, både inhemska och andra, är särskilt drabbade. Jag mötte några kvinnor från San Salvador Atenco som hade blivit våldtagna och torterade av polisen. Jag blev vettskrämd av vad de berättade. Förövarna av dessa brott, som utfördes i maj 2006, går fortfarande helt ostraffade.

Vi kan därför inte dela de mexikanska myndigheternas oro när myndighetsanställda regelbundet kränker de mänskliga rättigheterna. Vi stöder därför inte den gemensamma resolutionen och vi kommer att lägga fram ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Barbara Lochbihler, *författare*. – (DE) Genom massmedierna får vi regelbundet bilder av det brutala våldet på öppen gata i det så kallade narkotikakriget i Mexiko. Morden på hundratals kvinnor, främst arbetare i den norra delen av landet, skapar rubriker och har myntat begreppet kvinnomord. Europaparlamentet har utarbetat ett eget betänkande om denna fråga. Trots att den mexikanska regeringen har vetskap om den stora ökningen av människorättskränkningar, förefaller den inte kunna eller vilja göra något åt saken. Det räcker inte med att regeringen betonar sin beslutsamhet i kampen mot narkotikahandlare, utan den måste agera konsekvent. Den stora utvidgningen av militärens närvaro och makt, kompetensen hos militärdomstolar som dömer de brott som soldaterna begår, den nästan fullständiga straffriheten – detta utgör de verkliga

orsakerna till upptrappningen av våldet i landet. Även den nationella mexikanska kommittén för mänskliga rättigheter har vid ett flertal tillfällen dokumenterat att militärens våldsbrott ökar.

Regeringen vill själv inte kännas vid situationen. Den fortsätter också att tysta ned brotten. I går till exempel cirkulerade uppgiften i medierna att försvarsministern hade betalat ut en mycket stor summa pengar till våldsoffrens familjer i utbyte mot deras tystnad. Vem var förövarna? De var soldater. EU måste ta upp frågan om kampen mot straffrihet i alla förbindelser med Mexiko. Med tanke på de allvarliga brotten mot de mänskliga rättigheterna är det absolut nödvändigt att EU inte förlänger det övergripande avtalet med Mexiko. Det får inte förlängas innan situationen för de mänskliga rättigheterna i landet har blivit avsevärt bättre.

Cristian Dan Preda, för PPE-gruppen. – (RO) Upptrappningen av våldet i de mexikanska stater som är belägna nära gränsen mot Förenta staterna, särskilt i Ciudad Juárez, är mycket oroväckande. De senaste månadernas händelser har varit särskilt blodiga, då ingripandet av federala myndigheter i regionen också medfört en allvarlig ökning av antalet brott i samband med narkotikahandel. Utöver kriget mellan rivaliserande kriminella gäng kommer därför kriget mot narkotikahandlare, vilket leder till en rad synnerligen våldsamma mord.

Jag anser att Mexiko utgör ett extremt fall som belyser hela problematiken med att vidta kraftiga åtgärder mot brotten för att garantera nationell säkerhet. Det är mycket viktigt att vi här i Europaparlamentet sänder en tydlig signal för att stödja den mexikanska regeringens insatser för att utplåna brottsligheten och därmed förbättra situationen för civilbefolkningen.

Vi måste samtidigt uppmana de mexikanska myndigheterna att fortsätta med de mycket viktiga reformerna för att befästa rättsstaten, i synnerhet reformen av rätts- och straffrättssystemen.

Tack.

Ana Gomes, för S&D-gruppen. – (PT) Våldet i Mexiko är kopplat till narkotikahandeln och till de sociala orättvisor som förvärrades genom den ekonomiska krisen. Att bekämpa straffrihet är av yttersta vikt. Det är mycket viktigt att investera i rättssystemet för att försöka straffa brottslingar och se till att vittnen och offer skyddas, bland dem många arbetande unga kvinnor som har fångats i narkotikahandlarnas våldsvåg.

Det är skakande att Juárez är världens huvudstad för kvinnomord, men än mer skakande är machokulturen som förklarar myndigheternas bristande handlingskraft när det gäller att ställa de ansvariga för dessa brott inför rätta och skydda dem som försvarar de mänskliga rättigheterna, bland dem journalister.

EU måste utnyttja det strategiska partnerskapet med Mexiko för att på ett konstruktivt sätt stödja alla som kämpar för de mänskliga rättigheterna. De är samma människor som kämpar för att försvara rättsstaten och det demokratiska systemet. Utan mänskliga rättigheter finns varken rättsstat eller demokrati.

Ryszard Czarnecki, för ECR-gruppen. – (PL) Herr talman! För en stund sedan hörde jag här i kammaren en uppmaning om att inte ingå avtalet med de mexikanska myndigheterna. Jag förstår inte förslaget. Vi lovordade ju ändå Mexikos president – och talarna före mig gjorde det också för en stund sedan – för hans beslutsamma kamp mot narkotikabaronerna och maffian. Vi bör därför berömma de mexikanska myndigheterna för deras handlingskraft, samtidigt som vi naturligtvis betonar att de inte bör kasta ut barnet med badvattnet och att de i den här kampen fortfarande måste sträva efter att respektera de mänskliga rättigheterna. Det är självklart. Vi måste förstå situationen i ett land som i årtionden har kämpat mot enorma organiserade brottskarteller och maffian. Om landets president förklarar krig inom området, bör han få fullt stöd. Men vi har naturligtvis pratat här om journalister och vi har pratat om andra offer. Man bör betona att dessa människor inte får drabbas av diskriminering.

Rui Tavares, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) Mina damer och herrar! Nu på morgonen omringades den mexikanska fackföreningen för elektriker av en polisstyrka som bestod av 100 till 200 poliser. Det är samma fackförening som efter att ha varslat om en allmän strejk såg en av sina ledare, Domingo Aguilar Vázquez, gripas följande dag, den 16 mars, och häktas på falska grunder.

Angreppet mot mexikanska fackföreningars frihet, som styrdes direkt av regeringen, är än mer skakande eftersom vi här talar om att den mexikanska federala regeringen inte utmäter straff för brott som utförs till exempel av den egna militären eller om dess oförmåga att bekämpa narkotikahandeln.

Ja, situationen är komplicerad. Beväpnade styrkor angriper narkotikahandlare, men samtidigt angrips fackföreningarna. Vad som händer är att i en situation av ineffektivitet, straffrihet och stegrande auktoritärt förhållningssätt, trissas en demokrati som den mexikanska upp och tappar kontrollen.

Parlamentet måste kraftigt fördöma och framför allt uppmana den mexikanska regeringen att upphöra med sina ineffektiva metoder mot brottslingar och sitt till synes så auktoritära förhållningssätt gentemot till exempel fackföreningar, arbetare och civila folkrörelser.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Herr talman! Jag vill ta upp två punkter i vår resolution om Mexiko.

Som vi hörde har för det första våldet ökat under året. Mexiko är i klorna på stora narkotikakarteller och våldet som härjar beräknas redan ha kostat 15 000 människors livet. Situationen är synnerligen allvarlig nära gränsen mellan Mexiko och Förenta staterna. Den mexikanska regeringen försöker få situationen under kontroll genom ett stort militär- och polispådrag. Strategin har också gett upphov till mycket kritik. Ansvar för narkotikahandel, penningtvätt och de problem som därmed förorsakas ligger givetvis också hos andra länder och Mexiko behöver stöd och samarbete.

Jag vill för det andra nämna färsk rapport från Amnesty International om myndigheternas ovilja att skydda människorättsaktivister. De som ställer upp för den inhemska befolkningen och fattiga grupper är synnerligen utsatta. När det blir farligt att försvara de mänskliga rättigheterna måste många beakta riskerna med det arbete som de utför. De som aktivisterna verkar för förlorar då hoppet.

Frågorna om narkotikahandel och mänskliga rättigheter måste också tas upp till diskussion i maj när vi planerar för samarbetet vid nästa toppmöte mellan EU och Mexiko.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Den mexikanska regeringen måste åta sig att på allvar bekämpa narkotikahandeln och respektera de mänskliga rättigheterna och rättsstaten.

Narkotikahandeln har medfört våldsbrott som kostat människor livet. Städerna Tijuana och Ciudad Juárez förekommer 2009 bland de tio farligaste städerna i världen. Sedan 2007 har 15 000 mord begåtts i kriget mot narkotikan och bara under 2009 dödades 7 724 människor.

Ungdomar och kvinnor drabbas särskilt hårt av narkotikahandeln och narkotikamissbruk. I Mexiko kan den ekonomiska krisen komma att bli en social konflikt, där fattigdom och avsaknad av utbildning utgör faktorer som kan avgöra om ungdomar hamnar i narkotikamissbruk. I Mexiko har 2010 runt 7,5 miljoner ungdomar ingen möjlighet att anmäla sig till det formella utbildningssystemet, vilket också innebär att de inte kan hoppas på en skälig utkomst.

Jag vill slutligen säga att dialogen mellan Europeiska unionen och Mexiko måste fördjupas i syfte att främja såväl ekonomisk och social utveckling som respekt för de mänskliga rättigheterna och rättsstaten.

Tack.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Herr talman! I kammaren debatterar vi ofta diktaturer. Mexiko är ingen diktatur, utan en demokrati. Vi debatterar enskilda fall av allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna. För Mexiko är det inte nyckelfrågan. Nyckelfrågan är att den här stora demokratin, som är en av våra strategiska partner, under årtionden har lidit av en allvarlig och kanske ödesdigra sjukdom.

Den behöver därför rätt behandling och rätt läkare. President Felipe Calderón och hans vapenbröder är den läkaren. Det betyder inte att de kan eller får använda vilken behandling som helst, men vi måste stödja dem.

Det är därför jag anser att punkt 12 i resolutionen är så viktig, i vilken vi fastställer att vi avser använda vårt finansieringsinstrument i större utsträckning för att stärka goda styrelseformer, rättsstaten och rättsstatliga strukturer mot statens sönderfall, mot organiserad brottslighet och mot strafffrihet, som med all rätt har blivit så kritiserat. Men vi kan inte göra det genom att frysa eller bryta våra kontakter, utan vi måste fördjupa dem.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Herr talman! Vi oroas alla över det alltmer ökande våldet i Ciudad Juárez, men jag har förtroende för de kraftåtgärder som de mexikanska myndigheterna har vidtagit för att effektivt angripa de komplexa problemen. Jag stöder också den kraftfulla kamp som president Felipe Calderón för närvarande driver mot narkotikahandeln, som utgör ett allvarligt globalt hot som angår oss alla. Det är därför vi bör hjälpa de mexikanska myndigheterna i den svåra kampen.

Under de senaste tio åren har i Mexiko en mycket positiv process ägt rum för att modernisera politiken och regeringen. President Felipe Calderón främjar ständigt reformer. Mexiko har också tagit ett större internationellt ansvar och fyller en viktig roll i till exempel FN och G-20.

I parlamentet har jag alltid efter min ringa förmåga förespråkat upprättandet av ett strategiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Mexiko, något som vi äntligen kom fram till 2008. Jag hoppas att vi kan

anta en ambitiös gemensam handlingsplan eller ett program vid toppmötet i Madrid i maj, för EU och Mexiko måste arbeta tillsammans inom många områden, såväl på bilateral nivå som i multilaterala forum, för att tillsammans möta utmaningarna och hoten, bland annat narkotikahandel och andra former av organiserad brottslighet.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Herr talman! Mexiko har länge varit den främsta inkörsporten till världens största marknad för olaglig narkotika – Förenta staterna. Mexiko har därför härjats av den brutalitet och det våld som går hand i hand med narkotikahandel. Mexiko är ett land med 100 miljoner invånare och en viktig strategisk partner för EU, ett land som dessutom alltmer – bedrövt nog – har blivit en viktig kokainmarknad. Den ökande konsumtionen bland ungdomar är särskilt oroväckande.

Våldet i samband med narkotika i Mexiko förvärras alltmer med allt grövre mord, och journalister som rapporterar om sådana fall blir själva måltavlor. Den allmänna utbredningen av arbetslöshet och fattigdom är säkerligen inte heller till någon hjälp och framkallar i vissa delar av Mexiko en stämning av laglöshet. President Felipe Calderón står inför enorma utmaningar, men han är fast besluten att möta dem rakt på sak och EU bör ge honom sitt kraftfulla stöd. Vi bör i synnerhet stödja hans insatser att reformera och omstrukturera polis- och straffrättsystemet för att bryta de korrumperade relationerna mellan narkotikakartellerna och de brottsbekämpande organen. Jag anser att han också har rätt att sätta in armén som en tillfällig brådsökande åtgärd.

Janez Potočnik, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! En ökning utan motstycke av våldet har framkallat en känsla av djup osäkerhet bland invånarna. Kommissionen är givetvis mycket oroad över situationen. Vi vet att de mexikanska myndigheterna tar detta på största allvar och att de har vidtagit en rad åtgärder för att komma till rätta med problemet.

President Felipe Calderóns krig mot den organiserade brottsligheten har högsta prioritet. Utöver det att Mexiko placerar ut ett antal militärer över hela landet för att bekämpa organiserad brottslighet gör landet en oerhörd ansträngning för att stärka de brottsbekämpande organen och rättssystemet.

I augusti 2008 antogs ett antal säkerhetsåtgärder som syftar till att omorganisera de brottsbekämpande organen och rättssystemet. Med reformen av rättssystemet, som den mexikanska kongressen antog 2008, kan man ta itu med det mexikanska straffrättsystemets viktigaste problem, även om vi är medvetna om att genomförandet av reformen kommer att kräva ett långsiktigt åtagande.

Mexiko anstränger sig också mycket allvarligt för att komma till rätta med kränkningarna av de mänskliga rättigheterna, särskilt de organiserade brottsliga gruppernas agerande och kränkningarna av mediernas säkerhet och yttrandefrihet, som civila samhällsorganisationer har uppmärksammat EU på. I samband med detta tillsatte den mexikanska regeringen en särskild åklagare för att utreda de brott som utfördes 2006 mot journalister.

Den mexikanska regeringen gör märkbara ansträngningar för att komma till rätta med andra brister, bland annat har den antagit en federal lag för att avskaffa våldet mot kvinnor och tillsatt en särskild åklagare med ansvar för frågan samt en ny federal lag för att bekämpa människohandel.

Som medlem i FN:s råd för mänskliga rättigheter åtog sig Mexiko att anta en statlig politik om mänskliga rättigheter och förbli öppen på internationell nivå för mänskliga rättigheter. Frågan om skyddet av de mänskliga rättigheterna inom ramen för kampen mot den organiserade brottsligheten och människorättsaktivisternas integritet återspeglas i de rekommendationer som Mexiko antog efter att ha deltagit i FN:s allmänna återkommande utvärdering.

Mexiko har varit intresserat och villigt att diskutera alla dessa frågor med Europeiska unionen, senast i samband med sammanträdet i den gemensamma parlamentariskommittén EU–Mexiko, som hölls i Bryssel den 26–27 november 2009. Frågan utgör verkligen ett ämne för engagerat samarbete.

Den 3–4 december 2009 anordnade EU och Mexiko gemensamt ett internationellt seminarium i Cancún om befogad användning av våld och skyddet av de mänskliga rättigheterna. Seminariet utgjorde en mötesplats för expertrådgivning avseende ett förslag till ett strategidokument om de lokala polisstyrkornas ansvar för mänskliga rättigheter.

Förslaget till strategidokument lades fram för den lokala kongressen i Quintana Roo efter seminariet. Initiativet är ett komplement till den nyligen antagna federala lagen om reform av rättssystemet, och andra federala stater skulle kunna ta efter det.

Vi anser att det strategiska partnerskapet mellan EU och Mexiko utgör EU:s bästa ram för att stödja Mexiko inom områdena allmän säkerhet och rättsstatsprincipen. I genomförandedokumentet för det strategiska partnerskapet, som man för närvarande förhandlar om, fastställs upprättandet av en formell strategisk dialog mellan EU och Mexiko om säkerhetsfrågor och ökat samarbete med relevanta EU-organ som Cepol, Europol, Eurojust och Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN).

Från kommissionens sida stöder vi redan ett projekt från 2004 till 2007 för att stärka domstolssystemet i Mexiko. Ytterligare samarbete inom området planeras för perioden 2011–2013.

Avslutningsvis är det tydligt att Mexiko står inför viktiga utmaningar inom områdena för allmän säkerhet och respekt av de mänskliga rättigheterna. Det är inte lätt och situationen är långt ifrån den bästa, men det är också rättvist att säga att landet visar vilja och beslutsamhet för att se till att en effektiv allmän säkerhetspolitik är förenlig med respekten för de mänskliga rättigheterna. Vi kommer även i fortsättningen att stödja Mexikos insatser.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

12.3. Sydkorea - dödsstraffet förklarar legalt

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om fem resolutionsförslag⁽⁴⁾ om Sydkoreas lagligförklarande av dödsstraffet.

Renate Weber, författare. – (EN) Herr talman! Under de senaste 13 åren har inga avrättningar ägt rum i Sydkorea och det är djupt beklagligt att landets författningsdomstol för några veckor sedan utmätte ett dödsstraff. I beslutet anges att dödsstraffet utgör ett brottsstraff som kan avskräcka från brott för allmänhetens bästa. Det är ett argument som man ofta hör och knappast en reaktion på känsloladdade situationer i ett visst land vid en viss tidpunkt.

Det betyder egentligen att dödsstraff anses som en förebyggande åtgärd i förhoppningen att en brottsling, när han eller hon vet att dödsstraff förekommer, skulle tänka två gånger innan gärningen utförs. Vi vet alla att den idén har motbevisats i många studier.

Men än viktigare är att en avrättning är oåterkallelig, det finns ingen väg tillbaka. I den romerska lagen under Justinianus tid fastställdes att det var bättre att en skyldig människa gick fri än att en oskyldig människa fick sätta livet till. Det var för femton hundra år sedan. Eftersom den sydkoreanska författningsdomstolen själv medgav att dödsstraff kunde utmätas felaktigt och missbrukas kan den oro som vi framför i dag stärka de demokratiska institutionerna i Sydkorea i den meningen att den straffmetoden bör avskaffas för gott.

Eftersom Sydkorea 1990 anslöt sig till Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och har undertecknat flertalet viktiga avtal om mänskliga rättigheter, vore det mycket skadligt för landets internationella anseende att gå bakåt.

David Martin, författare. – Herr talman! Europeiska unionen i allmänhet och parlamentet i synnerhet har en imponerande tradition att motsätta sig dödsstraff, vilket är beaktansvärt. Därför kan vi inte annat än att beklaga det beslut som författningsdomstolen i Sydkorea fattade om att dödsstraffet inte strider mot landets författning.

Men jag tycker inte att vi ska förstora upp frågan. Domarna meddelade sitt utslag med en knapp marginal på fem röster mot fyra. Senast de röstade var det sju röster mot två. De varken yrkade på eller rättfärdigade användningen av dödstraff, utan uppmanade det sydkoreanska parlamentet att fatta ett beslut om ett framtida avskaffande av dödsstraffet i landet.

Vi har också konstaterat att Sydkorea har avskaffat dödsstraffet i praktiken. Inga avrättningar har ägt rum sedan februari 1998, och år 2007 kategoriserade Amnesty International Sydkorea som ett land som praktiskt taget har avskaffat dödstraffet.

Men allvaret i denna fråga blir plötsligt påtagligt när vi får reda på att ledaren för oppositionspartiet Grand National Party i Sydkorea nyligen sade att det faktiska moratoriet mot dödsstraff skulle upphöra och snabba

⁽⁴⁾ Se protokollet.

avrättningar av vissa fångar skulle äga rum. Jag hoppas att dessa beklagliga och opportunistiska åsikter i landet ignoreras och att Sydkorea förvandlas från ett land som i praktiken har avskaffat dödsstraffet till ett land som ändrar sina lagar och rättsligen inför ett moratorium mot dödsstraff.

Martin Kastler, *författare*. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Det är beklagligt att det fortfarande i dessa tider finns ett antal stater i världen som tillämpar och tillåter detta omänskliga straff för grova brottslingar. Ingen ska ha rätten att bestämma över en annan människas liv eller död, vare sig i början eller i slutet av livet, och speciellt inte genom bestraffning av en brottslig handling. Det barbariska straffet avrättning har inget att hämta i den moderna världen.

Den store oförlömlige påven Johannes Paulus II betonade att det framför allt måste finnas möjlighet till gottgörelse, chans till försoning. Men den möjligheten finns inte vid en oåterkallelig handling som dödsstraff. Det är därför som vi parlamentsgrupper nu med förenade krafter uppmanar våra kolleger i Sydkorea att lyfta fram frågan i sitt parlament och tillsammans med oss européer delta i en kampanj för avskaffande av dödsstraffet som ett uttryck för mänsklighet. Jag vill uppmana alla ledamöter att enhälligt stödja det gemensamma resolutionsförslaget.

Marie-Christine Vergiat, *författare*. – (FR) Herr talman! Vid den fjärde världskongressen mot dödsstraff som hölls i Genève i slutet av februari välkomnade abolitioniströrelsen det växande antal länder som har avskaffat eller skjutit upp dödsstraff. Sydkorea verkar ha följt denna linje eftersom inga avrättningar har ägt rum sedan december 1997.

Men det senaste beslutet från författningsdomstolen i Sydkorea gör oss verkligen oroliga och vi kan inte annat än att beklaga det. Vi vill därför att kommissionen och rådet ska betrakta avskaffandet av dödsstraff – ett brott mot rätten till liv och en brottslig handling från statens sida – som en central fråga i Europeiska unionens förbindelser med tredjeländer.

Vi vill att de ska uppmana den sydkoreanska regeringen och republikens president, som själv dömdes till döden år 1981, att göra ett fast åtagande att avskaffa dödsstraffet, att besluta om ett moratorium i enlighet med FN-beslutet samt att påtala sin oro över situationen för de 59 personer, inklusive vissa politiska fångar, som har blivit dömda till döden i landet och begära att deras dödsstraff ska omvandlas.

Barbara Lochbihler, *författare*. – (DE) Herr talman! Politiken för att avskaffa dödsstraff är en mycket framgångsrik del av EU:s yttre politik. Det kan vi se i anslutningsförhandlingar, i bilaterala diskussioner och även i FN, där alltför många länder i världssamfundet nu har sagt sig vara för ett moratorium eller ett avskaffande av dödsstraffet helt och hållet. Tills alldeles nyligen var Sydkorea ett av de länder som i praktiken inte längre tillämpade detta förnedrande och grymma straff.

Dagens resolution är ett uttryck för vår oro att beslutet i Sydkoreas författningsdomstol om att avrättningarna är förenliga med författningen ska leda till en situation som förenklar återinförandet av dödsstraffet. Vi uppmanar därför den sydkoreanska regeringen att göra allt som står i dess makt för att i ett första steg införa ett rättsligt bindande moratorium som förbjuder avrättningar från att äga rum – det sitter trots allt 55 personer i dödsceller – och att det sydkoreanska parlamentet i ett andra steg antar en lag för att avskaffa dödsstraffet.

Det är mycket positivt att det äntligen har bildats en rörelse i det sydkoreanska samhället som bedriver kampanjer för lagar för att avskaffa dödsstraffet. Vi här i parlamentet bör stödja denna rörelse.

Jarosław Leszek Wałęsa, *för PPE-gruppen*. – (PL) Herr talman! I en tid då antalet länder som avskaffar dödsstraff ökar måste man minst sagt förvånas över beslutet från författningsdomstolen i Sydkorea.

Dödsstraff är helt klart ett brott mot de mänskliga rättigheterna. Mänskligt liv har trots allt ett värde som bör skyddas av lagen, och ett rättssystem som tillåter dödsstraff angriper sina egna grundvalar och är en underlig form av hyckleri. Det finns många argument mot dessa sätt att hantera rättvisa. För mig är det viktigaste argumentet att dödsstraff är oåterkalleligt. Vad man än säger, dödsstraffet är slutgiltigt. Det berövar människor det mest värdefulla som de någonsin kommer att äga. Dessutom finns ett moraliskt ansvar hos dem som utför handlingen, eftersom risken alltid finns att de avrättar en oskyldig person.

Författningsdomstolens beslut är beklagligt, för som vi vet har inga avrättningar ägt rum i Korea på många år. Jag hoppas att detta beslut inte påverkar antalet dödsdomar. Jag kräver dessutom att utfärdandet av dödsdomar i Sydkorea ska upphöra helt och hållet.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *för S&D-gruppen*. – (PL) Sydkorea är en av EU:s viktigaste handelspartner. Det är också ett land med vilket kommissionen har slutfört förhandlingar om ett

frihandelsavtal, som ger båda parter omfattande tillträde till varandras marknader. Med tanke på dessa nära ekonomiska förbindelser förvånar det mig att det mellan EU och Korea finns så stora skillnader i respekten för de mänskliga rättigheterna.

Samtliga medlemsstater i Europeiska unionen är skrivit under protokoll 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som förbjuder användningen av dödsstraff. Dessutom förklarar unionen på internationell nivå att den har som mål att arbeta för ett allmänt avskaffande av dödsstraffet. Enligt den här avsiktsförklaringen bör unionen uttrycka sitt tydliga stöd för de rörelser i Kina som arbetar för att avskaffa dödsstraffet. Låt oss först och främst hoppas att ett moratorium införs mot verkställande av avrättningar och att den sydkoreanska regeringen aktivt engagerar sig för att avskaffa dödsstraffet, på samma sätt som i FN.

Med nya befogenheter inom handelspolitiken har vi rätten och skyldigheten att från Europaparlamentets sida kräva att samtliga Europeiska unionens partnerländer avskaffar dödsstraffet.

Zbigniew Ziobro, för ECR-gruppen. – (PL) Herr talman! Om dagens syn på dödsstraff hade gällt i Europa under Nürnbergtribunalen skulle ingen av nazistförbrytarna som ställdes inför rätta i tribunalen och var ansvariga för det grymma dödandet av miljoner oskyldiga människor ha dömts till döden. Jag har inte hört att någon i Europa har kritiserat Nürnbergtribunalen för att ha fällt orättvisa domar.

EU fjärrar sig allt mer från essensen av ett rättvist straff som står i proportion till det brott som förövarna har begått och den skuld de ådragit sig. När vi talar om att mörda eller döda många människor, till exempel vid terroristhandlingar, eller när vi talar om folkmord där flera av miljoner människor dödas, vilket faktiskt har hänt i Europa, kommer frågan upp om ett rättmätigt straff. Det stämmer att det i akademiska kretsar i Europa och på andra platser pågår diskussioner om huruvida detta straff verkligen är effektivt som förebyggande åtgärd och för att skydda oskyldiga människor. Men detta är troligtvis inte huvudargumentet här.

EU-länderna har i dag avskaffat dödsstraffet. Det är ett demokratiskt val och vi vill att detta val ska respekteras. Men vi måste också respektera andras val och det är därför som jag står bakom diskussionen i denna fråga, inklusive diskussionen med människorna i Sydkorea. Det är en demokratisk stat, och ett demokratiskt land.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Det finns minst två anledningar till varför jag inte tycker att vi ska vare sig kommentera denna fråga eller blanda oss i. För det första är Sydkorea ett demokratiskt land och författningsdomstolens utslag är ett utslag från ett rättsligt organ i det landet. Därför behöver vi inte befara att dödsstraffet kommer att utdömas i politiska eller triviala fall – det kommer att utdömas för förbrytare och mördare. För det andra är dödsstraffet ett avskräckningsmedel. Detta går naturligtvis inte att bevisa empiriskt, men om vi ska tro på syllogismen som menar att ju hårdare straffet är desto mer avskräckande är det, innebär det att det allra hårdaste straffet avskräcker mer, vilket gör att dödsstraffet avskräcker mest av allt. Om det stämmer räddar vi faktiskt livet på oskyldiga människor genom att tillämpa dödsstraff. Därför ska inte Europeiska unionen och Europaparlamentet blanda sig i denna fråga för de sydkoreanska myndigheterna.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Herr talman! Den sydkoreanska författningsdomstolens beslut att dödsstraffet inte strider mot författningen är mycket sorgligt. Beslutet är ett steg tillbaka när man ser på utvecklingen i Sydkorea där dödsstraffet inte har tillämpas på ett tiotal år. Den senaste avrättningen ägde rum för 13 år sedan. För närvarande sitter 57 straffångare i dödscellerna och väntar på avrättning. Vi måste vara kritiska mot utslaget i den sydkoreanska domstolen, i synnerhet eftersom Sydkorea har en ledande ekonomisk ställning i regionen och därför bör föregå med gott exempel när det gäller att respektera varje individs rätt till liv. Dödsstraff är inte förenligt med ett nutida straffrättsligt system, och tvärt emot vad den allmänna opinionen tror, leder det inte till ett minskat antal brott.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dödsstraffet är en fråga som kommer att existera så länge som det finns monster och mördare som lever med vetskapen att de kan tortera, misshandla och mörda människor och hålla sig gömda i det mänskliga samhället, eftersom ett svagt och maktlöst samhälle inte kan hantera deras brutala beteende.

Vart och ett av offren för dessa monster hade samma rätt till liv som alla andra ända till det ögonblick de mötte monstret, en förbrytare, som tog hans eller hennes öde i egna händer utan någon rätt till försökning eller försvar bara för att tillfredsställa ett perverst beteende. Författningsdomstolen i Sydkorea har bedömt att dödsstraff inte strider mot den koreanska författningen. Den rättsliga ställningen har därmed blivit prövad i praktiken. Att den politiska eliten i Europa, i vårt namn, har övergett detta straff betyder dock inte att vi

har blivit bättre människor eller att vårt samhälle är mer humant. Nej. De fruktansvärda, brutala monstren dödar fortfarande människor i Europa, precis som i Sydkorea. Den enda skillnaden är att de europeiska monstren inte behöver oroa sig över dödsstraff.

Mina damer och herrar! Jag respekterar vår modell som grundar sig på Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna, men jag anser att vi måste se till att det verkligen finns en bättre lösning för anständiga människor innan vi tvingar på vår modell på omvärlden, och att ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – *(PL)* Jag vill säga att beslutet i författningsdomstolen i Sydkorea är beklagligt och oroande. Trots att de senaste avrättningarna i Sydkorea ägde rum år 1997 beslutade domstolen den 25 februari att dödsstraffet är en typ av straff som inte bryter mot den konstitutionella rätten till liv. Detta är det andra utslaget i domstolen med samma resultat. Det första utslaget kom 1996 när domstolen meddelade att den allmänna opinionen inte stod bakom ett avskaffande av dödsstraffet. Man kan därför dra slutsatsen att den allmänna opinionen i Sydkorea är densamma, vilket jag beklagar, eftersom ett land med en ledande ekonomisk ställning bör föregå med gott exempel för andra länder när det gäller rätten till liv, som är en grundläggande mänsklig rättighet.

(Applåder)

Janez Potočnik, ledamot av kommissionen. – *(EN)* Herr talman! Kampen mot dödsstraff är en hjärtefråga i EU:s politik för mänskliga rättigheter. EU anser att dödsstraff är ett grymt och omänskligt straff som inte avskräcker från brottsligt beteende, och att avskaffande av dödsstraffet förstärker av den mänskliga värdigheten.

Vi har under den senaste tiden sett ett antal positiva tendenser i kampen mot dödsstraffet. I januari i år tillkännagav Mongoliet ett moratorium mot dödstraff. Under 2009 avskaffade Burundi, Togo och den amerikanska staten New Mexico dödsstraffet. År 2007 antog FN:s generalförsamling för första gången en resolution som uppmanade länder till att införa ett moratorium mot avrättningar i syfte att avskaffa dödsstraffet. Denna uppmaning upprepades i ytterligare en resolution 2008.

Mot bakgrund av detta var EU naturligtvis besviken över utslaget i författningsdomstolen i Sydkorea den 25 februari – med en delad omröstning på fem mot fyra – som gav resultatet att dödsstraffet var i enlighet med bestämmelserna i författningen. Vi konstaterar dock att det här rörde sig om tolkningen av den sydkoreanska författningen och att det inte var något politiskt beslut om att behålla dödstraffet. Vi noterar särskilt de ytterligare synpunkter som uttrycktes av tre av de fem domare som ansåg att dödsstraffet var förenligt med författningen. Domarna Lee Kang-Kook och Min Hyung-Ki klargjorde behovet av att begränsa användningen av dödsstraffet och att minska antalet brott som ger dödstraff, medan domare Song Doo-hwan hävdade att alla beslut om dödsstraffet ska vara föremål för allmän debatt och insatser av den lagstiftande församlingen.

Även om domstolarna fortsätter att utdöma dödsstraff har Sydkorea haft ett moratorium mot avrättningar sedan 1997. Det finns för närvarande inga indikationer på att domen i författningsdomstolen påverkar detta moratorium. Vi välkomnar Sydkoreas beslut att behålla moratoriet mot verkställande av avrättningar.

Som det också står i resolutionen från FN:s generalförsamling ska ett moratorium inte ses som ett slut på tillämpningen av dödstraff utan som ett steg på vägen mot ett slutgiltigt avskaffande. Därför uppmanar EU den sydkoreanska nationalförsamlingen att snabbt vidta åtgärder för att avskaffa dödsstraffet. Sydkorea har länge varit en regional ledare i Asien när det gäller människorättsfrågor. Att avskaffa dödsstraffet skulle då bara befästa Sydkoreas åtagande att skydda och främja de mänskliga rättigheterna.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Gerard Batten (EFD), skriftlig. – Jag vill gratulera den sydkoreanska författningsdomstolen till att de håller fast vid dödsstraffet. De har för avsikt att ha kvar dödstraffet för de värsta förbrytarna. Till exempel för Kang Ho-soon, som enligt uppgifter har erkänt mordet på sju kvinnor. Justitiedepartementet har nyligen angett siffror som visar att fler än 60 procent är för dödsstraff. Skulle man ställa en liknande fråga i Storbritannien skulle man få minst samma resultat. I brittiska fängelser sitter olika sorters fångar, t.ex. seriemördare, våldtäktsmän, pedofiler som har mördat barn, nekrofiler och kannibaler, och avtjänar livstid. Det senaste exemplet är från förra veckan när den perverse Peter Chapman som lurade ett oskyldigt 17-årigt offer,

Ashleigh Hall, in i döden fick 35 års fängelse. Detta straff är inte tillräckligt. Han och sådana som han borde avrättas. Det skulle spara miljoner pund varje år som kunde användas bättre till gamla och sjuka i stället för att slösas bort på att hålla sådana förbrytare i fängelse på livstid. Bra gjort, Sydkorea: avrätta era grövsta förbrytare.

Monica Luisa Macovei (PPE), skriftlig. – (EN) Varje person ska ha rätten till liv. Om inte är det mördaren som oavsiktligt tar hem den slutgiltiga och perverst moraliska segern genom att göra staten till mördare, vilket minskar samhällets avsky för att medvetet utplåna människoliv (Amnesty International, 1998). Moral, avskräckande effekt och rättvisa är viktiga i debatten om dödsstraff. Den "brottsbekämpande modellen" strävar efter att minska brottsliga handlingar, medan modellen "mänskliga rättigheter/rätts säkerheten" fokuserar på individens rättigheter. Enligt den första modellen anses dödsstraffet vara moraliskt eftersom den svarande tog ett liv (vedergällning) och ska verka avskräckande eftersom de som står i begrepp att döda ska avstå från att göra det eftersom de fruktar för sitt eget liv, medan rättvisa är oviktigt eller obevisat. Den senare modellen hävdar att dödsstraff är omoraliskt eftersom staten inte ska ta ett liv, att det inte är avskräckande – vilket statistiken visar – och att det hanteras på ett orättvist sätt, eftersom personer i döds celler kan vara oskyldiga och deras rättegångar kan innehålla oegentligheter. Jag tror på modellen med mänskliga rättigheter som återspeglas i världssamfundet både i lagstiftning och i praktiken samt genom det ökande antalet länder som avskaffar dödsstraffet. Jag uppmanar Sydkorea att visa en tydlig politisk vilja att avskaffa dödsstraffet och till dess omedelbart införa ett moratorium mot dödsstraffets tillämpning.

Cristian Dan Preda (PPE), skriftlig. – (RO) EU:s riktlinjer för dödsstraff går tillbaka till år 1998. Det är samma år som det inofficiella moratoriet mot dödsstraff började gälla i Sydkorea. Under den här tiden har det sydkoreanska parlamentet diskuterat tre förslag om avskaffande av dödsstraffet. Förra månaden bekräftade författningsdomstolen återigen med en svag majoritet att dödsstraffet är förenligt med författningen.

Jag beklagar detta beslut djupt och hoppas att det koreanska parlamentet kommer att lägga fram en resolution om förbud mot dödsstraff.

Om Sydkorea anslöt sig till de länder som har avskaffat dödsstraffet skulle det sända en kraftfull signal till hela asiatiska kontinenten.

13. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

13.1. Fallet Gilad Shalit (B7-0171/2010)

13.2. Upptrappningen av våldet i Mexiko (B7-0188/2010)

13.3. Sydkorea - dödsstraffet förklarar legalt (B7-0191/2010)

14. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

15. Rådets ståndpunkter vid första behandlingen: se protokollet

16. Beslut om vissa dokument: se protokollet

17. Inkomna dokument: se protokollet

18. Skriftliga förklaringar för införande i registret (artikel 123 i arbetsordningen): se protokollet

19. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

20. Datum för nästa sammanträdesperiod:**21. Avbrytande av sessionen**

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets session avbruten.

(Sammanträdet avslutades kl. 16.30.)

BILAGA (Skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 9 från Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė(H-0060/10)

Angående: Planerade kärnkraftverk i Ryssland och Vitryssland

Två kärnkraftverk planeras för närvarande i Vitryssland och i den ryska Kaliningradenklaven. Båda kärnkraftverken är tänkta att byggas mindre än 10 mil från två medlemsstater – Litauen och Polen. Vidare har både Litauen och Polen planer på egna kärnkraftverk.

Hur ser rådet på anhopningen av kärnkraftverk längs EU:s östra gränser? Vad tänker rådet ta för konkreta initiativ till samarbete med Ryssland och Vitryssland i fråga om miljökonsekvenserna av de planerade kärnkraftverken i de båda länderna, med tanke på att det spanska ordförandeskapet har stärkta strategiska förbindelser med Ryssland på programmet?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Rådet har alltid framhållt betydelsen av höga standarder för kärnsäkerhet och hög nivå på miljöskyddet. Rådet betonar regelbundet sitt stöd för hög nivå på kärnsäkerheten och miljöskyddet i hela EU och i tredjeländer.

Det nationella ansvaret för kärnsäkerheten bekräftas i de internationella IAEA-konventionerna som exempelvis konventionen om kärnsäkerhet (CNS) i vilken Vitryssland, Ryssland, Euratom och de flesta av EU:s medlemsstater är parter. Konferensen om översynen av CNS är dock en möjlighet att utöva inbördes påtryckningar på andra parter beträffande säkerheten för deras anläggningar och sättet att tillämpa de relevanta bestämmelserna i konventionen.

Rådet vill särskilt påpeka att de avtalsslutande parter som är belägna i närheten av en föreslagen kärnkraftsanläggning måste höras i enlighet med CNS om det är sannolikt att de kommer att påverkas av anläggningen.

Avsikten är dessutom att avtalet mellan Europeiska atomenergigemenskapen och Ryssland om fredlig användning av kärnenergi, om vilket förhandlingar pågår, ska innehålla bestämmelser om verifierbara krav på kärnsäkerhet och skydd av personalens hälsa och säkerhet.

Rådet påminner dessutom om att denna fråga regelbundet tas upp inom ramen för dialogen mellan EU och Ryssland om energi och vid de ständiga partnerskapsråden om energi. Det bör i detta hänseende påpekas att det i den senaste (tionde) lägesrapporten uppges följande:

"Parterna [Ryssland, EU] påpekar att diversifiering av både energiresurser och infrastruktur inom transporter är nödvändigt i vår tid. Inom ramen för detta stöder parterna utvecklingen av handeln med elkraft mellan EU och Ryssland med tanke på att det är nödvändigt att garantera högsta nivå för kärnsäkerheten."

Beträffande konsekvensbedömning i ett internationellt sammanhang konstaterar rådet att Vitryssland är en part i Esbokonventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang, vilken innehåller bindande skyldigheter att bedöma och minimera miljökonsekvenserna och den potentiella faran för miljön. Rådet betonar att ansvaret för miljökonsekvensbedömningar till stor del ligger hos dem som stöder dessa projekt.

Ryska federationen är inte fullt ut en avtalspart i Esbokonventionen. EU uppmuntrar dock Ryssland att tillämpa Esbokonventionen frivilligt. Detta har framförts till Ryssland under ganska lång tid, bland annat i samband med frågor rörande de befintliga kärnkraftsanläggningarna.

*

* *

Fråga nr 10 från Czesław Adam Siekierski(H-0062/10)**Angående: Europaparlamentets sammansättning efter Lissabonfördragets ikraftträdande**

Enligt Lissabonfördraget, som trädde i kraft den 1 december 2009, ska Europaparlamentet bestå av 750 ledamöter plus talmannen. Detta innebär att 18 ledamöter har tillkommit jämfört med situationen som rådde under Nicefördraget (fram till den 1 december 2009).

I november 2009 antog parlamentet ett betänkande om de nya ledamöternas ställning. Där slogs det fast att de nya, extra ledamöterna ska tillträda sina ämbeten efter att Lissabonfördraget trätt i kraft och efter att ett särskilt tilläggsprotokoll om en ökning av antalet ledamöter ratificerats av samtliga medlemsländer. Det här tilläggsprotokollet har dock ännu inte undertecknats av statscheferna i EU, och det är osäkert när så kan ske. Innan en regeringskonferens som ger tillfälle till detta har sammankallats kommer de nya ledamöterna inte att kunna inleda sitt arbete.

Mot bakgrund av detta undrar jag vad rådet tänker göra för att så snart som möjligt anta en förordning som skulle göra det möjligt för de nya ledamöterna att tillträda sina ämbeten i enlighet med Lissabonfördragets bestämmelser? Kan vi se fram emot en sådan lösning under det spanska ordförandeskapet?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Som ledamoten helt riktigt har påpekat får antalet ledamöter av Europaparlamentet inte överstiga 750 ledamöter plus talmannen i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 14 i Fördraget om Europeiska unionen i dess lydelse enligt Lissabonfördraget. Eftersom valen till Europaparlamentet i juni 2009 anordnades på grundval av det tidigare fördraget (dvs. 736 valda parlamentsledamöter) den 18-19 juni 2009 samtyckte Europeiska rådet till att lägga till ytterligare 18 mandat till de redan fyllda 736 mandat som fylldes vid valen i juni om Lissabonfördraget skulle träda ikraft⁽⁵⁾. Genomförandet av detta avtal med Europeiska rådet kräver att de 27 medlemsstaterna antar och ratificerar ett protokoll om ändring av artikel 2 i protokollet (36) om övergångsbestämmelser, vilket är en bilaga till Lissabonfördraget, i enlighet med det förfarandet som fastställs i artikel 48. 3 i Fördraget om Europeiska unionen. Den 4 december 2009 lade den spanska regeringen fram ett förslag om ändring av fördragen i detta syfte.

Europeiska rådet beslutade den 10–11 december 2009⁽⁶⁾ att höra Europaparlamentet och kommissionen för att behandla detta förslag. I enlighet med andra stycket i artikel 48.3 i Fördraget om Europeiska unionen har Europeiska rådet angett att det inte har för avsikt att sammankalla ett konvent (bestående av företrädare för de nationella parlamenten, medlemsstaternas stats- och regeringschefer samt företrädare för Europaparlamentet och kommissionen) före konferensen mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, eftersom detta enligt Europeiska rådets ståndpunkt inte motiveras av de föreslagna ändringarnas omfattning. Europeiska rådets företrädare har därför begärt Europaparlamentets samtycke till detta, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 48.3 i Fördraget om Europeiska unionen.

Den beräknade tidtabellen för öppnandet av konferensen mellan medlemsstaternas företrädare beror på när Europaparlamentets ståndpunkt i dessa två frågor läggs fram.

*
* *

Fråga nr 11 från Zigmantas Balčytis(H-0065/10)**Angående: Institutionell uppföljning av projekt som planeras inom ramen för Östersjöstrategin**

Östersjöstrategin är en process av strategisk och historisk betydelse för de baltiska länderna och deras närliggande region. Om strategin lyckas kommer hela EU:s sammanhållning att stärkas eftersom miljontals människor som bor i geografiskt närliggande områden, men som av historiska och traditionella skäl har samarbetat föga tidigare, kommer att göra samlade ansträngningar för att genomföra gemensamma projekt. Som företrädare för denna region oroas jag över att man i 18-månadersprogrammet för rådets verksamhet,

⁽⁵⁾ 11225/2/09 REV 2

⁽⁶⁾ EUCO 6/09

som utarbetats av EU:s ordförandetrío, lägger tonvikt vid EU:s strategi för Donauområdet, och inte ens nämner Östersjöstrategin.

Med tanke på att Östersjöstrategins inledande fas alldeles nyss har påbörjats, anser inte rådet att det är för tidigt att betrakta projektet som avslutat och att redan tillägna projektet mindre institutionell uppmärksamhet? Anser inte rådet att Östersjöstrategin måste införas i det 18-månadersprogram som utarbetats av EU:s ordförandetrío och att det bör finnas en uppföljningsmekanism som garanterar att planerade projekt genomförs inom fastställda tidsfrister?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Den 14 december 2007 uppmanade Europeiska rådet kommissionen att utarbeta en EU-strategi för Östersjöregionen, vilken kommissionen lade fram för parlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén i juni 2009.

Östersjöstrategin syftar till att samordna åtgärderna från medlemsstaterna, regionerna, EU, de gränsöverskridande organisationerna kring Östersjön, finansinstituten och de icke-statliga organen för att främja en mer balanserad utveckling kring Östersjön, och till strategin hör också en handlingsplan som är uppbyggd kring fyra pelare: marin utveckling, välbefinnande, transport- och energisäkerhet samt säkerhet och trygghet.

Vid Europeiska rådet i oktober 2009 angavs att Östersjöstrategin var ett viktigt bidrag till regionens ekonomiska framsteg och dess sociala och territoriella sammanhållning samt till EU:s konkurrenskraft, och rådet uppmanade alla berörda aktörer att snabbt vidta åtgärder och se till att Östersjöstrategin genomförs fullt ut.

Själva strategin bygger på EU:s befintliga instrument, fonder, politik och program.

Såsom fastslogs i rådets slutsatser från den 26 oktober 2009 är rådets roll i detta sammanhang att utarbeta politiska åtgärder, eftersom rådet får regelbundna rapporter och förslag till rekommendationer från kommissionen, medan kommissionen har ansvar för faktisk samordning, övervakning, rapportering, att underlätta genomförandet och göra uppföljningar.

Rådet uppmanade dessutom kommissionen att lägga fram en lägesrapport senast i juni 2011, vilken alltså sträcker sig längre fram i tiden än det 18 månader långa ordförandeskapsprogrammet.

Fram till dess får rådet endast vara delaktigt när och om kommissionen bestämmer sig för att ändra strategin, med tanke på att rådet i ett sådant fall ska underteckna den föreslagna ändringen.

*
* *

Fråga nr 12 från Ilda Figueiredo(H-0066/10)

Angående: Gemenskapsstöd

Den allvarliga situationen i vissa medlemsstater kräver att man vidtar brådskande åtgärder på olika områden, särskilt budgetmässiga och monetära åtgärder, för att effektivt bekämpa arbetslösheten och fattigdomen, prioritera åtgärder för att lösa arbetslöshetsproblemet, stödja produktionen och skapandet av en sysselsättning som inbegriper rättigheter samt garantera ekonomisk och social sammanhållning.

Mot denna bakgrund uppmanar jag rådet att svara på följande frågor: Är rådet med hänsyn till solidariteten mellan medlemsstaterna villigt att stödja en överföring av de gemenskapsstöd som länder med allvarliga sociala och ekonomiska problem har rätt till för att dessa ska kunna utnyttja medlen utan att det krävs någon form av nationell medfinansiering? Är rådet villigt att tillsammans med ECB undersöka finansiella stödåtgärder, särskilt möjligheten att bevilja fördelaktiga lån?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

För att bemöta krisen har EU och dess medlemsstater sedan december 2008 genomfört ett lång rad extraordinära åtgärder, däribland den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, vilken grundas på solidaritet och social rättvisa. Som en del av planen reviderades förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF) 2009 för att fonden skulle kunna täcka uppsägningar till följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.

Dessutom bör en ny mikrofinansieringsmekanism tillämpas under perioden 2010–2013. Syftet med denna mekanism är att öka tillgången till lån och därigenom minska den arbetslöshet och fattigdom som krisen gett upphov till. Rådet anser att den överenskommelse som uppnåtts med Europaparlamentet i första behandlingen om en ny mikrofinansieringsmekanism är ett positivt bidrag i detta hänseende.

När det gäller strukturfonderna behövs ytterligare åtgärder för att mildra konsekvenserna av den ekonomiska krisen i de medlemsstater som är värst drabbade. Rådet planerar därför åtgärder för att förenkla förskottsbetalningarna till mottagarna av statligt stöd. Rådet planerar dessutom ytterligare en förfinansierad delbetalning för 2010 för att möjliggöra ett regelbundet kassaflöde och underlätta betalningar till stödmottagare under genomförande av program.

När det gäller ekonomiskt bistånd bör förbindelserna mellan medlemsstaterna grundas på ansvar och solidaritet.

Den ekonomiska och monetära unionen utgör genom sin blotta existens en stabiliserande faktor och skyddar mot turbulens på marknaderna, men medlemmarna i euroområdet har ett gemensamt ansvar för stabiliteten inom euroområdet och ländernas ekonomiska politik är en fråga för gemensamma åtaganden.

När medlemsstaterna utanför euroområdet ställs inför svårigheter eller är allvarligt hotade av svårigheter med sina externa betalningar kan rådet bevilja ekonomiskt bistånd.

*
* *

Fråga nr 13 från Gay Mitchell(H-0070/10)**Angående: Stöd till den ekonomiska återhämtningen**

Flertalet av Europeiska unionens medlemsstater, liksom euroområdet som helhet taget, har lämnat recessionen bakom sig och uppvisar nu en trevande tillväxt. När nu hoppet tänts inom olika delar av Europa och runtom i världen, vilka specifika åtgärder har rådet vidtagit eller vidtar rådet för att slå vakt om den ekonomiska återhämtningen och se till att den växer och stadgar sig?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Efter de första positiva tecknen i höstas på att krisen dämpades visade den ekonomiska tillväxten i EU resultat i positiv riktning under det sista kvartalet förra året.

För att komma över den ekonomiska krisen har medlemsstaterna och EU vidtagit omfattande skattemässiga åtgärder för att stödja finanssektorn och realekonomin, särskilt inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplan för Europa som antogs i december 2008 för att bemöta den världsomfattande finanskrisen och den ekonomiska avmattningen.

För närvarande har dock 20 medlemsstater stora underskott, vilka man måste få ned under referensvärdet under de närmaste åren. Avsaknad av sund budgetpolitik och en svag finanssektor kan allvarligt äventyra återhämtningen och undergräva trovärdigheten för EU:s makroekonomiska politik.

Å ena sidan är det nödvändigt att fasa ut de extraordinära ekonomiska åtgärder som är ohållbara för medlemsstaterna, men å andra sidan bör tidpunkten för utfasningen vara förenlig med en ekonomisk återhämtning som kan upprätthålla sig själv.

Ur detta perspektiv bör unionens politik återigen inriktas på långsiktiga reformer i en ambitiös och moderniserad ny strategi för att ytterligare förbättra konkurrenskraften och öka EU:s potential för en hållbar utveckling.

På grundval av kommissionens meddelande om Europa 2020-strategin av den 3 mars 2010 har kommissionen föreslagit att man vid Europeiska rådets vårmöte ska komma överens om strategins inriktning, fastställa de kvantitativa målen och slutgiltigt fastställa förvaltningsstrukturen samt att man vid Europeiska rådet i juni ska godkänna de integrerade riktlinjerna för att genomföra strategin och de landsspecifika kvantitativa målen.

*
* *

Fråga nr 14 från Vilija Blinkevičiūtė(H-0073/10)

Angående: Könsfördelningsnyckel

IEG-fördraget står jämställdheten inskriven som en av de grundläggande principerna för Europeiska unionen och ett av gemenskapens syften och uppdrag. Inom alla områden av politiken arbetar man med att integrera jämställdheten. Jämställdhetsfrågor är viktiga för hållbar tillväxt och konkurrenskraft, för att man ska kunna bemöta den demografiska utmaningen samt för den ekonomiska och sociala sammanhållningen inom EU.

Att låta jämställdheten spela en framträdande roll på den politiska dagordningen i dessa tider av ekonomisk recession innebär en utmaning och ett sätt att bemöta denna utmaning är att man låter jämställdhetsfrågorna ha en fortsatt hög profil. I rådets slutsatser av den 30 november 2009 uppmanades ordförandeskapet och kommissionen att ta med ett avsnitt om jämställdhet i de huvudsakliga budskap som ska antas av rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) och översändas till Europeiska rådets vårmöte 2010.

Kommer det i slutsatserna från rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) att finnas med en könsfördelningsnyckel som ska översändas till Europeiska rådets vårmöte?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Precis som ledamoten har märkt har jämställdhet en övergripande och grundläggande betydelse inom EU. Jämställdhet mellan kvinnor och män betonas kraftigt i EU-fördragets bestämmelser. I artikel 3 i Fördraget om Europeiska unionen fastställs att unionen ska främja jämställdhet mellan kvinnor och män och i artikel 8 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anges att detta ska vara syftet för all verksamhet i unionen. Vid Europeiska rådet av den 23–24 mars 2006, då den europeiska jämställdhetspakten⁽⁷⁾ antogs, erkändes också uttryckligen att jämställdhetspolitiken är nödvändig för ekonomisk tillväxt, välbästand och konkurrenskraft.

Den 30 november 2009 antog rådet slutsatser om just detta ämne⁽⁸⁾, då man uppmanade att meddelanden om könsfördelningsnyckel skulle översändas till rådet.

I dessa slutsatser bekräftade rådet särskilt flera av de frågor som ledamoten också har tagit upp. Rådet anser särskilt att "jämställdhet är nödvändigt för att uppnå EU:s mål om ekonomisk och social sammanhållning och en hög nivå i fråga om sysselsättning samt för att säkerställa hållbar tillväxt och konkurrenskraft, och för att möta den demografiska utmaningen"⁽⁹⁾.

⁽⁷⁾ Se dok. 7775/1/06 REV 1, punkt 40 och bilaga II.

⁽⁸⁾ Dok. 15782/09.

⁽⁹⁾ Dok. 15488/09, punkt 2 a.

Jämställdhetsfrågor tas också upp i Europa 2020-strategin, som antogs av kommissionen den 3 mars. Rådet hade en diskussion om detta allmänna ämne vid sitt möte den 8 mars och ordförandeskapet har åtagit sig att meddela resultatet av dessa samtal till Europeiska rådet. Detta förfarande kommer att ge medlemsstaterna och ordförandeskapet en central möjlighet att bekräfta det engagemang och det positiva perspektiv som rådet uttryckte i sina slutsatser i november.

Det bör också noteras att det nuvarande spanska ordförandeskapet för Europeiska unionen är mycket aktivt på jämställdhetsområdet och redan den 4 och 5 februari anordnade European Women's Forum Beijing+15 efter toppmötet European Women in Power den 3 februari, då man sammanförde företrädare för regeringarna i Europeiska unionen, Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, kandidatländerna, Europeiska kommissionen, Europaparlamentet och de största europeiska kvinnoorganisationerna som arbetar för jämställdhet.

Den 25–26 mars i år anordnar det spanska ordförandeskapet det informella mötet mellan jämställdhetsministrarna, då man ska inriktas på jämställdhet som en grund för tillväxt och sysselsättning.

*
* *

Fråga nr 15 från Alan Kelly(H-0075/10)

Angående: Otillbörliga metoder i livsmedelsförsörjningskedjan

Hur ställer sig rådet till otillbörliga affärsmetoder i livsmedelsförsörjningskedjan? I KOM(2009)0591 beskriver kommissionen att de minskade livsmedelspriserna för producenterna inte har kommit konsumenterna till del på något meningsfullt sätt, och att de höga livsmedelspriserna har lett till att efterfrågan på europeiska livsmedelsprodukter sjunkit så mycket att de flesta jordbrukarna nu tvingas sälja sina produkter under produktionskostnaderna.

Många som arbetar i detaljhandeln har gett exempel på hur stora företag kräver pengar från leverantörerna bara för att ha deras produkter på lager.

Anser rådet att denna situation kräver en bredare EU-övergripande utredning av konkurrensskäl? Inser rådet att det finns skillnader mellan detaljhandlarnas och leverantörernas/producenternas förhandlingspositioner och att det finns risk för att denna situation utnyttjas, eftersom antalet producenter/leverantörer av livsmedel är långt större än antalet detaljhandlare?

Hur tänker rådet lösa detta problem? Har rådet för avsikt att snart uttala sig i frågan?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Som det spanska ordförandeskapet betonade då det närvarade vid jordbruksutskottets sammanträde den 27 januari är det av största vikt att livsmedelsförsörjningskedjans funktion förbättras som en del av ett effektivt och konkurrenskraftigt jordbruk och en effektiv och konkurrenskraftig jordbruks- och livsmedelsindustri, eftersom detta är en av ordförandeskapets prioriteringar.

Rådet behandlar för närvarande kommissionens meddelande med titeln "En bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa" (KOM(2009) 591 slutlig). Därför anordnade rådet en diskussion om detta ämne i januari med utgångspunkt från ett frågeformulär som ordförandeskapet hade utarbetat och rådet arbetar nu med preliminära slutsatser om detta meddelande.

Fem huvudidéer har utvecklats i de preliminära slutsatserna i den nuvarande versionen utan att det påverkar den slutliga texten. De flesta av dessa idéer finns med i er fråga:

Att förbättra strukturen och konsolideringen hos jordbruks- och livsmedelsindustrin för att bidra till att nå den omfattning som är nödvändig för att ha en bättre förhandlingsposition vid handel med stora återförsäljare.

Att öka insynen i livsmedelskedjan. Större insyn gör det möjligt att spåra prisnivåer och utveckling samt att öka påtryckningarna på aktörerna med att påskynda prisöverföringarna. Detta är grundförutsättningar för en rättvis fördelning av mervärdet längs livsmedelskedjan.

Att bekämpa ohederliga handelsmetoder. Kommissionen föreslår att dessa metoder ska utvärderas på den inre marknaden och föreslår nödvändiga gemenskapsåtgärder för att ta itu med sådana metoder.

Att uppmuntra till initiativ till självreglering. Kommissionen föreslår samarbete med aktörer i livsmedelskedjan för att utarbeta olika uppsättningar av standardkontrakt. Antagande av uppförandekoder för goda affärsmetoder planeras också.

Att undersöka konkurrensen i livsmedelskedjan. Kommissionen föreslår samarbete med Europeiska konkurrensnätverket för att utveckla ett gemensamt synsätt på konkurrensfrågor som är viktiga för att livsmedelskedjan ska fungera. Rådet funderar över samspelet mellan de nuvarande konkurrensbestämmelserna och bestämmelserna i den gemensamma jordbrukspolitik.

Ordförandeskapet hoppas att dessa slutsatser ska antas av rådet vid sammanträdet i mars.

Sist, men inte minst, arbetar rådet för närvarande tillsammans med Europaparlamentet om ett förslag från kommissionen om omarbetning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner.

*
* *

Fråga nr 16 från Georgios Papastamkos(H-0078/10)

Angående: Europeiskt ekonomiskt styre

Den djupgående ekonomiska krisen i Grekland och den samtidiga finansiella obalansen i de övriga medlemsstaterna i euroområdet väcker frågan om EMU-konstruktionens statiskhet, styrka och hållbarhet. Det råder ingen tvekan om att konsolideringen av de offentliga finanserna i en medlemsstat i euroområdet prövar staten i fråga på ett hårt sätt. Men den finansiella krisen har dessvärre avslöjat att det råder diskrepans den monetära unionen fullkomlighet och enhet och EU:s ofullkomlighet som ekonomisk union.

Har rådet för avsikt att föreslå att en europeisk monetär fond planeras och inrättas – en fond som utrustad med resurser och möjligheter att ingripa täcker EMU:s strukturella underskott och avspeglar ett mer formellt och bättre samordnat europeiskt ekonomiskt styre?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Den ekonomiska och monetära unionen är genom sin blotta existens en stabiliserande faktor och skyddar mot turbulens på marknaderna, men medlemmarna i euroområdet har ett gemensamt ansvar för stabiliteten inom euroområdet och ländernas ekonomiska politik är en fråga för gemensamma åtaganden. Länderna måste föra en sund nationell politik i överensstämmelse med stabilitets- och tillväxtpakten och de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken.

Den senaste ekonomiska krisen och den nuvarande utvecklingen på finansmarknaderna har visat på betydelsen av nära samordning av den ekonomiska politiken. Vid det informella mötet den 11 februari mellan EU:s stats- och regeringschefer förklarade de att medlemsstaterna inom euroområdet kommer att vidta kraftfulla och samordnade åtgärder om så behövs för att säkerställa den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet. Hittills har ingen medlemsstat inom euroområdet bett om hjälp.

Den 16 februari inriktade sig rådet efter uppmaning från stats- och regeringscheferna på situationen beträffande underskottet i den offentliga sektorns finanser och statsskulden i Grekland, varvid följande antogs:

Ett yttrande om att Grekland måste modernisera sitt stabilitetsprogram, där det fastställs planer för att minska underskottet i den offentliga sektorns finanser till under 3 procent av bruttonationalprodukten senast 2012.

Ett beslut i vilket Grekland uppmanas korrigera det alltför stora underskottet senast 2012, i vilket åtgärder för budgetkonsolidering fastställs enligt en särskild tidtabell med tidsfrister för rapportering om vilka åtgärder som vidtagits.

En rekommendation till Grekland om att se till att landets ekonomiska politik överensstämmer med EU:s allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken.

När det gäller den ekonomiska samordningen och övervakningen inom euroområdet rent allmänt har kommissionen för avsikt att under våren lägga fram ett förslag för rådet i enlighet med artikel 136 i fördraget på grundval av bestämmelserna i Lissabonfördraget. Rådet kommer att behandla kommissionens förslag så snart det kommer rådet till handa. Hittills har inte rådet fått något sådant förslag och inte heller mottagit eller diskuterat något förslag om Europeiska valutafonden.

*

* *

Fråga nr 17 från Mairead McGuinness(H-0083/10)

Angående: Plan för att stärka samordningen av den ekonomiska politiken och övervakningen av medlemmarna i euroområdet

Skulle rådet kunna gå närmare in på förslag om att länder i euroområdet eventuellt ska få mer att säga till om angående hur ekonomierna i de andra medlemsstaterna i euroområdet sköts? I ett nyligen utfärdat meddelande från kommissionen sades att kommissionen skulle lägga fram en plan för att stärka samordningen av den ekonomiska politiken och kontraövervakningen innan juni, i överensstämmelse med behörigheterna enligt Lissabonfördraget. Ansluter sig rådet till denna syn på förstärkt ekonomisk samordning och anser rådet att detta nya synsätt skulle stärka euroområdet?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Den senaste ekonomiska krisen och den nuvarande utvecklingen på finansmarknaderna har visat på betydelsen av nära samordning av den ekonomiska politiken, vilket bekräftades av EU:s stats- och regeringschefer och Europeiska rådets ordförande vid deras informella möte den 11 februari.

Det främsta ansvaret för den ekonomiska politiken har medlemsstaterna själva. EU övervakar och samordnar medlemsstaternas politik, särskilt inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten och de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken. Stabilitets- och tillväxtpakten är huvudsakligen inriktad på att verkställa och upprätthålla budgetdisciplin, medan de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken syftar till att säkerställa multilateral övervakning av den ekonomiska utvecklingen i medlemsstaterna. De strukturella politiska åtgärderna, särskilt de som syftar till att öka konkurrenskraften så att den leder till högre tillväxt och sysselsättning, samordnas inom ramen för Lissabonstrategin som ska återupptas i vår i form av Europa 2020-strategin.

Alla dessa instrument grundas på partnerskap och samarbete mellan medlemsstaterna. Lissabonfördraget ger euroområdet ytterligare en rättslig ram vars syfte är att den ekonomiska och monetära unionen ska fungera väl. Eurogruppen erkänns formellt i artikel 137 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och protokoll 1 (nr 14) om Eurogruppen. Enligt artikel 136 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är det möjligt att anta ytterligare åtgärder endast för euroområdet i syfte att stärka samordningen och övervakningen av budgetdisciplinen i medlemsstaterna i euroområdet eller att fastställa riktlinjer för den ekonomiska politiken för dessa medlemsstater. Sådana åtgärder ska antas i enlighet med det relevanta förfarande som anges i artikel 121 och 126 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt förutom det förfarande som fastställs i artikel 126.14 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Kommissionen har för avsikt att i vår lägga fram ett förslag för rådet för att stärka samordningen och övervakningen av den ekonomiska politiken på grundval av dessa bestämmelser i Lissabonfördraget. Rådet kommer att behandla kommissionens förslag så snart det kommer rådet till handa.

*

* *

Fråga nr 18 från Enrique Guerrero Salom(H-0086/10)**Angående: Olagliga finansflöden, skatteflykt och utvecklingsländer**

I dag har vi tillräckligt med belägg för att olagliga finansflöden är till skada för utvecklingsländerna. Fastän de gränsöverskridande finansflödena till stor del sker i det fördolda och är svåra att mäta belöper de sig uppskattningsvis till mellan 1 000 och 3 000 miljarder USD per år. Världsbanken citerar sifferuppgifter på mellan 1 000 och 1 600 miljarder USD per år och hälften av dessa pengar, alltså mellan 500 och 800 miljarder USD per år, uppskattas härröra från utvecklingsländerna. Dessa uppskattningsvis mellan 500 och 800 miljarder USD per år är den största ekonomiska skada som de fattiga drabbas av. De tömmer reserverna av hårdvaluta, späder på inflationen och minskar skatteutfallet och får även många andra konsekvenser för utvecklingsländernas möjligheter.

Vad gör EU eller vad tänker EU göra, i fråga om insatser och initiativ, under de kommande månaderna för att bekämpa skatte- och kapitalflykten i och från utvecklingsländerna? Vad kan vi göra för att förbättra utvecklingsländernas skatteförvaltning?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg

Skatteflykt, kapitalflykt och olagliga finansflöden är tveklöst en allvarlig utmaning för utvecklingen, särskilt i utvecklingsländer, och i Dohaförklaringen om utvecklingsfinansiering som antogs 2008 anges att detta är det främsta hindret för mobilisering av inhemska resurser för utveckling.

I maj 2008 antog rådet slutsatser⁽¹⁰⁾ där det betonades att sund förvaltning på skatteområdet, vilket inbegriper principer om öppenhet, informationsutbyte och rättvis skattekonkurrens, är nödvändig för att bekämpa gränsöverskridande skattebedrägerier och skatteflykt och för att förstärka kampen mot penningtvätt, korruption och finansiering av terrorism.

EU stöder aktivt dessa principer i flera sammanhang:

Den europeiska grannskapspolitiken innehåller i flera av handlingsplanerna, särskilt för tredjeländer, en allmän hänvisning till samarbete i skattefrågor och principerna om öppenhet, informationsutbyte och uppförandekoden för företagsbeskattning. Dessa handlingsplaner är redskap för det ekonomiska och politiska samarbetet mellan EU och partnerländerna.

EU:s politik för utvecklingssamarbete ger ytterligare stöd till utvecklingsländer som är villiga att följa principerna om sund förvaltning, bl.a. på skatteområdet, genom det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och förvaltningsinitiativet i den tionde Europeiska utvecklingsfonden.

Dessutom har det faktum att OECD:s skattestandarder på senare tid har godkänts i stor omfattning, däribland av utvecklingsländer, väsentligt ändrat de internationella spelreglerna i riktning mot mer öppenhet i skattefrågor och har lett debatten framåt inom EU. Den 28 april 2009 lade kommissionen fram ett meddelande om god förvaltning i skattefrågor⁽¹¹⁾, där kommissionen tog upp flera idéer om hur god förvaltning i skattefrågor med tredje länder kan främjas.

I slutsatserna av den 18 maj 2009 uppmanade rådet kommissionen att lägga fram förslag om konkreta EU-åtgärder om dialog med och bistånd till utvecklingsländer om att främja god förvaltning i skattefrågor och effektivare nationella skattesystem för att uppnå utvecklingsmålen.

Ämnet diskuterades av rådet på nytt i samband med rådets slutsatser den 17 november 2009 om en konsekvent politik för utveckling. Frågan togs upp i det inledande urvalet av fem prioriterade frågor som ska tas upp i arbetsprogrammet för en konsekvent politik för utveckling, vilket ska läggas fram för rådet senare i år. I slutsatserna talades det om behovet av att förbättra öppenheten och motverka olagliga flöden över gränserna och skatteflykt, "eftersom dessa företeelser allvarligt skadar den inhemska mobiliseringen av resurser i utvecklingsländerna".

⁽¹⁰⁾ Se bakgrunden till denna kommentar i rådets slutsatser om skattefrågor i avtal med tredjeländer.

⁽¹¹⁾ Dok. 9281/09 – KOM(2009) 201 slutlig.

Det spanska ordförandeskapet bygger på de tidigare insatserna och har fastställt detta område som en av de prioriterade frågorna på utvecklingsområdet detta halvår.

Vid det informella mötet mellan EU:s ministrar för utvecklingsfrågor i La Granja (Spanien) den 17–18 februari 2010, då ordföranden i Europaparlamentets utvecklingsutskott deltog, hade ministrarna en djupgående diskussion om skattefrågor och sund förvaltning för utveckling och innovativa finansieringsmekanismer.

Rådet kommer att fortsätta denna debatt under de närmaste månaderna och ser fram emot kommissionens kommande meddelande om främjande av god förvaltning i skattefrågor i samband med utvecklingssamarbete, vilket förväntas läggas fram för rådet som en del av det så kallade "aprilpaketet".

*
* *

Fråga nr 19 från Nikolaos Chountis(H-0092/10)

Angående: Stabilitetspakten och medlemsstaternas offentliga finanser

Vid Europeiska rådet den 11 februari och Europagruppens möte den 16 februari fattades historiska beslut. För första gången kommer en medlemsstat, Grekland, att bli föremål för övervakning från tre håll, för första gången dikterar rådet uttryckliga åtgärder avseende löner, hälso- och sjukvårdssystem, pensioner, offentlig förvaltning, marknader med mera. Det är anmärkningsvärt att rådet hittills inte med ett ord har nämnt den bedrövliga ekonomiska situationen i övriga EU-länder. Exempelvis har Spanien ett underskott på 11,2 % och en skuldökning på 20 %, Frankrike ett underskott på 8,3 % och en skuldökning på 10 %, Italien ett underskott 5,3 % och en skuld på 114 % av BNP, Portugal ett underskott på 8,7 % och en skuldökning på 10 % och Storbritannien 12 %. Grekland noterar en skuldökning på 20 %. Samtidigt har Nederländerna en total skuld på 234 % av BNP, Irland 222 %, Belgien 219 % och Spanien 207 %, medan Greklands ligger på 179 %.

Det ovan sagda innebär att stabilitetspakten i praktiken har skrotats. Medger rådet detta? Kan rådet meddela om de gigantiska underskotten i EU beror på olika "olagliga" stödpaket till banker och industrier? Innebär åtgärderna mot grekiska arbetstagare startskottet för liknande "rekommendationer" till arbetstagare i hela euroområdet? Stämmer det som den grekiske premiärministern hävdar att Grekland har gjorts till försökskanin?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Stabilitets- och tillväxtpakten är fortfarande det främsta instrumentet för att bevara finansiell stabilitet både inom EU i stort och inom euroområdet. Den tillämpas konsekvent och rättvist för alla medlemsstater, och den tillämpas för närvarande med den flexibilitet som infördes i samband med översynen 2005. Stabilitets- och tillväxtpakten är därför långt ifrån skrotad.

För att övervinna den svåraste globala ekonomiska krisen sedan 1929 har medlemsstaterna och EU skattevägen finansierat mycket stora stöd till finanssektorn och realekonomin under den senaste tvåårsperioden, vilket självklart har lett till ökade offentliga underskott. Dessa insatser var nödvändiga och riktiga, och har spelat en ytterst viktig roll för att undvika en ännu allvarligare kris genom att stabilisera ekonomin och förhindra en mer dramatisk recession. Under denna svåra period har stabilitets- och tillväxtpaktens flexibilitet visat sig vara mycket värdefull.

När det står klart att ekonomin har börjat återhämta sig måste de extraordinära åtgärderna återkallas. Rådet har redan enats om huvudprinciperna för exitstrategierna. På skattesidan ska de genomföras inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten. Under 2009 och 2010 antog rådet rekommendationer för att minska budgetunderskottet i tjugo medlemsstater, däribland Belgien, Spanien, Irland, Italien, Nederländerna, Portugal och Förenade kungariket, så att det understiger referensnivån på tre procent av BNP. Tidsfristerna för att korrigera underskottet spänner från 2011 till skatteåret 2014/2015 beroende på den specifika situationen i enskilda medlemsstater.

Av de medlemsstater som för närvarande är föremål för förfarandet vid alltför stora underskott är Grekland det enda land som underlåtit att vidta effektiva åtgärder enligt rådets rekommendation som antogs i april 2009. Dessutom har de grekiska myndigheterna lagt fram missvisande uppgifter, vilket framgår av

genomgången av budgetuppgifterna i oktober 2009. Rådet kommer att fortsätta att noga övervaka situationen i samtliga medlemsstater vars offentliga underskott överskrider referensnivån och rådet kommer också att vidta erforderliga åtgärder om någon av dem underlåter att följa rekommendationerna.

Syftet med rekommendationerna till Grekland och andra medlemsstater är att hjälpa myndigheterna att upprätthålla en sund finanspolitik, och riktar sig inte "mot" någon grupp av medborgare. Vissa medlemsstater har låtit sina offentliga finanser utvecklas på ett sätt som inte är hållbart och måste därför vidta åtgärder för att korrigera detta – det är det enda riktiga och hållbara sättet att nå en stark ekonomisk återhämtning. I det långa loppet kommer bristande budgetdisciplin att leda till ohållbara budgetunderskott och statsskulder, vilket skulle få skadliga effekter både för EU:s ekonomi i stort och för de berörda medlemsstaterna.

*

* *

Fråga nr 20 från Rodi Kratsa-Tsagaropoulou(H-0093/10)

Angående: Åtgärder för budgetsanering och tillväxt i Grekland

I ett beslut och en rekommendation av den 16 februari uppmanade Ekofin-rådet Grekland att vidta en rad åtgärder för att minska utgifterna och öka intäkterna, framför allt genom löneminskningar, momshöjningar och skatthöjningar på personbilar och energi. De flesta åtgärder som den grekiska regeringen har vidtagit eller tänker vidta handlar redan om att minska löneutgifterna och öka intäkterna via höjningar av direkta och indirekta skatter.

Anser inte rådet att dessa åtgärder, som syftar till en tuff skatte- och inkomstpolitik, i sig själva ytterligare kan komma att minska investeringarna och efterfrågan i den grekiska ekonomin och därigenom undergräva försöken till återhämtning och sanering i de grekiska statsfinanserna? Kommer rådet även att föreslå den grekiska regeringen tillväxtåtgärder för att få till stånd en återhämtning i landets ekonomiska produktivitet och bekämpa den stigande arbetslösheten?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

De senaste årens försämrade offentliga finanser i Grekland har i kombination med mer generella makroekonomiska obalanser och den grekiska ekonomins minskade konkurrenskraft lett fram till den svåra ekonomiska situation landet nu står inför. De grekiska myndigheterna har åtagit sig att vidta nödvändiga åtgärder för att ta itu med situationen, och rådet har åtagit sig att stödja Greklands ansträngningar.

Rådet har inom ramen för olika former av multilateral övervakning vid upprepade tillfällen pekat på den grekiska ekonomins långsiktiga strukturella problem. I anslutning till Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning konstaterade rådet i sin rekommendation om 2009 års uppdatering av de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas ekonomiska politik att det är "absolut nödvändigt att öka ansträngningarna för att åtgärda den makroekonomiska obalansen och de strukturella svagheter i Greklands ekonomi". Rådet rekommenderade Grekland att öka konkurrensen inom de fria yrkena och investera i forskning och utveckling, effektivisera användningen av strukturfondsmedel, reformera den offentliga förvaltningen samt vidta omfattande arbetsmarknadsåtgärder inom ramen för en integrerad strategi för flexicurity.

Den 16 februari behandlade rådet på uppmaning av stats- och regeringscheferna situationen rörande det offentliga underskottet och statsskulden i Grekland, och antog då följande dokument:

Ett yttrande om att Grekland ska göra en uppdatering av stabilitetsprogrammet, där man lägger upp en plan för att minska landets offentliga underskott så att det understiger tre procent av BNP före 2012.

Ett beslut där Grekland uppmanas att korrigera sitt alltför stora underskott före 2012, med angivelse av budgetkonsoliderande åtgärder enligt en särskild tidtabell, inklusive tidsfrister för rapportering av vidtagna åtgärder.

En rekommendation till Grekland i syfte att förmå landet att anpassa sin ekonomiska politik till EU:s allmänna ekonomiska riktlinjer.

Inom ramen för ovan nämnda åtgärder rekommenderade rådet Grekland att genomföra ett omfattande åtgärds paket i syfte att förbättra varumarknaden och företagsklimatet, öka produktiviteten och sysselsättningen

och få ett snabbare och effektivare utnyttjande av EU:s strukturfondsmedel samt korrigera landets alltför stora budgetunderskott och ta itu med uppgiften att skapa hållbara offentliga finanser. I syfte att öka produktivitet och sysselsättning uppmanades Grekland att göra följande:

Vidta omedelbara åtgärder för att bekämpa svartarbete.

Se över arbetsmarknadslagstiftningen, inklusive anställningsskyddslagstiftningen, för att öka tillgången på arbetskraft.

Öka efterfrågan på arbetskraft genom riktade sänkningar av arbetskostnaderna.

Anta reformer inom utbildningssystemet för att höja arbetskraftens kompetensnivå och öka anpassningen till arbetsmarknadens behov.

Mot bakgrund av svårigheterna att öka produktiviteten även med prioriterade offentliga investeringsstrategier bör Grekland göra allt som krävs för att effektivisera och intensifiera utnyttjandet av unionens strukturfonder. Uppmärksammas bör här särskilt ett snabbt och effektivt genomförande av de operativa programmen "Förvaltningsreform" och "Digital konvergens", eftersom de ska främja viktiga reformer inom offentlig förvaltning som är centrala för den reformstrategi som beskrivs i uppdateringen av stabilitetsprogrammet från januari 2010.

Grekland förväntas lägga fram sin första rapport om genomförandet av dessa åtgärder före den 16 mars och sin andra rapport i maj, och kommer därefter att rapportera kvartalsvis. Rådet kommer noga att övervaka situationen och fortsätta att vidta de åtgärder den finner lämpliga för att stödja de grekiska myndigheternas arbete för att främja ekonomisk tillväxt och upprätthålla en sund budgetpolitik.

*
* *

Fråga nr 21 från Ryszard Czarnecki(H-0096/10)

Angående: Diskrimineringen av den polska minoriteten i Vitryssland

Kommer rådet att reagera på diskrimineringen av de nationella minoriteterna i Vitryssland, framför allt den polska? Diskrimineringen av polackerna har hårdnat, särskilt under de senaste veckorna. Gång på gång grips ledare för polska organisationer, och deras egendom beslagtas, till exempel de byggnader där de polska förbunden och föreningarna håller till.

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

EU är oroad över att situationen i Vitryssland på sista tiden har försämrats med ökade kränkningar av de mänskliga rättigheterna. EU ser situationen för Föreningen för polacker i Vitryssland som ett led i en negativ utveckling, där andra oroande tecken är bristande yttrande- och föreningsfrihet, skärpt mediekontroll och ökade påtryckningar på journalister, en ny lag om att begränsa internetanvändning och trakasserier mot regimkritiska aktivister.

EU:s utrikesrepresentant Catherine Ashton uttryckte i ett uttalande den 16 februari sin oro över situationen för den polska minoriteten i Vitryssland, särskilt över polisingripanden då företrädare för egendom som ägdes av den polska minoriteten fördrevs, polisens gripande av minoritetens medlemmar, och försök från Minsk att påtvinga minoriteten ett ledarskap. Denna oro har även förmedlats till de vitryska myndigheterna via diplomatiska kanaler.

Rådet hade en kortfattad diskussion om ärendet den 22 februari och kommer under de kommande månaderna att diskutera ärendet mer ingående.

Vid ett hastigt möte med Vitrysslands utrikesminister Sergej Martynov i samband med installationen av Ukrainas president Viktor Janukovitj i Kiev den 25 februari uttryckte Catherine Ashton din djupa oro över kränkningarna av mänskliga rättigheter och påpekade att situationen för Föreningen för polacker i Vitryssland inte är någon intern vitrysk angelägenhet.

Rådet avser att fortsätta tillämpa EU:s policy med villkorat engagemang, en linje som också får stöd av framstående vitryska prodemokratiska och EU-vänliga ledare som Aljaksandr Milinkevitj.

Samtidigt är det av största vikt att Vitryssland står fast vid sina åtaganden inom OSSE och andra internationella fora, även när det gäller skydd av minoriteternas rättigheter.

Det ligger i EU:s intresse att ha fortsatta kontakter med Vitryssland för att främja samsyn kring värderingar och principer.

EU kommer att fortsätta bevaka situationen för de mänskliga rättigheterna i Vitryssland och placera denna fråga högt upp på dagordningen för den politiska dialogen med landet.

*
* *

Fråga nr 22 från Pat the Cope Gallagher(H-0097/10)

Angående: Missbruket av europeiska pass

Förfalskade europeiska pass, däribland irländska pass, användes i samband med att en Hamas-ledare mördades i Dubai i januari. Kan rådet lämna en uppdaterad bedömning av vad rådet har gjort för att dämpa den oro som EU:s medborgare känner inför missbruket av europeiska pass?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

I ett uttalande den 22 februari underströk rådet att mordet på Mahmoud al-Mabhouh i Dubai den 20 januari väckte frågor som är djupt oroande för EU.

Rådet ansåg att aktionen inte kan leda till fred och stabilitet i Mellanöstern. EU fördömde i starka ordalag det faktum att de som var inblandade i aktionen använde sig av falska pass från EU:s medlemsstater och kreditkort som utfärdats genom stöld av EU-medborgares identiteter.

EU välkomnade de dubaiska myndigheternas utredning och uppmanar alla länder att samarbeta med utredningen. Berörda EU-medlemsländer genomför själva omfattande utredningar om den illegala användningen av deras pass.

Europeiska unionen är fast besluten att se till att både EU:s medborgare och länder runtom i världen kan ha fortsatt förtroende för att EU-medlemsstaternas pass är säkra. I det sammanhanget antog EU 2004 standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna. Denna lagstiftning uppdaterades 2009 och syftar till att göra resehandlingar säkrare och skapa en mer tillförlitlig koppling mellan den rättmätige innehavaren och handlingen.

*
* *

Fråga nr 23 från Brian Crowley(H-0099/10)

Angående: Kalaharis bushmän

Högsta domstolen i Botswana beslutade 2006 att fördrivningen av Kalaharis bushmän från deras ursprungliga områden var olaglig och i strid med konstitutionen. Trots det fortsätter Botswanas regering att hindra Kalaharis bushmän från att återvända till deras ursprungliga områden genom att strypa vattenförsörjningen. Kan rådet undersöka situationen i Botswana och bedöma den grad av trakasserier som Kalaharis bushmän i Botswana utsätts för?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Den politik som bedrivs av Botswanas regering och dess program för att flytta sanfolket (bushfolket) från viltreservatet Central Kalahari Game Reserve (CKGR) har väckt uppmärksamhet och oro inom det

internationella människorättssamfundet, däribland hos FN:s kommitté för avskaffande av rasdiskriminering och FN:s permanenta forum för ursprungsfolk.

EU har för sin del via diplomatiska företrädare fört återkommande diskussioner om sanfolket i Botswana med Botswanas regering. Diskussionerna äger rum inom ramen för artikel 8-dialogen i Cotonou-avtalet, där det föreskrivs en systematisk och formell dialog om de tre nyckelkomponenterna i avtalet, nämligen respekt för mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättssamhället. Vid dessa möten har regeringen informerat EU om uppföljningen av högsta domstolens utslag. Enligt våra uppgifter utsåg sanfolket i december sina företrädare som har fått i uppdrag att diskutera CKGR-frågan med regeringen. För att försöka hitta en lösning på frågan om bushfolkets förflyttning från CKGR håller kontakter nu på att upprättas mellan dem och regeringen.

Rådet kommer att fortsätta att noga följa situationen för sanfolket i Botswana.

*
* *

Fråga nr 25 från Georgios Toussas(H-0105/10)

Angående: USA:s "nya strategi" i Afghanistan

Nato har med aktivt stöd från EU och dess gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik gått till den största offensiven i Afghanistan sedan USA och dess allierade inledde sin militära intervention. Det handlar om operation Mustarak inom ramen för USA:s "nya strategi", som lanserats av vinnaren av Nobels fredspris, USA:s president Barack Obama. Operationen har redan efter några dagar fått dödliga konsekvenser och krävt 15 människoliv bland civilbefolkningen i Marzak-regionen. Natostyrkorna hävdar att det handlade om ett misstag, medan de afghanska myndigheterna medger att målet var utvalt och lägger ansvaret på talibanerna. Dessa nya dödsoffer ska läggas till de 2 412 civila som enligt FN döddes av Natos ockupationsstyrkor i Afghanistan enbart under 2009.

Fördömer rådet denna nya massaker på det afghanska folket? Tänker rådet hörsamma appellerna från fredsivrare med krav på att alla utländska trupper ska dra sig ur Afghanistan?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Ramen för EU:s engagemang i Afghanistan anges i EU:s handlingsplan för Afghanistan och Pakistan, som antogs av rådet den 27 oktober 2009. Enligt detta ramverk ska EU:s insatser i Afghanistan vara civila. EU är inte inblandat i operation Moshtarak eller andra militära operationer.

EU:s insatser är inriktade på att stärka den afghanska statens och dess institutioners förmåga att främja goda styrelseformer, mänskliga rättigheter och en effektiv offentlig förvaltning, i synnerhet på regional nivå. Ett annat högprioriterat område är att stödja ekonomisk tillväxt, särskilt genom landsbygdsutveckling och sociala framsteg.

EU koncentrerar dessutom sina insatser på att stärka rättssamhället, bland annat genom att hjälpa till att bygga upp en civil polisstyrka genom Eupol Afghanistan, EU:s polisinsats i Afghanistan som lanserades av unionen i juni 2007, och genom att stödja genomförandet av National Justice Programme.

Dessa insatser ligger också i linje med de strategiska prioriteringar som Afghanistans regering har presenterat.

Rådet har betonat att det internationella biståndet måste vara en övergångsstrategi och inriktas på att möjliggöra för den afghanska regeringen att ta över det fulla ansvaret medan det internationella samfundet gradvis intar en mer stödjande roll.

EU beklagar djupt alla civila dödsoffer i Afghanistan.

*
* *

Fråga nr 26 från Charalampos Angourakis(H-0106/10)**Angående: Dödliga israeliska attacker mot palestinier**

Israels provokationer mot palestinerna i de palestinska områdena blir allt fler. Vid ett angrepp mot det palestinska folkpartiets kontor orsakade den israeliska armén materiella skador och grep personer på plats. Angreppet skedde inom ramen för ett tiotal israeliska räder i Ramallah och på Västbanken, där hundratals personer gripits under förevändning att de stört den allmänna ordningen. Samtidigt fortsätter Israel att främja en politik med "utomrättsliga avrättningar" och mord på företrädare för palestinska organisationer, och åtnjuter samtidigt informell immunitet från USA, EU och Nato.

Fördömer rådet den politik Israel bedriver mot det palestinska folket och på bekostnad av freden i denna region genom sina dödliga militärattacker? Fordömer rådet Israels vägran att acceptera en oberoende palestinsk stat inom 1967 års gränser med östra Jerusalem som huvudstad?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Att en statsmakt förföljer civilbefolkningen, vare sig detta riktar sig mot landets egna medborgare eller inte, strider mot rättsstatsprincipen och de demokratiska principerna i stort. I förlängningen är sådana handlingar oförenliga med EU:s grundläggande värden, särskilt rätten att leva i säkerhet. Det är av största vikt att påståenden om sådana handlingar utreds grundligt.

När det gäller olika incidenter mellan israeliska säkerhetstjänster och palestinier och den israeliska politiken under ockupationsstyret har rådet hela tiden framhållit att båda sidor måste respektera internationell rätt och internationell humanitär lag. Rådet har hänvisat till dessa principer i sina slutsatser om Mellanösternprocessen, senast i december 2009.

Jag försäkrar ledamoten att rådet fortsätter att fästa stor vikt vid individens mänskliga rättigheter, i enlighet med de rättsliga principer jag nyss har nämnt, och att det är berett att fördöma kränkningar av dem när så är lämpligt och på grundval av rimliga bevis.

*
* *

Fråga nr 27 från Silvia-Adriana Țicău(H-0108/10)**Angående: Situationen rörande antagandet av rådets beslut om avtal mellan EU och Kanada om lufttransporter**

Stärkandet av EU:s transatlantiska dialog med USA och Kanada utgör en av det spanska ordförandeskapets prioriteringar. Två frågor som diskuteras inom ramen för dialogen med Kanada är för det första antagandet ett beslut av rådet och företrädarna för EU-medlemsstaternas regeringar om undertecknande och tillfällig tillämpning av ett avtal om lufttransporter och för det andra antagandet av ett rådsbeslut om undertecknande av ett avtal mellan EU och Kanada om civil luftfartssäkerhet.

Kan rådet mot bakgrund av hur viktiga dessa avtal är för samarbetet mellan EU och Kanada ange hur långt man har kommit i beslutsförandet?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i mars 2010 i Strasbourg.

Rådet antog sitt beslut om undertecknande och tillfällig tillämpning av avtalet mellan EU och Kanada om lufttransporter den 30 november 2009 och avtalet undertecknades den 17–18 december 2009.

Enligt avtalets bestämmelser ska avtalet till dess att det träder i kraft tillämpas på tillfällig basis av unionen och medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning, från den första dagen i månaden efter dagen för den senaste underrättelsen mellan parterna om att tillämpliga inhemska förfaranden för tillfällig tillämpning av avtalet har slutförts. Rådet har ännu inte mottagit någon sådan underrättelse.

För att förbereda avtalets ingående kommer rådets förberedande organ emellertid att i god tid börja genomföra nödvändiga anpassningar till Lissabonfördraget och därefter fatta beslut om att lägga fram förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet jämte avtalstexten för godkännande av Europaparlamentet.

När det gäller avtalet mellan EU och Kanada om civil luftfartssäkerhet antog rådet sitt beslut om undertecknandet den 30 mars 2009 och avtalet undertecknades i Prag den 6 maj 2009.

Avtalet ska inte tillämpas på tillfällig basis utan måste ingås innan det kan träda i kraft. Rådets förberedande organ har därför börjat arbeta med de nödvändiga anpassningarna till Lissabonfördraget i syfte att förbereda ett beslut om att lägga fram förslaget till rådets beslut om ingående jämte avtalstexten för godkännande av Europaparlamentet.

*
* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN

Fråga nr 38 från Marian Harkin(H-0087/10)

Angående: Grönboken om volontärarbete

Skulle kommissionen kunna tänka sig att i samband med de föreslagna initiativen om firande av Europeiska året för volontärarbete sammanställa en omfattande grönbok om volontärarbete för att underlätta volontärarbetet, ge erkänsla och mervärde åt det och runtom i EU öka medvetenheten om vilket värde volontärarbetet har?

Vid sidan om arbetet med att sammanställa en sådan grönbok, skulle kommissionen också anse det viktigt att få till stånd samverkansvinster mellan andra internationella organisationer, såsom ILO och FN, i anslutning till det projekt som John Hopkins University och ILO arbetar med för att ta fram statistik om volontärarbete (JHU/ILO Volunteer Measurement Project) samt FN:s handbok om frivilligarbete (UN Non Profit Handbook)?

Svar

(EN) Europeiska kommissionen välkomnar Europaparlamentets fortsatta intresse för frågan om volontärarbete.

Europeiska året för volontärarbete 2011 kommer främst att fokusera på följande fyra mål: för det första att verka för en miljö som gynnar volontärarbete, för det andra att ge handlingskraft åt volontärorganisationer, för det tredje att öka medvetenheten om volontärarbetets värde och vikt, och för det fjärde att se till att volontärverksamhet erkänns i högre grad. Europeiska året kommer därför att involvera alla berörda aktörer, särskilt det civila samhällets organisationer, på EU-nivå och på nationell, regional och lokal nivå. Kommissionen hoppas också att parlamentets engagemang ska fortsätta under förebereelserna inför året.

Kommissionen försäkrar ledamoten att den lägger största vikt vid att insatserna inom volontärverksamhetens område fortsätter långt efter det att Europeiska året är över. Satsningens inflytande ska återspeglas i politiska initiativ och fortsatt dialog med det civila samhällets aktörer, företag och europeiska och internationella institutioner, som alla kommer att se till att påtagliga och gynnsamma resultat nås under kommande år både för volontärarbetet och för det europeiska samhället i stort. Kommissionen anser emellertid att det under de pågående förberedelserna inför Europeiska året för volontärarbete 2011 är alltför tidigt att bedöma om en grönbok om volontärarbete skulle vara ett lämpligt verktyg för att underlätta volontärarbetet och ge erkänsla och mervärde åt det.

Kommissionen har genomfört en studie om volontärarbete som färdigställdes i början av 2010⁽¹²⁾ och som för första gången presenterar forskning om och ger inblick i hur den nuvarande situationen för volontärarbetet ser ut inom EU. I studien har en mängd olika källor kollationerats och använts för att samla så mycket uppgifter som möjligt om volontärarbetets omfattning inom EU, men det har ännu inte varit möjligt att göra statistiskt korrekta jämförelser för hela unionen och det råder fortfarande brist på jämförbara uppgifter mellan olika medlemsstater. Kommissionen välkomnar därför initiativ som syftar till att förbättra dess förståelse av sektorn för volontärarbete och är fullt besluten att såsom ledamoten föreslår undersöka möjliga synergier med Eurostat och andra internationella institutioner, exempelvis ILO och FN.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/citizenship/index_en

*
* *

Fråga nr 40 från Marc Tarabella(H-0095/10)**Angående: Åtgärder som kommissionen bör vidta för att effektivt bekämpa våld mot kvinnor på EU-nivå**

Europaparlamentet har med betryggande majoritet nyligen antagit en resolution om jämställdhet mellan kvinnor och män – 2009 (P7_TA(2010)0021). I egenskap av föredragande för utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män har jag föreslagit ett europeiskt år för kampen mot kvinnovåld. Förslaget antogs med 591 röster för, 30 röster mot och 15 nedlagda röster. Dessutom efterlyser man ett sådant år i den förklaring som Eva-Britt Svensson skrev och som fick 408 namnunderskrifter i april förra året.

Kan kommissionen tala om hur den har tänkt fullfölja och fortsätta Europaparlamentets mobilisering i frågan?

Mitt förslag där kommissionen också uppmanas "att utarbeta ett förslag till övergripande direktiv om förebyggande och bekämpande av alla former av våld mot kvinnor, inbegripet kvinnohandel" antogs med 558 röster för, 85 röster mot och 22 nedlagda röster.

Hur kommer kommissionen att följa upp denna uppmaning?

Svar

(EN) Att bekämpa våld mot kvinnor är en politisk prioritet för kommissionen. Kommissionen välkomnar Europaparlamentets antagande av resolutionen om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen (P7_TA(2010)0021) samt antagandet av förslaget om inrättandet av ett europeiskt år för bekämpning av våld mot barn, ungdomar och kvinnor.

Kommissionen är fast besluten att använda sina politiska, rättsliga och finansiella befogenheter och resurser för att hjälpa till att utrota våldet mot kvinnor i och utanför EU. Problemet tas upp på kommissionens nivå genom lagstiftningsinitiativ och politiska initiativ samt åtgärder när det gäller skyddet av grundläggande rättigheter, jämställdhetspolitik och sysselsättnings- och socialpolitik, politik som rör människohandel och sexuellt utnyttjande, samarbete inom brottsbekämpning och straffrätt, asyl- och invandringspolitik, folkhälsa, utveckling, forskning och utbildning.

Ett antal initiativ har nyligen tagits av kommissionen när det gäller att bekämpa våld.

En halvtidsstrategi för jämställdhet mellan kvinnor och män håller på att utarbetas, och den förväntas bli antagen i mitten av 2010, för att följa upp den befintliga ramen. Det föreslås att våldet mot kvinnor ska förbli ett särskilt prioriteringsområde som kommissionen kommer att inrikta sig på.

På det straffrättsliga området kommer kommissionen att inom kort lägga fram ett förslag om människohandel. Den stöder också det spanska ordförandeskapets projekt för att skapa en europeisk skyddsorder som även syftar till bättre skydd för kvinnor som utsätts för våld i hemmet.

Inom ramen för Daphne III-programmet, som är den mest riktade och omfattande åtgärden när det gäller att motverka våld, har nyligen en undersökning inletts om skadliga traditionella sedvänjor som kommer att slutföras i början av april 2010. Dessutom har man inom ramen för programmet inletts en Eurobarometerundersökning om EU-medborgarnas uppfattning om våld mot kvinnor, som gör det möjligt att jämföra hur synen på våld i EU har förändrats under de senaste tio åren. Resultaten av denna Eurobarometerundersökning bör bli tillgängliga i mitten av 2010.

Dessutom har man inom ramen för Daphne III-programmet vidtagit en förberedande åtgärd efter ett initiativ från Europaparlamentet, om standardisering av nationell lagstiftning om könsrelaterat våld och våld mot barn. Målet är att denna undersökning ska kunna hjälpa kommissionen att fastställa tillämpningsområdet för sitt framtida handlande, t.ex. möjligheten att föreslå lagstiftning på detta område. I arbetet med denna undersökning kommer att man att granska möjligheten för en harmonisering på EU-nivå av lagstiftningen om könsrelaterat våld som skulle kunna bidra till att minska det könsrelaterade våldet inom EU. Undersökningen pågår för närvarande, och den slutliga rapporten väntas i slutet av september 2010. Resultaten av denna undersökning kommer att presenteras vid en konferens i slutet av 2010. Detta kommer att ge kommissionen en möjlighet att presentera sina åtgärder för en förstärkt politik för att bekämpa våld.

Mot bakgrund av dessa initiativ noterar kommissionen parlamentets begäran till kommissionen att fastställa en strategi på EU-nivå för att bekämpa våld mot kvinnor, utarbeta bindande rättsliga instrument som syftar till avskaffande av våld mot kvinnor och en europeisk kampanj för att öka medvetenheten om våld mot kvinnor. Kommissionen undersöker för närvarande dessa möjligheter och funderar över hur man bäst kan bemöta dessa krav.

*
* *

Fråga nr 41 från Brian Crowley(H-0100/10)

Angående: EU:s narkotikastrategi

Den illegala narkotikahandeln har förödande konsekvenser för enskilda, familjer och samhällen runt om i Europa. Avser kommissionen att stärka EU:s narkotikastrategi i syfte att på ett effektivt sätt motverka gränsöverskridande handel med och distribution av illegal narkotika?

Svar

(EN) EU:s narkotikastrategi för 2005–2012 antogs av Europeiska rådet 2004. Det är en strategi och inte ett formellt rättsligt instrument. Genomförandet överläts till stor del åt medlemsstaterna.

Kommissionens roll i detta är att föreslå fyraåriga handlingsplaner för genomförandet av strategin och övervaka dessa. Övervakningsrapporterna är riktade till rådet och Europaparlamentet i form av meddelanden.

*
* *

Fråga nr 42 från Sarah Ludford(H-0058/10)

Angående: Handel med elfenben i Tanzania och Zambia

Tanzania och Zambia önskar att konferensen för parterna till konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES), som hålls i mars, ger länderna tillstånd att få sälja elfenben. De föreslår att detta sker genom att man överför elefantpopulationerna i de två länderna från CITES bilaga 1, vilken förbjuder all handel, till bilaga 2, vilken tillåter kontrollerad handel.

Andra afrikanska länder som har gått samman i African Elephant Coalition motsätter sig kraftigt denna begäran och har lämnat in ett motförslag till CITES-konferensen som uppmanar till ett förbud mot all handel med elfenben.

Kommer EU och dess medlemsstater att ge sitt fullhjärtade stöd till uppmaningen till förbud och avslå begäran om tillstånd till ny handel med elfenben?

Svar

(EN) EU har ännu inte lagt sista handen vid sin ståndpunkt om de olika förslag om elefanter som kommer att diskuteras vid CITES-konferensen som inleds den 13 mars 2010. Denna ståndpunkt kommer att fastställas när all relevant information finns tillgänglig, särskilt betänkandet från den expertpanel som utsetts av CITES ständiga kommitté för att utvärdera förslagen från Tanzania och Zambia.

Det är dock mycket osannolikt att EU kommer att stödja något beslut som möjliggör ett återupptagande av handeln med elfenben. Bedömningen av eventuella samband mellan tidigare enstaka försäljning av elfenben och olaglig verksamhet är föremål för en pågående undersökning. I avvaktan på detta är det mycket svårt att se hur EU skulle kunna enas om ett återupptagande av handeln med elfenben, särskilt med tanke på den stora förekomsten av tjuvjakt och illegal handel med elfenben.

*
* *

Fråga nr 43 från Bendt Bendtsen(H-0059/10)

Angående: Kinas skydd av egna företag enligt meddelande nr 618

Det kinesiska National Indigenous Innovation Products Accreditation Programme (meddelande nr 618 av den 15 november 2009) har kommit till för att skydda kinesiska företag i samband med offentlig upphandling.

Programmet verkar begränsa möjligheterna för icke-kinesiska företag – även sådana med dotterbolag i Kina – att tillverka och sälja produkter som omfattas av programmet på den kinesiska marknaden.

Vad har kommissionen gjort sedan ordföranden för EU:s handelskammare i Kina, Joerg Wuttke, den 14 december 2009 i en skrivelse till de kinesiska myndigheterna tydligt uttryckte sin oro över programmet och begärde en rad klargöranden om dess innehåll och möjliga konsekvenser?

Hur ser kommissionen på Kinas nya politik till skydd för egna företag i förhållande till förhandlingarna om Kinas deltagande i WTO:s avtal om offentlig upphandling (GPA)?

Vad kommer kommissionen i övrigt att göra i nuvarande läge?

Svar

(EN) Den 17 november 2009 offentliggjorde de kinesiska myndigheterna ett meddelande där de tillkännagav åtgärder för att skapa ett system inom "innovativa" sektorer där tillträde till offentlig upphandling sker på grundval av ett system med förhandskvalificering (ackreditering). Sedan dess har kommissionen haft nära kontakt med europeiska företag i Kina och i EU samt med internationella partner för att bedöma effekterna av detta meddelande.

Kommissionen har upprepade gånger tagit upp frågan i en mängd bilaterala kontakter på olika nivåer med den kinesiska regeringen för att uttrycka sin oro om dessa åtgärder och uppmana den kinesiska regeringen att förklara dem. Samtidigt har ett antal internationella partner samt ett stort antal nationella och internationella näringslivsorganisationer gjort detsamma.

Kommissionen anser – liksom många av dess internationella partner – att de kinesiska myndigheterna inte har gett någon tillfredsställande förklaring till dessa nya åtgärder. Det finns viktiga frågor som ännu inte har besvarats. Kommissionen har för avsikt att ta upp frågan med de kinesiska myndigheterna på alla relevanta nivåer för att klargöra situationen och se till att intressena hos europeiska företag på den kinesiska marknaden för offentlig upphandling försvaras.

Kina har inte undertecknat WTO-avtalet om offentlig upphandling (GPA), även om förhandlingar pågår. När Kina ansluter sig till GPA måste landet följa internationellt överenskomna uppföranderegler som kommer att kunna bidra till att lösa sådana frågor. Under tiden fortsätter dock kommissionen förhandlingarna i WTO om hur man ska åtgärda snedvridningar av konkurrensen till följd av subventioner som påverkar handeln med tjänster, i överensstämmelse med artikel XV i Allmänna tjänstehandelsavtalet som är bindande för Kina.

*
* *

Fråga nr 44 från Santiago Fisas Ayxela(H-0061/10)

Angående: EU:s multilaterala handelsavtal med Colombia

Efter de lyckade förhandlingarna i Lima om EU:s multilaterala handelsavtal med Colombia kan det sägas att avtalet är så gott som klart. Vissa EU-parlamentariker är dock bekymrade över mordet på vissa fackföreningsmedlemmar i landet och anser att avtalet därför inte bör undertecknas. Detta trots att den colombianska regeringen har gjort obestridliga framsteg på människorättsområdet – framsteg som ILO har erkänt i Europaparlamentets utskott för utveckling. Dessutom har president Obama nyligen sagt att USA är berett att stärka sina handelsförbindelser med Colombia.

Hur går förhandlingarna med Colombia, och när hoppas kommissionen kunna underteckna handelsavtalet?

Svar

(EN) Den 1 mars 2010 slutförde kommissionen de tekniska förhandlingarna med Peru och Colombia om ett multilateralt handelsavtal mellan EU och de andinska länderna. Texten måste nu genomgå en fas av rättslig putsning innan den kan paraferas, och ett förslag måste sedan skickas till rådet för godkännande av ett officiellt undertecknande av avtalet, varefter parlamentet kommer att tillfrågas om sitt samtycke. Som utlovats av kommissionsledamoten med ansvar för handel kommer det också att hållas en politisk diskussion i Europaparlamentets INTA-utskott innan detta avtal paraferas. Hela förfarandet kommer att ta flera månader, och man kan rimligen förvänta sig att ett undertecknande äger rum efter sommaren.

*
* *

Fråga nr 45 från Alan Kelly(H-0064/10)**Angående: Tillträde till medborgarinitiativ via Internet**

Genom Lissabonfördraget har det införts en ny form av deltagandedemokrati i lagstiftningen, s.k. medborgarinitiativ. Kan kommissionen tänka sig att undersöka möjligheten att ge tillträde till medborgarinitiativ via Internet för att göra insamlingen av underskrifter effektivare och mer lättillgänglig?

Internet är numera européernas främsta redskap för masskommunikation, och det är särskilt effektivt för deltagandedemokrati. Vi har alla upplevt kampanjer för politiska initiativ i sociala medier som MySpace och Facebook och sett i vilken utsträckning människor har engagerat sig för att försöka genomdriva demokratiska förändringar.

Eftersom informations- och kommunikationstekniken har blivit så avancerad, borde det vara möjligt att kontrollera underskrifter på nätet. Om kommissionen införde ett system för hantering av medborgarinitiativ via nätet, skulle det bana väg för verklig deltagandedemokrati, som i sin tur skulle göra det betydligt både lättare och billigare att samla in underskrifter och samtidigt förbättra möjligheterna till debatt i ett offentligt europeiskt forum.

Anser kommissionen att detta skulle kunna vara en möjlighet, samtidigt som man tar hänsyn till dem som inte använder Internet och låter dem ha samma rätt att delta i medborgarinitiativ genom att skriva under på traditionellt sätt?

Svar

(EN) Kommissionen anser att det bör vara möjligt att möjliggöra insamling via Internet av uttalanden till stöd för ett europeiskt medborgarinitiativ. Kommissionen undersöker för närvarande denna fråga som ett led i förberedelserna av sitt lagstiftningsförslag i frågan.

*
* *

Fråga nr 46 från Ilda Figueiredo(H-0067/10)**Angående: Gemenskapsstöd**

Den allvarliga situationen i vissa EU-länder kräver att man vidtar brådskande åtgärder på olika områden, särskilt budgetmässiga och monetära åtgärder, för att effektivt bekämpa arbetslösheten som drabbar över 23 miljoner personer och den fattigdom som över 85 miljoner människor lever i.

Det är av avgörande betydelse att främja den sociala utvecklingen för att prioritera en lösning av sysselsättnings- och fattigdomsproblemet, stödja produktionen och skapandet av en sysselsättning som inbegriper rättigheter, garantera ekonomisk och social sammanhållning och ge budgetstöd till länder där situationen är mest allvarig, framför allt genom att tidigare lägga utbetalningar av stöd utan krav på nationell medfinansiering.

Kan kommissionen mot denna bakgrund uppge om man är beredd att snabbare överföra de gemenskapsstöd som länder med allvarliga sociala och ekonomiska problem har rätt till för att dessa ska kunna utnyttja medlen utan att det krävs någon form av nationell medfinansiering?

Svar

(EN) I sina meddelanden "En ekonomisk återhämtningsplan för Europa"⁽¹³⁾ och "Ett gemensamt åtagande för sysselsättning"⁽¹⁴⁾ har kommissionen gjort ett tydligt åtagande att vidta effektiva åtgärder för att hjälpa medlemsstaterna att bekämpa effekterna av krisen genom att påskynda genomförandet av operativa program (OP) som samfinansieras av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden.

En första uppsättning åtgärder, bland annat en förenkling av reglerna om stödberättigande samt ytterligare förskott till operativa program, antogs i enlighet med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa i april och maj 2009. Ytterligare 4,5 miljarder euro från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) och 1,8 miljarder euro från Europeiska socialfonden (ESF) har betalats ut till medlemsstaterna i syfte att stödja

⁽¹³⁾ KOM(2008) 800 slutlig.

⁽¹⁴⁾ KOM(2009) 257 slutlig.

akuta insatser som krävs för att klara krisen (de sammanlagda förskotten till medlemsstaterna under 2009 uppgick till 11,3 miljarder euro).

Kommissionen uppmuntrade också medlemsstaterna att använda de operativa programmens inbyggda flexibilitet för att kanalisera finansieringen från strukturfonderna till insatser för att hantera krisen och att vid behov ändra de operativa programmen. Den påpekade även att vissa verksamheter skulle kunna finansieras enbart genom strukturfonderna. Efterlevnaden av principen om samfinansiering skulle i så fall bedömas utifrån genomsnittet för de prioriterade områdena under programperioden. Detta innebär att sådana verksamheter skulle kunna finansieras enbart genom fonderna, förutsatt att de balanseras av annan verksamhet som helt finansieras med nationella medel före utgången av 2015.

Meddelandet "Ett gemensamt åtagande för sysselsättning" och de därmed sammanhängande åtgärderna var nödvändiga för att främja skapandet av arbetstillfällen och motverka krisens effekter på sysselsättningen i en tid då den reala ekonomin och arbetsmarknaden började känna av dess påverkan. Det åtföljdes av förslag till ändringar av den allmänna förordningen om strukturfonderna och Sammanhållningsfonden.

Ett viktigt ändringsförslag handlade om ett tvåårigt undantag (för 2009 och 2010) från reglerna om beräkning av ersättning för mellanliggande betalningar för operativa program som medfinansieras av ESF och hade inneburit att ansökningar om mellanliggande betalningar fram till slutet av 2010 skulle ersättas med 100 procent av det offentliga stödet till ett prioriterat område om en medlemsstat uttryckte sin önskan att utnyttja denna möjlighet. Även om de operativa programmen hade varit tvungna att respektera andelen medfinansiering för perioden som helhet, skulle de ha speglat vad som är möjligt på den operativa nivån. Med tanke på karaktären hos ESF, som är EU:s främsta verktyg för att investera i människor (fonden stöder 9 miljoner människor varje år) var det tydliga syftet med denna bestämmelse att påskynda åtgärderna till förmån för människor, särskilt dem som behöver dessa åtgärder mest, de arbetslösa eller de som riskerar att bli arbetslösa, med ett betalningsflöde som beräknas uppgå till 6,6 miljarder euro.

Rådet nådde en kompromissöverenskommelse, som bland annat omfattade betalning av ett extra förskott på 775 miljoner euro från ESF och Sammanhållningsfonden till de fem medlemsstater som hade påverkats mest av krisen (Rumänien, Ungern, Litauen, Lettland och Estland). Dessutom föreslogs en större flexibilitet beträffande det automatiska frigörandet av åtagandet för 2007.

Kommissionen motsatte sig denna kompromiss eftersom den inte ansåg att förslaget gav tillräckligt stöd till de personer som har drabbats av krisen. Förslaget behandlas för närvarande av parlamentet.

Kommissionens förslag till en ny EU 2020-strategi innebär flera förslag som en del av huvudinitiativen för att tillgängliggöra eller stärka EU:s instrument för att direkt eller indirekt bekämpa den stigande arbetslösheten. Huvudinitiativet "En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen" syftar till att underlätta och främja arbetskraftens rörlighet inom EU och bättre anpassa tillgången på arbetskraft till efterfrågan med lämpligt ekonomiskt stöd från strukturfonderna, bl.a. ESF. Huvudinitiativet "Innovationsunionen" syftar till att stärka den roll som spelas av strukturfonderna, fonderna för landsbygdsutveckling samt ramprogrammet för forskning och utveckling när det gäller att stödja innovation. Huvudinitiativet "En digital agenda för Europa" syftar till att underlätta användningen av EU:s strukturfonder för att fullfölja denna agenda.

*
* *

Fråga nr 47 från Catherine Bearder(H-0074/10)

Angående: Den biologiska mångfalden och kommersiella intressens företräde framför miljöhänsyn

Situationen för den afrikanska elefanten har förvärrats igen, och det visar på faran med att bedriva handel med några av världens mest sällsynta och utrotningshotade arter. Hotet mot just denna art är symptomatiskt för en inställning där ekonomiska hänsyn ges företräde framför behovet av att skydda vårt ekosystem och dess många djurarter.

Ett annat exempel på denna inställning är de handlingar som nyligen läckt ut från kommissionen och som avslöjar att den planerar att klassificera oljepalmsplantager som "skog" för att göra det tillåtet att använda palmolja som biobränsle.

Kommissionens omklassificering av oljepalmsplantager gör det fritt fram för oljepalms-, virkes- och pappersindustrierna att kalhugga, förstöra och döda. Organisationer runtom i världen kämpar för att rädda arter som riskerar utrotning på grund av dessa industriers aggressiva framfart.

I år är det FN:s år för biologisk mångfald. Vilka extra åtgärder avser kommissionen av den anledningen att vidta för att skydda de många hotade arter som exploateras för kommersiell vinning?

Svar

(EN) Kommissionen delar oron för att många naturresurser utnyttjas på ett ohållbart sätt. Kommissionen arbetar på flera sätt för att lösa detta problem och garantera ett bättre bevarande av biologisk mångfald både inom och utanför EU.

Kommissionen stöder tillsammans med Tyskland och andra länder en omfattande oberoende undersökning om de ekonomiska aspekterna av förlusten av ekosystem och biologisk mångfald (TEEB)⁽¹⁵⁾. TEEB lanserades 2007 av G8-gruppens miljöministrar och har hittills publicerat tre rapporter som belyser betydelsen av att uppskatta det ekonomiska värdet av biologisk mångfald och de ekonomiska konsekvenserna av den fortsatta förlusten av denna mångfald. Detta arbete är viktigt, för så länge vi inte känner till naturens värde kommer det ekonomiska intresset för att utnyttja naturen att fortsätta att ha företräde framför ansträngningarna för att bevara den. Tanken är att TEEB:s resultat och rekommendationer ska återspeglas i alla relevanta beslut och politiska åtgärder och jämnas med andra ekonomiska hänsyn (till exempel genom att integrera denna värdering i den konventionella bokföringen), inte bara i EU utan i hela världen. TEEB:s slutrapport kommer att presenteras vid den tionde konferensen mellan parterna i konventionen om biologisk mångfald (COP10 CBD) i Nagoya i Japan i oktober 2010.

I år, som är FN:s internationella år för biologisk mångfald, kommer förhandlingar om en ny global strategi för biologisk mångfald äga rum inom ramen för FN:s konvention om biologisk mångfald. Under den tionde konferensen för parterna i konventionen om biologisk mångfald i Nagoya i oktober 2010 kommer man att anta en reviderad och uppdaterad strategisk plan för konventionen som innehåller en långsiktig global vision för biologisk mångfald, ett huvudmål som ska uppnås efter halva tiden samt en uppsättning mål och delmål för att uppnå detta huvudmål. Kommissionen kommer att försöka se till att skyddet av utsatta arter återspeglas i den globala strategin för tiden efter 2010 och förbättra bevarandestatusen för hotade arter.

EU kommer också att spela en central roll vid konferensen för parterna i Cites (konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter) i mars 2010. Kommissionen kommer bland annat att föreslå att åtgärder vidtas för att skydda den marina biologiska mångfalden, via reglering av den internationella handeln med marina arter som är föremål för överfiske. EU kommer också att motsätta sig antagandet av åtgärder som kan leda till ett återupptagande av handeln med elfenben under nuvarande omständigheter och kommer att bidra till att hjälpa de afrikanska staterna att utarbeta en handlingsplan för bättre bevarande av elefanter.

Kommissionen kommer också att fortsätta sina insatser för att se till att konsumtionen av timmer och trävaror inte bidrar till olaglig skogsavverkning, som ofta har allvarliga negativa konsekvenser för den biologiska mångfalden. Detta arbete sker inom ramen för handlingsplanen för skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt) och den föreslagna förordningen om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden, som för närvarande behandlas enligt medbeslutandeförfarandet.

*

* *

Fråga nr 48 från Ryszard Czarnecki(H-0076/10)

Angående: UniCredit bryter mot konkurrensreglerna och bestämmelserna för kapitalöverföringar

I samband med projektet Chopin inom gruppen UniCredit, där också den polska Bank Pekao ingår, har det brutits mot EU:s konkurrensregler och bestämmelser för kapitalöverföringar. Det handlar om hemliga avtal och om missbruk av marknadsdominerande ställning från UniCredits sida. UniCredit och exploatören Pirelli undertecknade i samförstånd med varandra tillsammans med banken Pekao SA i juni 2005 det så kallade Chopin-avtalet och trots gällande informeringsskyldighet underrättades varken marknaden eller finanstillsynen om det. Följden blev att huvudägaren UniCredit i april 2006 tvingade Pekao att underteckna ett ofördelaktigt bolagsavtal med Pirelli, i en situation där UniCredit och Pirelli har gemensamma kapitalintressen i företaget Olimpia, där verkställande direktören för UniCredit, Alessandro Profumo, sitter i företagsledningen. Samtidigt förekom det oseriösa affärer inom Olimpia, då Pirelli av UniCredit köpte värdelösa optioner på aktier i Telecom Italia.

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org/>

I anslutning till min föregående fråga (H-0506/09): tänker kommissionen ingripa i denna affär? Det handlar ju om företag med verksamhet i två av EU:s medlemsländer.

Svar

(FR) För det första bör det påpekas att ett ärendes gemenskapsdimension inte nödvändigtvis eller på ett unikt sätt bevisas av det enkla faktum att de berörda företagen har sitt säte i två olika medlemsstater. I detta avseende har domstolen, i enlighet med etablerad rättspraxis, förklarat att ett ärendes gemenskapsdimension och gemenskapsintresse avgörs på grundval av dess effekter på handeln mellan medlemsstaterna och huruvida förfarandena i fråga har en sådan inverkan på handeln mellan medlemsstaterna att de kan skada uppfyllandet av målen för den inre marknaden (se särskilt EG-domstolens dom i mål C-425/07 P, AEPI mot kommissionen, särskilt punkt 42). Det framgår av ledamotens upplysningar att målet i fråga gäller ett enstaka handelsavtal mellan två bolag och att detta avtal inte verkar behöva ligga i gemenskapens intresse.

Enligt etablerad rättspraxis bör dessutom konkurrenslagstiftningen, särskilt reglerna om missbruk av en dominerande ställning, inte tillämpas i fråga om relationen mellan ett dotterbolag och dess moderbolag (se särskilt EG-domstolens dom i mål C-73/95, Viho Europe BV mot kommissionen). Därför kan konkurrenslagstiftningen inte tillämpas i detta fall.

Mot bakgrund av ovannämnda punkter har kommissionen inte för avsikt att ingripa i det ärende som ledamoten har uppmärksammat.

*
* *

Fråga nr 49 från Georgios Papastamkos(H-0079/10)

Angående: Europeiskt ekonomiskt styre

Den djupgående ekonomiska krisen i Grekland och den samtidiga finansiella obalansen i de övriga medlemsstaterna i euroområdet väcker frågan om EMU-konstruktionens statiskhet, styrka och hållbarhet. Det råder ingen tvekan om att konsolideringen av de offentliga finanserna i en medlemsstat i euroområdet prövar staten i fråga på ett hårt sätt. Men den finansiella krisen har dessvärre avslöjat att det råder diskrepans den monetära unionen fullkomlighet och enhet och EU:s ofullkomlighet som ekonomisk union.

Har kommissionen för avsikt att föreslå att en europeisk monetär fond planeras och inrättas – en fond som utrustad med resurser och möjligheter att ingripa täcker EMU:s strukturella underskott och avspeglar ett mer formellt och bättre samordnat europeiskt ekonomiskt styre?

Svar

(EN) EMU:s politiska ram som fastställts i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt stabilitets- och tillväxtpakten syftar till att garantera sunda ekonomiska och budgetmässiga villkor. I vissa fall har medlemsstaterna i euroområdet tyvärr inte lyckats bedriva en sund politik i goda tider, och därmed har de utvecklat obalanser och svagheter som de under krisen har fått betala ett högt pris för när det gäller tillväxt och sysselsättning och i termer av höga riskpremier. Dessa länder står inför allvarliga ekonomiska och finanspolitiska utmaningar, som kräver snabba och beslutsamma korrigeringsåtgärder. Kommissionen stöder dem i denna strävan genom övervakning och rådgivning.

När det särskilt gäller Grekland antog kommissionen den 3 februari ett omfattande och ambitiöst paket med detaljerade rekommendationer, som omfattar finanspolitik och insamling av statistik (en rekommendation till rådet om att förelägga Grekland att vidta åtgärder enligt artikel 126.9 – förfarande vid alltför stora underskott), ett förslag till rådets ståndpunkt om stabilitetsprogrammet samt strukturella reformer (rådets rekommendation enligt artikel 121.4 om att få Greklands ekonomiska politik att överensstämma med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och undanröja risken att den ekonomiska och monetära unionens funktion äventyras). Ekofinrådet antog de olika dokumenten den 16 februari och begärde en första rapportering om stödåtgärden för att säkerställa 2010 års mål för underskottet senast den 16 mars varje år.

Både stats- och regeringscheferna och kommissionen har uppmanat den grekiska regeringen att göra vad som krävs, t.ex. att anta ytterligare åtgärder, för att garantera att de ambitiösa målen i det uppdaterade stabilitetsprogrammet uppnås, särskilt minskningen av budgetunderskottet på 4 procent av BNP under 2010. Den 3 mars tillkännagav den grekiske premiärministern ytterligare åtgärder för konsolidering av de offentliga finanserna som uppgår till cirka 2 procent av BNP. Kommissionen välkomnade åtgärderna, som bekräftar den grekiska regeringens åtagande att vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppnå

stabilitetsprogrammets mål och särskilt se till att målet med en minskning av budgetunderskottet på 4 procent av BNP under 2010 uppnås. Samtidigt betonade kommissionen att ett fullständigt och snabbt genomförande av finanspolitiska åtgärder tillsammans med avgörande strukturella reformer i enlighet med rådets beslut är av största vikt. Kommissionen övervakar situationen noga och står i nära kontakt med de grekiska myndigheterna. Kommissionen kommer att göra en mer detaljerad utvärdering av åtgärderna i god tid före Ekofinrådets möte i mitten av mars, som också kommer att baseras på den rapportering som de grekiska myndigheterna förväntas göra.

Som stats- och regeringscheferna betonade har medlemsstaterna i euroområdet ett gemensamt ansvar för eurons stabilitet. Vår ekonomiska politik är en gemensam angelägenhet. Den viktiga läxa vi har lärt oss av denna kris är att vi snarast behöver en djupare och bredare övervakning av den ekonomiska politiken, inklusive tidigare upptäckt och åtgärder mot obalanser, för att bättre skydda den makroekonomiska stabiliteten i euroområdet. Kommissionen avser att inom kort lägga fram förslag för att ytterligare stärka samordningen och övervakningen av den nationella ekonomiska politiken i euroområdet.

*
* *

Fråga nr 50 från Laima Liucija Andrikienė(H-0081/10)

Angående: Handelsförbindelserna mellan EU och Ryssland

Sedan finanskrisens början i slutet på 2008 har Ryssland infört ett antal protektionistiska "tillfälliga" kristullar på ett antal importvaror, exempelvis kött- och mjölkprodukter, möbler, vissa stålprodukter, lastbilar, tv-apparater och andra varor. Den 1 januari 2010 infördes dessutom tullunion mellan Ryssland, Vitryssland och Kazakstan. De externa tullar som dessa tre länder kom överens om grundade sig huvudsakligen på Rysslands tullar. Som en följd av detta har tullarna på sammanlagt 30 procent av produktsortimentet som exporteras från EU till Ryssland ökat.

Det är allmänt vedertaget att EU:s huvudproblem är att Ryssland inte är medlem i Världshandelsorganisationen och därför inte måste följa Världshandelsorganisationens bestämmelser, enligt vilka unilaterala ökningar av importtullar och andra handelshindrande åtgärder ska begränsas.

Hur bedömer kommissionen EU:s aktuella problem med handeln med Ryssland, och på vilket sätt avser kommissionen att ta itu med dem? Har EU någon särskild strategi för hur frågan om Rysslands medlemskap i Världshandelsorganisationen ska lösas?

Svar

(EN) Sedan slutet av 2008 har Ryssland bedrivit en politik för att öka importtullarna på ett brett utbud av produkter med motiveringen att det är ett svar på den nuvarande ekonomiska krisen. Faktum är att Ryssland är det G20-land som har infört flest protektionistiska åtgärder under det senaste året. Dessa åtgärder påverkar direkt EU:s ekonomiska intressen eftersom EU är Rysslands största handelspartner.

Dessa protektionistiska åtgärder infördes ursprungligen på tillfällig basis. De har dock permanentats inom ramen för den nyligen skapade tullunionen med Vitryssland och Kazakstan. I tullunionens nya gemensamma tulltaxa, som trädde i kraft den 1 januari 2010, har de flesta av de "tillfälliga" ryska ökade importavgifterna konsoliderats, och de har också utvidgats till de övriga två medlemmarna i tullunionen.

Under de senaste månaderna har kommissionen fokuserat arbetet på att bedöma och försöka mildra effekterna av denna nya handelsordning. Kommissionen har uppmanat Ryssland att sänka tullavgifterna till de tidigare lägre nivåerna på ett stort antal produkter av särskild exportbetydelse för EU. Den har upprepade gånger uppmanat Ryssland att hålla formella samråd i enlighet med partnerskaps- och samarbetsavtalet.

Hittills har Ryssland bara fortsatt att höja tullavgifterna. Det bör påpekas att Ryssland enligt det nuvarande bilaterala avtalet mellan EU och Ryssland inte har några särskilda juridiska skyldigheter att respektera en frysning av nivån på importtullarna. En sådan frysning brukar dock, även om den inte är juridiskt bindande, vanligen förväntas av alla länder som vill ansluta sig till Världshandelsorganisationen (WTO).

Kommissionen fortsätter att vara engagerad i Rysslands anslutningsprocess till WTO. Intensiva samråd på hög tjänstemannanivå pågår för att klargöra den nya situationen. Kommissionen är fast besluten att föra anslutningsprocessen framåt och uppmanar Ryssland att förbättra och stabilisera sin handelsordning för att kunna respektera de framförhandlade förpliktelserna inför anslutningen.

*
* *

Fråga nr 51 från Nadezhda Neynsky(H-0082/10)**Angående: Direktiv 2001/18/EG om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön**

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG⁽¹⁶⁾ fastställs inga säkerhetsåtgärder mot horisontell spridning av virus med genetiskt material från GMO-grödor till andra grödor. Det innehåller inte heller några bestämmelser om inrättande av GMO-fria jordbruksområden för ekologisk och konventionell produktion.

Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att inom ramen för direktiv 2001/18/EG se till att varje medlemsstat, som så önskar, kan införa ytterligare begränsningar mot miljöpåverkande utsättning av genetiskt förändrade organismer av modifierade arter av sådana grödor som är av stor ekonomisk betydelse för landet i fråga och att inrätta GMO-fria arealer, för att bevara ekologiskt och konventionellt jordbruk och skydda den biologiska mångfalden?

Svar

(EN) I direktivet föreskrivs uttryckligen att det ska göras en bedömning av alla negativa hälso- och miljöeffekter som kan uppstå genom utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön. En sådan bedömning innefattar potentiell överföring av genetiskt material från virus till andra organismer.

När det gäller inrättandet av GMO-fria områden vill kommissionen påminna om att kommissionens ordförande i september 2009 uppgav att det när det gäller genetiskt modifierade organismer bör vara möjligt att kombinera ett tillståndssystem på EU-nivå, baserat på vetenskap, med frihet för medlemsstaterna att besluta huruvida de vill odla GM-grödor på sitt territorium eller inte.

Den 2 mars 2010 gjorde kommissionen en analys för att bedöma om medlemsstaterna kan ges handlingsutrymme på grundval av befintlig lagstiftning, och om så inte är fallet lägga fram ett lagförslag före sommaren.

*
* *

Fråga nr 52 från Mairead McGuinness(H-0084/10)**Angående: Statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion av jordbruksprodukter**

I artikel 11.8 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006⁽¹⁷⁾ av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion av jordbruksprodukter står det att med verkan från och med den 1 januari 2010 kommer den ersättning som erbjuds jordbrukare som till följd av ogynnsamma väderförhållanden lidit skördeföruster att bero av om jordbrukarna har tecknat en försäkring som täcker minst 50 procent av deras årsproduktion eller produktionsrelaterade inkomst. Om jordbrukarna inte har någon skördeskadeförsäkring ska den erbjudna ersättningen minskas med 50 procent. Hur förhåller det sig med artikel 11.8 i sådana medlemsstater där det inte finns några försäkringsbolag som erbjuder skördeskadeförsäkringar?

Kan kommissionen upplysa mig om vilka riskbedömningsverktyg det för närvarande finns att tillgå i medlemsstaterna, framför allt i de medlemsstater där försäkringsprodukter erbjuds åt jordbrukarna samt om hur stor täckning dessa försäkringsprodukter erbjuder och hur de finansieras, till exempel om de betalas av staten, jordbrukarna eller gemensamt av bägge?

Svar

(EN) Om det i en viss medlemsstat inte finns något försäkringsbolag som erbjuder försäkringsavtal som täcker skador som uppstår genom de enligt statistiken mest frekventa klimatriskerna, kommer artikel 11.8 i förordning (EG) nr 1857/2006 inte att tillämpas, men den stödordning som ger kompensation för förluster kommer inte att vara berättigad till undantag från anmälningsskyldigheten i enlighet med samma förordning.

⁽¹⁶⁾ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EUT L 358, 16.12.2006, s. 3.

I ett sådant fall kan medlemsstaten anmäla stödordningen till kommissionen enligt artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i sin anmälan visa att ingen överkomlig försäkring som täckte de enligt statistiken mest frekventa klimatriskerna i den berörda medlemsstaten eller regionen fanns tillgänglig vid den tidpunkt då skadan inträffade, trots att alla rimliga ansträngningar har gjorts. Om bevis på detta läggs fram kommer minskningen på 50 procent inte att tillämpas.

En rad olika verktyg för riskhantering finns för närvarande i medlemsstaterna. När det gäller försäkringar är det mest klassiska försäkringar som finns tillgängliga i EU (huvudsakligen försäkringar för enstaka risker och kombinerade försäkringar, men även avkastningsförsäkringar), och dessa är i allmänhet privata. I många medlemsstater finns det endast ett begränsat antal försäkringsbolag. Nivån på utvecklingen av jordbruksförsäkringar i varje land är knuten till två avgörande faktorer:

- De behov som varje land har (risknivån).
- Det ekonomiska stöd som varje medlemsstat ger till försäkringssystemen.

Vissa regeringar subventionerar försäkringar medan andra ger stöd i efterhand på tillfällig basis genom ersättningssystem eller katastroffonder, som delvis kan finansieras av intressenter inom jordbrukssektorn på frivillig eller obligatorisk basis.

I rapporten Agricultural insurance schemes (jordbruksförsäkringar)⁽¹⁸⁾, som finansierades av kommissionen och senast uppdaterades 2008, presenteras de olika befintliga verktyg för riskhantering som är tillgängliga för jordbrukare i EU. Denna bidrar till en bättre förståelse av försäkringssystemen har utvecklats i EU, eftersom denna utveckling hänger nära ihop med förekomsten av andra verktyg för riskhantering och den roll som spelas av den offentliga sektorn, särskilt i fråga om tillfälliga stödåtgärder.

*
* *

Fråga nr 53 från Nikolaos Chountis(H-0085/10)

Angående: Kommande fusion mellan Olympic Air och Aegean Airlines

Flygbolagen Olympic Air och Aegean har samtidigt (den 11 februari 2010) gått ut med varsitt meddelande där de bekräftar att bolagen för diskussioner om "framtida samarbete". I pressen har man kunnat läsa om en kommande fusion. Om detta blir verklighet så skulle det leda till ett privat monopol och 2 500 arbetsplatser skulle gå förlorade, något som väckt starka protester bland konsumentskyddsorganisationerna. Faktum är att de två flygbolagen kontrollerar så gott som all inhemsk passagerartrafik, att Grekland på grund av sin geografi har flera flygplatser än någon annan medlemsstat, att biljetterna på inrikesflygen förväntas bli dyrare och att antalet flygrutter som får statligt stöd på det här sättet kommer att bli flera. Mot bakgrund av detta vill jag fråga kommissionen om följande:

Kan det faktum att de två bolagen täcker 97 % av den inhemska passagerartrafiken utgöra grund för en vägran från den grekiska konkurrenskommittén att godkänna fusionen? Har den grekiska statliga förvaltningen möjlighet att vägra att ge det nya fusionerade bolaget rätt att använda Olympic Airs namn och logo och kräva att flygresorna med inrikesflygen beläggs med högsta avgift, eftersom bolaget kommer att dirigera 97 % av den inhemska passagerartrafiken?

Svar

(EN) Kommissionen har genom bolagens uttalanden informerats om en planerad fusion mellan Olympic Air och Aegean Airlines.

På detta tidiga stadium går det inte att avgöra huruvida transaktionen skulle kräva en anmälan till Europeiska kommissionen eller till de behöriga grekiska konkurrensmyndigheterna.

Enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 (koncentrationsförordningen)⁽¹⁹⁾ är kommissionen behörig att bedöma huruvida företagskoncentrationer med en "EU-dimension" är förenliga med den gemensamma marknaden, i enlighet med de finansiella omsättningskrav som fastställs i koncentrationsförordningen.

⁽¹⁸⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/external/insurance/index_en.htm

⁽¹⁹⁾ EUT L 24, 29.1.2004.

Huvudsyftet med kommissionens bedömning av en koncentration är att upprätthålla en effektiv konkurrens inom den gemensamma marknaden och förhindra skadliga effekter på konkurrensen och i slutändan för konsumenterna. I sin analys tar kommissionen bland annat hänsyn till de berörda företagens marknadsställning och deras ekonomiska och finansiella styrka.

Eftersom den planerade koncentrationen ännu inte har varit föremål för en formell anmälan till kommissionen enligt koncentrationsförordningen har kommissionen för närvarande inte möjlighet att kommentera ytterligare uppgifter om den transaktion som ledamoten hänvisar till.

Olympic Airs namn och logotyp utgör tillgångar som tillhör bolaget efter privatiseringen av Olympic Airlines.

*
* *

Fråga nr 54 från Rodi Kratsa-Tsagaropoulou(H-0094/10)

Angående: Åtgärder för budgetsanering och tillväxt i Grekland

Vid Ekofin-rådet i februari uppmanades Grekland att vidta särskilda åtgärder för att sanera statsfinanserna. Jean-Claude Juncker påpekade att kommissionen kommer att föreslå Grekland ett paket med troliga åtgärder som ska minska utgifterna och öka intäkterna i landet, och nämnde som exempel löneminskningar, momshöjningar och skatthöjningar på personbilar och energi. De flesta åtgärder som den grekiska regeringen har vidtagit eller tänker vidta handlar redan om att minska löneutgifterna och öka intäkterna via skatthöjningar.

Anser inte kommissionen att dessa åtgärder, som syftar till en tuff skatte- och inkomstpolitik, i sig själva ytterligare kan komma att minska investeringarna och efterfrågan i den grekiska ekonomin och därigenom undergräva försöken till återhämtning och sanering i de grekiska statsfinanserna? Kommer kommissionen att föreslå den grekiska regeringen tillväxtåtgärder anpassade efter den grekiska verkligheten för att få till stånd en återhämtning i den ekonomiska produktiviteten?

Svar

(EN) Stora underskott och höga skuldnivåer har en betydande negativ inverkan på ett lands förmåga att växa med tanke på konsekvenserna för de finansiella marknaderna, räntorna och kreditvillkoren. Därför är konsolidering av de offentliga finanserna också nödvändigt för tillväxten. Även om förutsättningarna för tillväxt under 2010 kommer att vara ogynnsamma i Grekland, skulle ett uppskjutande av konsolideringen av de offentliga finanserna säkerligen leda till sämre tillväxt. I enlighet med bestämmelserna i stabilitets- och tillväxtpakten, lade Grekland i januari 2010 fram ett uppdaterat stabilitetsprogram enligt vilket en betydande insats ska göras när det gäller konsolidering av de offentliga finanserna, med en minskning av underskottet från 12,7 procent av bruttonationalprodukten (BNP) år 2009 till under 3 procent av BNP från och med 2012. En första del av anpassningen, motsvarande 4 procent av BNP, ska genomföras i år. Kommissionen och rådet har ställt sig bakom Greklands stabilitetsprogram och anser att både målen och de underliggande åtgärderna är lämpliga.

Eftersom riskerna kopplade till underskotts- och skuldtaken kan förvärras kommer ytterligare insatser att behövas för att hålla målen för de offentliga finanserna på rätt spår. Kommissionen välkomnar tillkännagivandet från den grekiska regeringen den 3 mars 2010 om införandet av en uppsättning ytterligare konsolideringsåtgärder som motsvarar 2 procent av BNP. Detta tillkännagivande bekräftar den grekiska regeringens åtagande att vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppnå programmets mål och särskilt se till att målet att minska budgetunderskottet till 4 procent av BNP under 2010 uppnås. De ytterligare åtgärderna innehåller utgiftsnedskärningar, framför allt av lönerna i den offentliga sektorn, vilket behövs för att uppnå varaktiga finanspolitiska konsolideringseffekter och återupprätta konkurrenskraften. De meddelade inkomstförstärkande åtgärderna bidrar också till den finanspolitiska konsolideringen. Ett fullständigt och snabbt genomförande av finanspolitiska åtgärder tillsammans med avgörande strukturella reformer i enlighet med rådets beslut är av största vikt. Detta ligger i det grekiska folkets intresse eftersom det kommer att gynnas av sundare offentliga finanser, bättre tillväxtutsikter och arbetstillfällen. Det är också viktigt för den övergripande finansiella stabiliteten i euroområdet.

*
* *

Fråga nr 55 från Pat the Cope Gallagher(H-0098/10)**Angående: Internetsäkerhet**

Över 50 procent av alla europeiska tonåringar lämnar ut personliga uppgifter på Internet som kan ses av vem som helst. Har kommissionen för avsikt att lägga fram nya förslag för att förbättra barns säkerhet på Internet, särskilt i fråga om webbplatser för sociala nätverk?

Svar

(EN) Som svar på ledamotens fråga anser kommissionen att en förbättring av barns säkerhet på Internet och särskilt på webbplatser för sociala nätverk är ett viktigt och delat ansvar för offentliga myndigheter, föräldrar, skolor och industrin.

Inom ramen för programmet för ett säkrare Internet⁽²⁰⁾ underlättade kommissionen för nedanstående 20 företag att 2009 underteckna ett självreglerande avtal, "Safer Social Networking principles for the EU" (Principer för säkrare sociala nätverk i EU):⁽²¹⁾ Arto, Bebo, Dailymotion, Facebook, Giovani.it, Google, Hyves, Microsoft Europa, Myspace, Nasza-klaza.pl, Netlog, One.It, Piczo, Rate.ee, Skyrock, Tuenti, Sulake, VZnet Netzwerk Ltd, Yahoo! Europa och Zap.lu. Dessa företag erkände sitt ansvar och identifierade potentiella risker på sina webbplatser för ungdomar under 18 år, inklusive it-mobbning, grooming, och riskbeteende som t.ex. att lämna ut personlig information. De försöker begränsa dessa risker genom ett antal särskilda åtgärder.

Kommissionen övervakar genomförandet av detta avtal mycket noga. Den 9 februari 2010 offentliggjorde kommissionen en utvärderingsrapport om genomförandet av avtalet om principer för säkrare sociala nätverk i EU, baserad på en analys av företagens säkerhetspolitik och test av de berörda webbplatserna som hade genomförts av oberoende experter. Rapporten visar att de flesta av dessa företag har vidtagit åtgärder och hjälpt minderåriga genom att göra det lättare att ändra sekretessinställningar, blockera användare eller ta bort oönskade kommentarer och oönskat innehåll. Ännu mer behöver dock göras eftersom endast 40 procent av företagen ser till att profiler för användare under 18 år som standard bara visas för deras vänner, och bara en tredjedel svarade på användare som rapporterade att de behövde hjälp.

Kommissionen kommer att i detalj analysera de individuella resultaten i varje signatärstat och på individuell basis följa upp varje företag där mer insatser behövs för att genomföra särskilda delar av principerna för sociala nätverk. Som framgår av det avtal om principer för säkrare sociala nätverk i EU som har undertecknats av företagen kommer arbetsgruppen för sociala nätverk i EU⁽²²⁾ att mötas igen i år för att diskutera ytterligare möjligheter att förbättra Internetsäkerheten för ungdomar under 18 år som använder sociala nätverk.

Dessutom håller kommissionen på med en översyn av de nuvarande EU-bestämmelserna om dataskydd och skydd av privatlivet. För detta ändamål har kommissionen anordnat ett offentligt samråd om översynen av direktivet om skydd av uppgifter⁽²³⁾, som avslutades i december 2009. Resultaten visar att många medborgare vill ha strängare krav på medgivande när det gäller minderåriga på Internet.

Dessutom var temat för Safer Internet Day den 9 februari i år "Tänk efter innan du skickar" för att uppmuntra särskilt ungdomar att vara uppmärksamma på den personliga information som de lägger ut på Internet.

*

* *

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/index_en.htm

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/social_networking/docs/sn_principles.pdf

⁽²²⁾ Arbetsgruppen för sociala nätverk i EU samman kallades för första gången av Europeiska kommissionen i april 2008 och består av sociala nätverk samt forskare och barnskyddsorganisationer.

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter – EGT L 281, 23.11.1995.

Fråga nr 56 från Konrad Szymański(H-0101/10)**Angående: Lika tillgång till Internettjänster på den gemensamma marknaden**

På Apples webbfär i iTunes Store är utbudet av audiovisuella produkter tillgängligt enbart för medborgarna i vissa medlemsstater (men inte för t.ex. polska användare). Detta är diskriminerande och därför oförenligt med gemenskapsrätten. Följden blir också att piratkopieringen ökar.

Särskilt bekymmersamt är att en medborgare från t.ex. Polen inte kan köpa en produkt via Internet ens i ett annat land, eftersom man avsiktligt har infört tekniska begränsningar för användningen av kreditkort.

Har den nya kommissionen vidtagit några verkliga åtgärder för att undanröja denna diskriminering, utöver att uttrycka sin oro över saken, vilket kommissionen gjorde redan förra året?

Kommer kommissionen att göra något åt diskrimineringen av konsumenter från vissa medlemsstater i samband med Internetförsäljning, så att konsumenternas lika rättigheter på den inre marknaden kan säkerställas?

Svar

(EN) Som kommissionen angav i sitt svar på fråga E-5058/09 regleras skillnader i tjänsteleverantörernas behandling som grundas på kunders nationalitet eller bosättningsort (såsom restriktioner för användning av kreditkort som hindrar kunderna från en medlemsstat att få tillgång till tjänster som tillhandahålls från en webbfär i en annan medlemsstat) särskilt av icke-diskrimineringsklausulen i artikel 20.2 i direktiv 123/2006/EG om tjänster på den inre marknaden (tjänstedirektivet). Även om denna bestämmelse förbjuder diskriminering är dock inte alla skillnader i behandling förbjudna eftersom skillnader i villkoren tillåts "när dessa är direkt motiverade av objektiva faktorer".

Efterlevnaden av den nationella lagstiftningen för genomförande av denna bestämmelse ligger främst inom de nationella myndigheternas och domstolarnas ansvarsområde. Kommissionen har inte befogenhet att inleda överträdelseförfaranden mot en privat part på grundval av artikel 20.2 i tjänstedirektivet. Den kan dock hjälpa medlemsstaterna att se till att de nationella bestämmelserna om införlivande av artikel 20.2 i tjänstedirektivet genomförs och tillämpas korrekt på nationell nivå av nationella myndigheter och domstolar. Särskilt i detta sammanhang har kommissionen nyligen offentliggjort en undersökning om affärsmetoder som kan omfattas av artikel 20.2 och de möjliga orsakerna bakom dem. Konsumenter som har drabbats av diskriminering kan också söka upprättelse genom att kontakta hjälporganen i deras länder, t.ex. de organ som är medlemmar i nätverket av europeiska konsumentcentrum (ECC).

Vid tillämpningen av dessa bestämmelser måste de nationella myndigheterna och domstolarna ta hänsyn till objektiva kriterier som kan motivera olika behandling.

Dessutom måste det också påpekas, och det kanske ledamoten redan känner till, att upphovsmännens immateriella rättigheter och rättigheter som hör samman med upphovsrätt, t.ex. musikproducenters och artisters rättigheter till ljudinspelningar av musik som säljs i webbfärer, oftast är licensierade på nationell basis. Kommissionen har dock inte tillgång till någon information som tyder på att behovet av att erhålla upphovsrättsliga tillstånd för att kunna erbjuda tjänster i Polen förklarar varför iTunes webbutik inte finns tillgänglig i den medlemsstaten.

Utöver tillämpningen av ovannämnda icke-diskrimineringsklausul i artikel 20.2 i tjänstedirektivet måste självständiga beslut som fattas av dominerande företag bedömas enligt artikel 102 i EUF-fördraget, enligt vilken ett eller flera företags missbruk av en dominerande ställning är, i den mån det kan påverka handeln mellan medlemsstater, oförenligt med den inre marknaden och förbudet.

Kommissionen fortsätter sitt arbete för att avlägsna de hinder som fortfarande hämmar utvecklingen av lagliga alleuropeiska musiktjänster och göra det möjligt för konsumenterna att köpa från någon webbutik i EU, oberoende av bosättningsort. Avlägsnandet av de hinder som identifierats, tillsammans med en effektiv tillämpning i medlemsstaterna av artikel 20.2 i tjänstedirektivet kommer att vara av grundläggande betydelse för att uppnå dessa mål.

*

* *

Fråga nr 57 från Morten Messerschmidt(H-0107/10)**Angående: Gränskontroller**

Enligt upplysningar från dansk polis gjordes i fjol 203 anhållanden av personer som brutit mot ett inreseförbud. Detta är enligt polisen förmodligen endast toppen av isberget. Och enligt den danska Jean Monnet-professorn Marlene Wind gör de öppna gränserna det lätt för utvisade personer med brottsbelastning att återvända och begå nya brott.

Vilka överväganden gör kommissionen därför i anledning av den omfattande gränsöverskridande brottsligheten inom EU? Och hur förhåller sig den bristfälliga brottsbekämpningen i Bulgarien och Rumänien till att man vid årsskiftet planerar att avskaffa gränskontrollerna också här?

Svar

(EN) Inrättandet av ett område utan inre gränskontroller kombineras med kompletterande åtgärder, bland annat ett effektivt polisiärt och rättsligt samarbete. Med detta i åtanke har EU:s brottsbekämpande organ som Europol och Eurojust skapats, och ett antal rättsliga instrument har antagits för att ge medlemsstaterna möjlighet att effektivt bekämpa gränsöverskridande brottslighet, t.ex. ett beslut från 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet. Bestämmelserna gäller i synnerhet det automatiserade informationsutbytet i samband med allvarliga händelser och för att bekämpa terrorism, samt andra former av gränsöverskridande polissamarbete.

När det gäller inreseförbudens effektivitet vill kommissionen uppmärksamma ledamoten på direktiv 2008/115/EG om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (vilket ska införlivas av medlemsstaterna senast i december 2010), som föreskriver ett harmoniserat EU-omfattande inreseförbud. Detta inreseförbud har förebyggande effekter och främjar trovärdigheten i en europeisk återvändandepolitik genom att sända ett tydligt budskap om att de som inte har rätt att stanna och inte följer migrationsbestämmelserna i EU:s medlemsstater inte kommer att tillåtas att återinträda i någon EU-medlemsstat under en viss tidsperiod.

När det gäller Bulgarien och Rumänien föregås avskaffandet av de inre gränskontrollerna i enlighet med anslutningsakten av ett särskilt utvärderingsförfarande där man kontrollerar att alla villkor för tillämpningen av Schengenregelverket är uppfyllda.

Denna utvärdering omfattar områdena yttre gränser, visering, polissamarbete, Schengens informationssystem och skydd av uppgifter. Bulgarien och Rumänien har satt mars 2011 som måldatum för avskaffande av de inre gränskontrollerna. Utvärderingarna har inletts under 2009 och kommer att fortsätta under 2010.

Slutsatsen om huruvida alla förutsättningar är uppfyllda eller ej och beslutet om avskaffande av de interna gränskontrollerna vilar helt på medlemsstaterna.

Framgången för Schengenområdet är beroende av ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna och deras förmåga att fullt ut genomföra de kompletterande åtgärder som gör det möjligt att avskaffa de interna gränskontrollerna. En effektiv kamp mot korruption och en förstärkning av det polisiära och rättsliga samarbetet är viktiga faktorer som är avgörande för att bygga upp detta förtroende. Kommissionen uppmuntrar dessa insatser och följer noggrant utvecklingen på detta område i Bulgarien och Rumänien. Inom ramen för samarbets- och kontrollmekanismen bedömer kommissionen reformeringen av rättsväsendet samt kampen mot korruption och organiserad brottslighet. Hanteringen av gränsöverskridande brottslighet är en viktig faktor i utvärderingen. Kommissionen grundar sin bedömning på olika källor, bland annat uppgifter från medlemsstaterna, och ger rekommendationer i sina sammarrapporter om hur man kan förbättra situationen.

*
* *

Fråga nr 58 från Charalampos Angourakis(H-0110/10)**Angående: Privatiseringen av skeppsvarvet Skaramanga**

De grekiska regeringarna har i tur och ordning drivit igenom en privatisering av skeppsvarvet Skaramanga med smärtsamma konsekvenser för arbetstagarna vid varvet, eftersom hundratals arbetsplatser gått förlorade. Thyssen Krupp, varvets ägare, står nu i färd med att sälja varvet efter att först ha fått 3 miljarder euro i betalning för att bygga undervattensfarkoster. Avtalen om detta har ägaren sagt upp med den grekiska staten utan att

ha levererat arbetena. Varvet har nu splittrats upp och ett nytt företag för rullande materiel har bildats. De 160 arbetstagarna vid det företaget har inte fått någon lön på snart 10 månader. I pressen har man kunnat läsa om hundratals nya uppsägningar, om köpslående om ägandet av varvet mellan olika multinationella företag och om att regeringen har för avsikt att ge de nya ägarna en "hemgift" på flera miljarder euro ur programmen för försvarsmedel 2010-2011.

Tror kommissionen att liberaliseringen av marknaderna och tillämpningen av konkurrensreglerna på varvsindustrin, som EU och de nationella regeringarna beslutat om, kan ha bidragit till att denna sektor nu nedmonteras i Grekland, ett land som framförallt är ett sjöfartsland och lett till mindre sysselsättning och kränkningar av arbetstagarnas rättigheter, vilket gagnar de stora monopolens vinstsyften?

Svar

(EN) Tillämpningen av konkurrenslagarna syftar till att säkerställa en rättvis och effektiv konkurrens till nytta för EU och dess medborgare, eftersom konkurrens medför lägre priser och högre kvalitet, utökar konsumenternas valmöjlighet, främjar teknisk innovation och därmed stärker EU:s ekonomi. Konkurrensreglerna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt innehåller ett allmänt förbud mot statligt stöd, utom i särskilt motiverade fall, för att se till att statliga ingripanden inte snedvrider konkurrensen och handeln inom EU. Kommissionen kan under vissa omständigheter godkänna ett stöd för omstrukturering av ett företag i svårigheter, bland annat inom varvsindustrin. Det åligger dock de offentliga myndigheterna att garantera att stödet är korrekt.

Under 1997 gav kommissionen Grekland möjlighet att finansiera omstruktureringen av Hellenic Shipyards civila kommersiella verksamhet genom att godkänna 160 miljoner euro i stöd⁽²⁴⁾. Tyvärr har vissa avgörande villkor för godkännande inte uppfyllts. Dessutom har Grekland upprepade gånger fram till 2002 tillhandahållit finansiering till varvets förlusttyngda civila verksamhet som är olaglig och oförenlig med den gemensamma marknaden.

Kommissionen har en övervakande roll för att säkerställa att reglerna för statligt stöd tillämpas korrekt av medlemsstaterna. På grund av de villkor som inte uppfyllts och det olagliga stöd som betalats ut till varvet begärde kommissionen i juli 2008, efter en ingående undersökning enligt EG-fördragets regler om statligt stöd, att Grekland skulle återkräva mer än 230 miljoner euro av olagligt stöd.⁽²⁵⁾

När det gäller försäljning av varven eller andra beslut om omorganisationen vill kommissionen påpeka att endast ägaren av varven är ansvarig för dessa beslut. Kommissionens befogenheter är begränsade till kontroll av statens ingripande i ekonomin, den kan inte lägga sig i ett företags industriella beslut.

Med syftet att skydda anställda innehåller EU:s regelverk flera direktiv som kan vara av särskilt intresse i samband med omstruktureringen av varvsindustrin i EU, särskilt rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om kollektiva uppsägningar⁽²⁶⁾, direktiv 94/45/EG om europeiska företagsråd⁽²⁷⁾, direktiv 2002/14/EG om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i EG⁽²⁸⁾, rådets direktiv 2001/23/EG om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter⁽²⁹⁾ och direktiv 2008/94/EG om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens⁽³⁰⁾.

Eftersom direktiven har införlivats i Grekland är det upp till de behöriga nationella myndigheterna, särskilt domstolarna, att garantera en korrekt och effektiv tillämpning av de nationella bestämmelserna om införlivande, mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i varje fall, för att fullgöra alla arbetsgivares skyldigheter i detta avseende.

(24) Se mål N 401/1997.

(25) EUT L 225, 27.8.2009.

(26) EGT L 225, 12.8.1998.

(27) EGT L 254, 30.9.1994.

(28) EGT L 80, 23.3.2002.

(29) EGT L 82, 22.3.2001.

(30) EUT L 283, 28.10.2008.

*

* *